

כדי שתרוויח יותר

מושג חדש בבנקאות הישראלית

תכנון כספי כולל הוא התפיסה החדשה של בנק הפועלים. תפיסה המיוערת לאפעור לך להרוויח

תכנון כספי כולל מיוער לך, בעל המשפחה או בעל העסק. לא תמיד אחה יורע באיזה תכנית חטכון להשקיע או איזה טוג אשראי מתאים לך ולצרכיך. חשוב שתוכור, בחירה מומעית עלולה לעלות לך הרבה כסף - לעיחים אף מבלי שתרניש. מאירר, התלמות נכונות יכולות לחסוך לך הוצאות של

איך מרוויחים יותר.

עוץ מקצועי מקיף 🖬 בסניפי הכנק עומדים לרשותך יועצים מנוסים, בעזרחם חוכל לנבש את תכניות הפעולה המתאימות ביותר עבורך הן באשראי והן בחסכון

תכנון כספי כולל מעמיד לרשוחך כלים חדשים ובלעדיים שיעזרו לך להחלים על התכניות המחאימות לך,

ובדרך זו להרווית יותר ממכלול פעולותיך הבנקאיות.

תיק לתכנון כספי כולל

תקציב המשפחה או הנסק, בעזרתם תוכל לתכנן את פעולותיך הכטפיות לארך זמן.

מידע ערכני ומפורט על האשראי וההשקעות שלך

מעכשיו חוכל לקבל במסופי העדכן לשרות עצמי, בסניפי בנק הפועלים ערכון שומף לא רק במצב החסכונות

וההשקעות שלך, אלא גם במצב

הלוואותיך לסוגיהן, כולל מועדי

ובהשקעות.

בוא לבנק הפועלים. בקש תכנון כספי כולל ותראה

בוא ותראה איך פועלים טוב יותר בינק הפועלים

בנה וובועדים

RIGHT

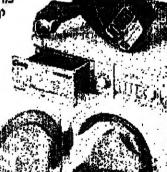

כיקוויד - נודל טוב יותר רכביטה באכונה

מהיום נגמרה תקופת האבקה והתחיל עידן חדש - ליקוויד, חנוזל לכביסה במכונה. ליקוויד קל יותר ונוח לשימוש והחשוב מכל - גם טוב יותר לכביטה שלך. לפניך כל חיתרונות

של ליקוויד לתוצאות מושלמות, אתרי אתקראי גם את תדעי מדוע ליקוויד חרבח יותר טוב מאבקה.

CAN SALE WAS THE

וות ברור - נוזל מטבעו מתפור ונמהל יותר טוב במים. על כן, נוזל בכלל וליקוויד בפרט, מונע היווצרות גבישים בזמן חכביסת ואף אחרית, אינו משאיר ייגושיםיי על חבמי.

זאת ועוד, ליקוויד חותאם במיוחד להרכב חמים בארץ, כך שחחומרים הפעילים בו, חם חומרי עזר לריכוך המים ולמניעת שקיעת לכלוך בחזרה על הבד,

ליקוויד - אתאים לכביסה בכל המאפרטורות

עוד יותרון ייחודי של ליקוויד - ליקוויד פועל מצונין בכל הטמפרטורות (גם בטמפרטורות נמוכות 30° ו-40°), כך את יכולה לכבס במים קרים, פושרים, או חמים ותמיד תקבלי אותה תוצאה -מושלמת בנקיונת!

תתאים כככ סוגי הארגים ושואר על האבעם

כך שאין כל בעיח, את יכולח לכבס גיינס, טריקו, או סריג וליקוויד ישמור על צבעו ואיכותו לאורך זמן. זאת בתנאי שאת מקפידה על תוראות הכביסה של יצרן חבגד ובוחרת בתכנית המתאימה.

מאבקחו

לחבדיל מאבקה, שבה החומרים חבלתי פעילים הם מלחים מסוגים שונים, בנוזל ליקוויד, חחומר הבלתי פעיל חוא מים ולכן בתום פעולת הכביסה, האריג נשאר נעים יותר ורך למגע. ונירורו עדין כבר אמרנוו

3 1,8 m 2 8 1 1 1 2 8 1 1 2 2 1

אף עצמו משמש ככוסית מדידה וזוחיג בשה תדושת לכביסה. לפתרו הבקבוק בשה משק, כך את שופכת חישר אל באק ענלי לחשוש שליקוויד ייזול מדים. עוד חידוש - פתרו ההחזרה: אראת מחזירה את הפקק לבקבוק, יהלשאר בתוכו, מוחזר לבקבוק יון מחחהוזרח המיוחד. ליקוויד-מתרנוח לשימוש ולאירסון.

עילו הביקק שלו צוב יותר

וְוַבְּקַק. ווּנַקק של ליקוויד תוא למעשה פטנט

אי לכל, ליקוויד גם חסכוני ד. מבוק אחד של ליקוויד איקל ל-40 כביסות. אז מלאי

מחלקווד - לחיים קלים. מר בשראל על פי ידע בו־אנד

לפעמים את נתקלת בכתמים עקשנים שמסת לפעמים את נתקלת בכתמים עקשנים שמסת לרדת - על גבי הצווארון, החפתים וס ליקוויד מוריד אותם. שפכי מעט נוזל תמקום חמוכתם, שפשפי קלות וחכניסי למם עם שאר הכביטה. חנח לך עוד סיבה למה ליקוויד יותו

THE STATE OF

- ליקוויד

מהיום והלאה

עכשיו את יכולה לשים

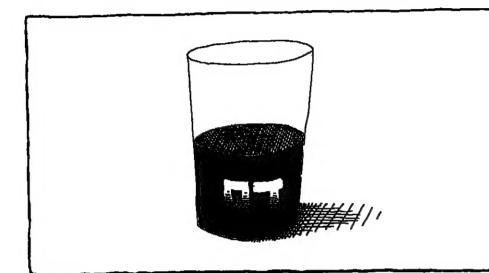
בשקט את תאבקה בצד

ולהתחיל כמו כל

הנשים תמודרניות

לכבס בליקוויד-הנוזל לכביסח

מסקנות ועדת ההיסטוריונים אודות עברו של ואלדהיים: אפשר להסתכל על הכוס כחצי מלאה או רוצי ריקה

א' נאדר, תשמ"ח 19.2.1988 19.2.1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב" This Magazine is a Supplement to Maarly International Edition

מהמות 88', סדקים בנשמה עש לכב

האלוהים שאני אוהב איננו יהודי שרית פוקס

> איש הציפורים נילי פרירלנדר

מקובסקי, זבוב בארים, משורר מהחחת יהותן גפן

> ם שול "סופשבוע", לעצלנים נילי פירלנדר

לאכול כחוץ מארל

שטח פרטי, יצחק אוורכוך־אורפו נוריו נרצקי

> לם יורים גם כילדים צצה ישועה ליית

נכי כלי דמעות עלכם דורון אלכם דורון

אלי אביכי, מלך מודקן ועייף מינו קפרא

יפה אכל לא מהפכני יהריה הנוך

שיפורים לאוד עוזיאל ענסדאון ינאלנ

מווסקום 🗜

מעריב לפני 35 שנה גערינת גבריאל שטרטנען מעריב לילדים

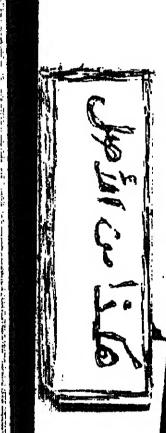
> משה חובד"ו דוד הרטבון מיום בי גלון

> > $\mathcal{M}\mathcal{M}$ Unite

שלנאתי דוראון פתאודה דויאלה בוקשטין שלה אודה אורית הדאל שלה גלמט אדם נאמן משבתה אורלי אנשל, שרי אנסקי, נטע גרינשמן שלתו אורלי אנשל, שרי אנסקי, נטע גרינשמן

5 Blaeaid

אסימונים, להפעלה מסחרית בבתי מלון, פאבים, כתי קפה, מועדונים ואתרי ספורט. ויש (אפילו באספקה

על המקל, הכדור והאביזרים

השולחן הירוק - איכות הנשענת על מוניטין עולמי

שולתן חירוק חינה החברה היחידה בישראל, המציעה את כל סוגי השולחנות בעשרות רגמים בכל המידות מבית היוצר של חמפעלים המובילים בעולם. כנוו: MURREY ENBILD. H.G.M. POWERGLIDE, PERADONA FLETCHER, CHASHOUSE, GARLANDO, MONDIALARDESIA ואלה רק חלק מן PREMIER STRACHAN ושמות המפורסטים אותם מייצג שנוס חתו חיא אחד

ישולהן תחרויות אנגלי GRAND DUKE: שמשקלו 1 טונהו בעל 9 רגלים, השולחן חט ביותר בעולם.

- Cast Phenolic - מיוחד הסודות חשמורים ביותר בעולם. מגוון אביזרים: גירים, מתקנים לטלק למקלות ולתאורה, גשרים, מאריכים, ווים, ראשי עוד, מחקני ניקוד, משולשים, ועוד ועוד. כולם מהמשובחים

כל שולחן המוצע על ידי השולחן הירוק. נושא אישור של IBA - התאחדות חכיליארד בישראל המאשרת או

קיבונית מהתאחדות גם חעניקח חיני ניקו לשולחנות המיוצרים בישראל כי השולחן הירוק, על פי חקנים וחבניות של ההתאחדות חבינלאומית ובפיקות צמוד של מחלקת חתקנים של ה־18A. תחרויות רשמיות יכולות לחערך אך ורק על שולחנות תקניים ומאושרים.

מקלות, כמו גם הכדורים, עשויים נטכנולוגיות חומר מיוחדות. יש מקלות ממקשה אחת, ואחרים המתפרקים ל־2, 3 ואפילו 4 חלקים. כולם עשויים ממיטב העצים בעולם. עם 6 ציפויי לכח. עם ראשי עור מיוחדים ובמבחר מידות, צבעים ומשקלים, עם מזוודות ונרתיקים מהודרים. הכדורים עשויים גם חם בהקפדה דבה.יותר מכל סוג כדור אחר המשמש בספורט כולם בעלי משקל משוקלל זהח עד אלפית המיליגרם.

עשויים חומר פלסטי

בעולם.

מיידית) את שולחן ה־Grand Duke שולתו התחרויות האנגלי שמשפלו ז טונת-מאר השולחנות בעולם.

השולחן הירוק, החברה הראשונה והיתידה בארץ, המביאה פניון עצים של שולחנוח אנגליים ואמריקניים ואביזרים הנלווים

אירופח ובאמריקה זה הולך והופך 🗬

לספורט המאחד את כולם -צעירים כמבוגרים. חובבים

כמקצוענים. ביליארד. הספורט הירוק

שוכה לתחיה עולםית מחודשת, לאחר

השולחנות והאביזרים.

מאוח שנים של מסורת. עכשיו אתה יכול לפנוש בארץ את כל סוגי

לספורט הירוק - מוטינה אותך לטיור הדוכה קטן סביב לשולחן.

מהו שולחן ביליארד אמיתי?

די ששולחן הביליארד יחשב "אטיתי" וישמש אותך לשנים רבות של משחק מהנה, מבלי שאיכותו תפגם, עליו להיות איכותי. העץ - מהנוני משוכח. חנומי - אנגלי יצוק כתבניות לפי חקן ביולאומי. הלבד -הבד היקר ביותר בעולם, מצמר נקי

בתהליך ארינה מיוחד. הסלייט (צפחה בעברית) זהו כסיס השולחן. אבן שיש שחורה ויקרה, בעלת תכונות קפיציות, קשיות גבוהה ואיזון מירבי ער פלס סושלם. **הסרזול** - מחכת מצופה בעור, כיסי רשת ומסילות נחושת

איזהשולחן מתאים לדז

שולחן חירוק מביא לך את מטון השולחנות הטובים בעולם, מכל הסוגים: שולחנות סנוקר, פול נו PGOL ופרמבול. יש שולחנות ביתיים מתקפלים, לחדרי ילדים ודירות קטנות. יש שולחנות חסכוניים, באיכות מקצועית מלאה ובטחירים עממיים. יש שולחנות אנגליים מפוארים חמחווים ריהוט יוקרתי כיותר, עם רגליים מנולפות בסגנון מלכותי. יש שולתנות אנגליים מפוארים הבנריים בפיוחד לפועדונים

בל לשולחנות עמר חקן בינלאומי בל לא בל המאשרים על החאחדות הביליארד בישראל תו. נוגל תל אביב

שולחן פול נינוסקן: מופעל קל ידי אסימון. ב־4 מלים. עד אודך נג מי.

השולחן הירוק - מרכז הביליארד בישראל

נשי חשולחן הירוק אשר הוכשרו ע"י החברות המובילות בעולם, כולם "משוגעים לדבר" ועושים קידום מספורט הירוק בארץ.

בשולחן הירוק תמצא לא רק תצוגה מתמדת של שולחנות ואביזרים, אלא מרכז ביליארד המתווה מפגש לכל אוהדי הספורט הירוק. מקום בו תוכל להשיג קלטות וידאו לחדרכה, לקבל מידע על מועדונים חדשים, לקבל הדרכה וייעוע חינם, לפנוש אלופים, להחליף דעות

שולחן מוריי - את השולחן הזה ודאי ראית מככב לצידם של מול ניומן וטום קרוו בסרטו של סקורסט. השולחן המקצועי, מסידרת מוריי 2400, תוכנן ועוצב משותן וומקביל שחקנים מקצוענים וחובנים בעיותר בשניל שחקנים מקצוענים וחובנים הדורשים רמר דיוק מקסימלית על השולח, חברה סוריי חייג חחברת הסובילה בעולם בייצור שולחנות פול. כל הטורנירים חבינלאומיים בפול נעדבים על

השירות הירוק חד עם חשולחן הירוק אתה מקבל גם שירות פעולה ואחראי לכל אורך הדרך, כולל שיפוץ וחידוש בעת הצורך.

חדש מהשולחן הירוק שולחן הירוק הכינו עבורך, אוהב הספורט הירוק - עוד כלי עזר

רמשחק הסנוקר" וכן קלטות וידיאו. חירוקים במבצע

מחילים מחומים להידות מילים הידולים מחלים מילים מילים מילים מילים הידולים מילים מילים מילים מילים מילים מילים מ 4 שי תוצב - שם בעברים. 4 שילון מקטים מילים - שי חילם - מקל מתקמל. - מקל מוערון עם וייה שחורה 26 ש"ח - מקל מוקר אנגלי משובה - אכור ENCA

השולחו הירוק

תל־אביכ, רחוב אחד העם 81, פינת בלפוו טלפונים: 03-292407; 292407

ביכוי אי הרבין השעות 19.00 - 9.00 ניכוי רבין השעות 19.00 - 9.00 ביליארד - הספורט האלונטי

חשוב. עכשיו תוכל להשיג אצלנו ספרים בעברית: "חוקי הסנוקר"

רואים

חיינים לראות את התמונה במסך

השטוח והמרובע של טלויזיה JVC.

לאהיית מאמין שאפשר להגיע

לתוצאות כאלה. כל פרט. כל צבע.

היתותח האלקטרוניי והמסך המרובע

קנה עד היום טלויזיה JVC וגם אתה

יי.JVC וואים! יירואים יירואים JVC.".

כלוקודה. הסוד של שע.

-פרי הפיתוח של מהנדסי JVC.

פשוט מאוד:

והכל הסוד.

ACIENTAL STATEMENT OF THE STATEMENT OF T

מערכות חהיי פיי של שער הלהיט

ממערכות ביתיות קומפקטיות ועד

בתמונה אתהיכול לראות את אחד

בהא הידיעה של המבינים.

- למערכות אולפן מקצועיות

שומעים JVC.

כל המבינים מסכימים פה אחד:

השילובים המוחצים של JVC:

RX 250 - רסיבר + 40W שלט

טייפ דק כפול - וו wat

קומפקט דיסק - XLV 220

שילוב מוחץ. איך שומעים!

SEA 33 - אקוולייזר

יישומעים זעניי.

הוידאו המבוקש ביותר בישראל הוא הוידאו של JVC. כי בישראל כמו בעולם. אנשים מעריכים איכות. אנשים מעריכים אמינות. קרו למשל את ה-210E מHRD : טיונר מורחב, אפשרות לעריכת טרטים. V.P.S. SYSTEM, PAL MESECAM, ואפשרויות תכנות נרחבות מראש. אתה ודאי מכיר מישהו מאושר שכבר רכש וידאו שער. וידאו למבינים. שאל אותו איך הוא נהנה ותקבל תשובה בטוחה: יינהנים טעניי.

אזהרה: רק הסוחרים המורשים של אמפא אלקטרוניקה יכולים למכור לד JVC עם תעודת אחריות מקורית. אל תוותר על תעודת האחריות המכורית וו תעודת חביטוח שלד.

סדקינניטמה

אמא של חייל: "בעחוני חו"ל ווחואר בני כקלגס ווחעלל. לבי נקרע. אני יודעת את ההתלבשת, הכאב. אבל בני הוא חייל גבעתי, ובידו אַלַּה". הסדקים שתחחילים להסחתן בתערכת הצבאית תקבילים לסדקים שבנשתה. קל יותר לכבוש תאשר לשלום בתה שכבשת. קשה יותר תחמיד להיוח חייל והורה של חייל. מדיון שנערך במכון הישראלי למחקרים צבאיים בהשתחפות מומחים מהארץ ומחו"ל מחברר שקשה עכשיו גם לשמור על נייטרליות אקדמית. לא רק חיילים. גם פרופטרים בוכים.

מאת עמוס לבב

ת הנושא הזה פשוט אי־אפשר לנתח ראוכן גל הוא אכא של חייל גבעתי המשרת בצורה רציונאלית", אומר ד"ר ראוכן החיישה האם וכחבה את המכתב שלא נשלח לשום גל. לשעבר הפסיכולוג הראשי של התיישכה האם וכחבה את המכתב שלא נשלח לשום בה"ל, כשהוא נשאל מהן ההשלכות מקום לעצמה כתכה אותו. היא הרגישה מאור לווצה, ראוכן גל הוא אכא של חייל גבעתי המשרת צורה טיפולית. כך מטפלת אמא של חייל גבעתי בעצמה. כל הומן היא דואגת, היא אומרת. "כל העת זה "אני אמא של חייל גבעתי. עד לפני חצי שנה רובץ עלי – זה שהכן שלי שם". לכל אשר תפנה, ככל ישנה בעייה כפולה. כאן, בשטתים, נוסף לראגה

בסיטואציה יתורית זו שעם ישראל נקלע אליה וצה"ל מסוכך כה, אינך מתפלא לפגוש תהייה גם מהשורה הראשונה, אומר שחוא חש בימים אלה

האפשריות של המהומות בשטחים על נפשו של החייל סיפרה, וחשה צורך לומר משהו. התיישבה וכתכה. הישראלי. וכמו לחזק את דבריו הוא שולף מסמך היום היא חוזרת וקוראת במכתב הוה שוב ושוב. זוהי

הייתי אמא לכן מתכנר, מתלכט, לפעמים לא שייך. אשר תעשה, חמונתו שם, בעוה, עם אלה כיד, כין סיער ארוך, עגיל כאוזן, סמינרים של נוער ר'צ, הסימטאות, עומרת מול עיניה. "אילו הוא היה הכרות הדוקה כין בנים ומגעים מגששים לכיוון בלבנון", היא מנתחת את מצבה, "הייתי דואנת. פה

> 'עכשיו אני אמא של חייל גבעתי. כשאני רואה קונפליקט גרול. וזה קשה. קשה". כומתה סגולה בכרמפיארה – אני נרגשת; כשאני רואה כומתות סגולות כעזה – אני פותרת.

'חמונות פניו של בני החייל, זה שהיה בנוער ברברי אנשי מקצוע. כשפרופסור יוג'ין וינר, סוציוליג ר"צ, כשיער ארוך ועגיל כאוון, מפארות היום רפי עיתונים כחו"ל. הוא מתואר שם כקלנס, ככוכש, "אימפוטנטיות מקצועית", אפשר להבין אותו. כמתעלל. לכי נקרע, שהרי אני יורעת את הנפש וכשאלוף (מיל.) אהרון יריב אומר בדיון מקצועי הנחבאת מאחורי התמונה, את ההתלכטות, את הכאב.

"אילו הייתי פלטחינאי", אומר כני החייל. 'הייתי נוהג כריוק כמותם, מתקומם ככל כוחי.

אבל כני הוא חייל גבעתי ובידו אלה, והפלשתינאים משליכים לצברו לכנים, מגרפות וסכינים, ובני מכה בהם להגן על נפשו, להגן על

אני אמא של חייל גכעתי, למודת נסיון. נכל פעם שתורו ב'סבכ' מגיע וונא מופיע בכית ל־24 שעות, אני מכבסת, ומייכשת, ונוגעת כרפרוף ככפות הרגליים הגפוחות, כיכלות, כשריטות וכדלקות - ואני כוכה ולכי יוצא אליו כי מי יגע ומי יחכוש, בני, את הפצעים שבשנים: כן, מי יגע ומי יחכוש, בני, את הפצעים הלא

ד"ר ואובן גל, מנחל המכון הישראלי למחקרים צבאיים (למעלה, צילום: עמוס לבכ) וחיילים עם עצור בקלודיוז (במרכז, צילום צביקה ישראלי).

כל צבא כיבוש מתנהג כך. על החתום: ג'ורג' ברנרד שאו.

מי שותיים ופטרה בתל־אביב הגברת אדית נילוט, ידידת ופש של אמי. בת 90 היתה נפותה, ועד לימי חייה האחרונים היתה פעילה ושחה חד כתער. בין תפציה שהיו סדורים במיטב המשות הייקית, ופצאה מעטפה ובה התכתבות סצוה משנת 1947 בין הוברת בילוט לבין השפריםבקריםתואי האנגלי הידוע, ג'ורג' ברנרד שאו. אחותה של הגברת בילוט הפקידה בידי את הפעטפח ואת הגלויה עליה נכתב בכתב ידו של

כל (החדמשה – במקור, ג.ל.) צבא כיבוש מתנהג

ווהי אתת מן העוולות של מלחבת סיפוח והיא אינה מייחדת את האנגלים או איזה שהוא גזע או

מאו, במשך שנתיים, ניצבת הגלויה במסגרת נחוו האוחים של דירתי. מדי פעם ומצאו אורחים פתוכנה דיבר אליהם מיד, אך לדוב התמקדה תשופח הלב בכתב ידו של ג'ורג' ברנרד שאו, ונפאלה האם אמנם זוהי גלויה מקורית, ומה עשוי להיות שוויה. רק באחרונה נהפכו שאלות אלה

הזמֱן את כלבך לארוחה טבעית ומלאה,

דוגלי דינר מכיל בשר, ירקות מיובשים, שבולח

שועל, פתיתי תירס ואורז. דוגלי דינר עשיו

בסיבים תזונתיים, בחלבונים וב־25 ויטמינים

ומינרלים - ומספק את כל הנחוץ לבנין הגוף

ולפעילות תקינה של מערכת העיכול. מרכיני

את דוגלי דינר מגישים מעורב במים חמים.

דוגלי דינר מעובדים בצורתם הטבעית והבריאה ביותו.

מתקבלת דייסה בעלת ריח טוב ונעים שכלבים אוהבים.

דוגלי דינר מוצרים וטרינרים בע"מ.

בריאה ומאוזנת - לדוגלי דער.

דוגלי דינר. כל כלב יומין.

לנו ימים אחרים, שעה שעפיתי סדר בניירותי, שוב מצאתי את תמעטפה שירשתי מהגברת בילוט ונה מכתב שכתבה לעורך העיתון ג'רושלם פושט ני1947, ימים ספורים לאחר שקיבלה את גלוייתו של נוווו שאו בתשובה למכתבה אליו. הגב' בילוט מדווות לעורך כי כתבה לסופר האנגלי הידוע לכבוד יש הולדתו ה־91 ועל רקע האירועים האחרונים נפלקטינה א"י - "ורצופה בזאת", היא כותבת,

לחלן קטעים ממכתבה של אדית בילוט מרחוב מונטיפינרי בתל־אביב, א"י, לג'ורג' ברנרד שאו, אולית. התחכתבות התנהלה באנגלית, ותורגמה לעניה נקיצור כמח פיסקות ממכתב הגברת בילוט שתפותן אינו פונע ברורו הדברים:

כמותה אני שמסלח לי על נילוי לבי ועל פנייתי אליך כנויין שהוא, פשומו כסעומננו, שאלה של חיים וסווח משר מליוני בני דחי, היהורים. אבל ככל ננואני מוסיפה לקוף או מחזמיך ולהכיר את חולדוח חייך, מתחזקת ני ההרשה שלאיש מלבדך אין החובה הסוסרית החסמת לומר מלים קשות לבני העם הבריטי, ולעולם סת בננה שנונה לדרך המיפול של ממשלת הוד מלמחו בכעייה של פכעותינה, במיוחד בשנים

הדשה לי לתקרים ולומר מלים אחדות על עצמי שסביו מרוע אני כנתבת לך: ומן קצר לפני מלחמת העולם (השנייה ג'ל.) קיבלתי אשר להור מנרמניה לאננליה, שם חייתי מ־1939 ועד מאו, כלומר בתקופה שהעסידה את העם הבריטי

ובק, הועתי לפלעוחינה כמי שמאמינה בכנות משמתיהם נסל הברימים כעם וכיחירים. מה נרול היה ההלנו כאשר ניליתי שכאן (בארץ שאני, ר.ל.) השתש אמות המידה מן הקצה אל הקצה;

ס"צלי עכשיו המנהיגים יקבלו סוף סוף שכל" – איש שדה לה לתוך סימפוזיון של אנשי מקצוע האמורים לפור פל נייטראליות אקדמית. באווירה זו אפילו נניו של מיופמר ג'ין שארפ, מומחה עולמי בנושא לתנוחות הלא אלימה מחקבל בהבנה, אם כי כשמץ

מה אנו יכול לעשות אם קולי נשבר ורמעות שלות בענתי – שואל הפרופסור, ומעלה עדויות על שנה אוכה של בעשי התעללות בערבים, בנשים את נילרים שבורי איברים, עדריות שליקט, לדבריו, נשול טון שעוך בשטהים.

די האכן גל, מנהל המכון הישראלי למחקרים לנוית אומר כי היה זה היון קשה, מהקשים שירע מכן הישה מהקשים שירע מכן השפת קיומו. כל הנוכחים המכימו שבימים ביל אולם אלה הפסוכולה: ואיש המקצוע אינו יכול

(ניליתי) שלא כולם, אבל רוב רובם של החיילים הבריטיים הם שחצוים, בלחי מחווכים ואכזריים; (ניליתי) שיורים כאנשים המהלכים לתומפ ברחוב ובהם נשים וילרים, בלא החורות מצידם: שבחורים אשר נתפסו בהרבקת כרוזים חומפים מכות על פי מימב המסורת ההימלראיה ואחריבר מושלכים לכלא למשך שנים ללא משפמ; (ועוד ניליתי) ששברי ארם שהניש לחופי א"י בכלי שים עלובים, מוכנעים כאמצעות אלות נומי ונאז מרמיע; וכל זאת בשעה שבניה האציליים של אָם הפרלמנטים רוחצים בנקיון בפיהם וסתוערים מאחריותם למנשים הללו שהיו לחם חוק, וזאת חחח עיניה

הפקוחות של ממשלת הלייבור (...) אתה, מר שאו, הקרשת את חייך למלחמה ברודעת על כל נווניה, אני משוכונות שנם אם מאור עייפת, עדיין מוכל לראות זאת כחובתך לעורר את מצפון העולם, אם אמנם קיים רבר כזה, למען העם היהורי. בסיכום, הרשה כי לברך אותך ליום הולדחך הקרב ולאחל לך חיים שלך בהערצה נלויה,

ערב מלחמת העולם השנייה, עבדה כעורכת של עתון מקצועי בנושאי טכסטיל ואחרייכן, בישראל, ערכה את ה"איזראל אקספורט נ'ורול" של התאחדות בעלי התעשייה. כן היתה חברה במשלחת הקניות הרשמית של ישראל בכון לאחר שנחתם חסכם השילומים בין גרמניה וישראל. ב־1944 יצאה מאנוליה לארץ ישראל על האניה

שאו ענה לה ביולי 1947 על גבי אחת מגלויותיו

נדמה שהיום, בישראל של 1988. שוכ יש מקום

אדית בילוט נולדה בברלין כ־1896. ונפטרה

בחל־אביב ב־1986. לפני שחיגרה מגרמניה לאנגלית,

המפורסמות שתצלומה מוכא להלן".

לקרוא את דברי שאו.

אים מלווה מטעם "תחלוע" של קבוצת ילדי Nyassa "עליית הנוער" שניצלו מאירופה ונשלחו לאנגליה. בחגיע האניה לארץ נחפטו נוסעיה בידי השלטונות הבריטיים ונשלחו למחנה בעתלית.

לפרש את המצב יותר מכל הדיום אחר, אבל - "ההתנגדות־הלא־אלימה היא תופעה ירועה ונרחבת והמשכיל בעת ההיא לא ירום, כי אם יצרף את קולו בעולם. היא בהחלט אינה המצאה פלשתינאית. נהפוך שבשתחמים כדיון אינו תוהה על הנימה הפוליטית לקולם של רבים אחרים. יכולנו בסירה הזו. כחיילים, היא אינו תוהה על הנימה הפוליטית לקולם של רבים אחרים. יכולנו בסירה הזו. כחיילים, היא אינו תוהה על הנימה הפוליטית כהורים לחיילים, כאזרחים. וכולנו מאוד מוראגים. ובכל־זאת, כשהמומחים מדברים הם עושים זאת בצורה התנגרות מסוג זה. ההנחה העומרת ביסוד התקוממות יותר מאורגנת ומטודרת מאשר עושים זאת האחרים. כוו היא שהשליט לא יוכל לשלוט כלא שיתוף פעולה וגם אם חידושים לא נתחרשו שם, בסימפוזיון שנערך בזכרון־יעקב, לפתות סדר במחשבות זה עשה. פרופסור שארפ מאוניברסיטת הרווארד: חומר בטחון אגל השולטים"

> אמא של חייל: "אני בוכה ולבי יוצא אליו. תי יגע ותי יחבוש, בני, את הפצעים שבפנים, הפצעים "הלא נראים?"

הפלשתינאים אף שיכללו כמה 'שיטות' עולמיות של וצייתנות מצר הנשלטים. מתי פורצת ההתנגרות? כאשר הנשלטים 'תופסים בטחון' או מגלים סימנים של

"קל יותר לכבוש מאשר לשלוט", אומר מוכיר פרופסור שארם. כשלכ זה, הריון עדיין נושא אופי שליו, מרוחק, מגוכר קמעא, כיאה לדיון אקדמי. "אם המנוצחים מסרבים לקבל את מרות הכוכשים, כי או האחרונים בצרות. שביתה כללית, למשל, היא נשק בעל עוצמה רבה. השביתה הכללית היא נשק כמו כל ושק אחר מ'כלי הנשק' של התנגרות (המשך בעמוד 11)

11 Bipealo

שארם, היא כאשר הצכא מפסיק לשתף עימו פעולה. שירת עם איציק בכל המלחמות בעשרים השנים המנגדות המונית כזו היא הסיום המאיים על כל האחרונות, וגם החבר'ה מסכיב פשוט לא יבינו כיצר

סדקים בנשמה

בלתי־אלימה. אם משתמשים כאמצעים הבלתי־אלימים ואתיקה צבאית". השני – "סדקים במערכת הצבאית". ד"ר גל אמר בספרו, והאירועים האחרונים לא שינו את והשיטות ל"התנגדות הבלתי אלימה" רק דעתו, כי החייל הישראלי די מוגן, באופן שוטף, מפני שבירה או התמוטטות מורלית (תרתי משמע). מרוע? המיוחרים של צה"ל עצמו.

בים מ־400 אלף האזרחים שהפגינו בכיכר מלכי ישראל אחרי הטכח בסכרה ושתילה לכשו אחרי תחילת הסוף של השלטון, אליכא ר'פרופסור כאשר איציק המ"ם זורה לו לעשות כן, משום שמוישה

לחברת, התנהגות בתנאי לחץ, השפעות

פשיכולוגיות וחברתיות של המערכת הצבאית,

שיטות משמעת ואימון שונות, בעיות לגיטימציה

ומוסר בלחימה צבאית, משפחות אנשי הצבא,

השפעות ארוכות טוות של תשירות הצבאי,

שירות מילואים והשלכותיו, גורמי חוסן ופשי

לפרט וליחידה, מקורות מוטיוואציה ומחוייבות

אקטואלי היום, יחיה קרוב לודאי אקטואלי מחר.

ובקצב המאורעות הסוער שלנו, מה שאינו

למרות זאת חושב אל"מ (מיל.) גל כי בטווח

לעשות רכרים שלא הוכשרו להם ולא יועדו להם". אך

ככר היו רברים מעולם. כרצף המאורעות העוברים על

ד"ד גל: "אני חדד מתופעת

האטימות הפסיכולוגית לא פחות

תאשר אני חרד תהתופעה

השניה — הסרבנות"

לשירות הצבאי.

אותו הוא הגיכוש היחירתי".

הצבא ומדעי ההתבהגות. אקטואליה

מכון הישראלי למחקרים צגאיים הוקם 💳 בשנת 1986 ושוכן חיום בכית אכן יפחפה כזכרון יעקב. ראובן גל ייסד אותו משום שחשב כי לא יתכן שבמדינת ישראל, שהצבא הוא חלק כלתי־ופרד מחיי תושבית - בעיות כטחון ומלחמות של ממש, שרות חובה, שרות מילואים - לא יתיה אמילו מכון אחד שיעסוק בתחומים

הללו מוקודת המבט של מדעי החחותנות. רוב הנושאים שהמכון תוקר נשמעים אקטואליים להפליא: יחסי הנומלין בין הצבא

שליט. קיימת גם אפשרות שהחיילים יפסיקו להגיב - הוא מסרב לאיציק המ"פ. "מקור הלגיטימציה של חייל לאירועים כהם הם משתתפים, או - תגובה הפוכה - הוא מפקדו הישיר", מסביר ראוכן גל. "והכוח המניע יתחילו להנות מהמכות שהם מכים כנכנשים.

התוצאות האפשריות של התקומות כזו? "המתקוממים מתקפלים, או שהצדדים מגיעים הארוך ייצור המצב הנוכחי צלקות בצה"ל, והוא כבר לפשרה נהאפשרית רק כאשר המתקוממים אינם מבחין בבקיעים מסויימים "משום שהחיילים נאלצים קיצונים)".

פרוססור שארפ מודאג. הוא צופה טרור למשך ארצנו הסוערת, אנו נוטים לשכוח מה אירע אתמול. מי דורות, צופה אפילו הרג המוני בפלשתינאים שיכיא ווכר את פינוי ימיתז תחליך קשה ומכאיב שהשתתפו לומר כבשתון שרבים מהחיילים מימיהם קודם לכן לא לבסוף לודים מדינת ישראל - אלא אם כן חשנה בו חיילים וחיילות, כמה חטיבותו את המהומות שפרצו ישראל את עמדותיה, כאן, עכשיו, מיד. "המצב כאן ברמת הגולן כשניסו לכפות על הדרווים תעודות זהות גרוע אפילו מאשר כלכנון", הוא אומר, ומונה שורה של מעשי זוועת שגילה, לרבריו, בשטחים. מעשי זוועה שחיילים ישראלים עושים כנשים וילדים. 'בנקורת זו קולו נשבר ועיניו מתלחלתות בדמעות. 'מה קרה למוסר היהודי שכה הערכתריו הוא שואל, וכאן מפסים הדיון להיות אקדמי ונהפך לפוליטי. במצב הוח לא ניתן לטפל ללא רגשות.

בשנת 1986 יצא לאור ספרו של דיר ראונו גל "דיושנו של החייל הישראלי". שני פרקים נספר

BIDEDIO 12

עוסקים בהיבטים ערכיים. האחד – "ערכי לחימה ישראליות הוכירו לנו הדרווים עצמם רק השבוע. "חיילים אינם רגילים לתהיות", אומר ר"ר גל. שום צבא אינו כנוי לתהיות. כרגע שצבא נאלץ. לעסוק כל־כך הרבה בפעילות כזו, החיילים עלולים לפתח 'אטימות פסיכולוגית', ולא אתפלא אם תסמונת משום שקיים קשר חוק והרוק בין הצבא לבין החברה 'הראש הקטן' היא חלק ממנה ("אני רק מבצע הישראלית ולא כמו הנתק שהיה בומנו כין החברה פקודות"). אפשרות שניה - התקוממות סרכנות האמריקנית לחייליה בוייטנאם), וכן בגלל האיפיונים התלבטות מצפונית כה קשה שמביאה לטרננות. בחלק מהתופעות הללו אפשר להכחין כבר היום".

ד"ר גל: "כאשר הייתי פסיכולוג ואשי של צה"ל ההפגנה מדים – ושכו ללכנון. אותו מוישה שאתמול הסגין, עלה למחרת על הטגק מיד

עודרתי מפקרים לאפשר לחייליהם לכטא רגשות. כיו אם צער על חבר שנפל, וכין אם התלכטות מצפונית קשה הקשורה כביצוע פקורות שאין הם מורגלים בהן. כמו פיזור מפגינים או פינוי מתנחלים. ומרוע עודרתי זאת? מפני שאני חרד מתופעת האטימות הפסיכולוגית לא פחות מאשר אני חרר מהתופעה השניה -הסרכנות. ואחת הדרכים להקל על החייל במצוקה היא שחרור לחץ, כאמצעות שיחה, ואפילו ככי. אלה הם מנגנוני הגנה. כאשר אדם נמצא בפתר או בטראומה, המנגנונים האלה עוזרים לו לחסום עצמו בפניהם. אנל הם עוזרים לו רק בטווח הקצר. בטווח הארוך הס נוטלים ממנו הרכה אנרגיה, כי פירושם - עמידה מתמרת על המישמר. זה מתיש כדיוק כמו כמו שמירה ללא שינה. לכן בטווח הארוך זה עלול לגרום לתשישות, אפילו לשבירה. משום כך כדאי לתת לרגשות הללו להתכטא, להשתחרר, אבל בצורה מכוקרת

והבכי של הצנחנים?

כך נהפך המפקד בשטח ל"פסיכולוג" והשרה א האוהל תופשים את מקום ה"קליניקה" המסורות "המפקדים כצה"ל פתוחים היום יותר, יושכים עם החיילים ונותנים להם לרבר, לשחרר לחץ". אומר ראוכן גל.

גם מכות הן דרך לשתרר לחיו? "מכות הן ררך לשחרר לתץ כאשר אתה מאור נעלב, כועס. נכון, תחושות אלה ניתן למצוא היום בשטחים. במצבים כאלה, חלק מן האגרסיביות יוצאה ממך בצורת מכות. וזה לא בגלל שאתה אוהב להרביה. אלא כגלל התסכול והרצון לשחרר לחץ. למה הרנר דומה? לחורה המתפרץ על ילדו, והילד חתוף לא רק מה שמגיע לו כמוכן 'חוסך שכטו שונא כנו', מכה קטנה או שתים, אלא ממש מבות, שהן למעשה פורק של זעם שמקורו אינו הילד, בהכרח, אלא כעיות בעבודה, למשל".

ו"ר גל אין ספק שחיילים מוצאים עצמם לא פעם נסחפים במכות מעבר למה שאומרות ההנחיות כגלל התסכול המצטבר, כגלל הפרובוקציה של מי שעומרים מולם, היריקוה. התנועות המגונות, חקללות. פרופסור שארם מעיר שיש אפילו חיילים שמוצאים עצמם נהנים מן המכחו, ועל כך אומר ראובן גל: "קיימת תופעה פסיכולוניה מאוד מוכרת וירועה של היסחפות בהתנהגות אלימה ואגרסיכית, אפילו על ידי אנשים הרתוקים כאופיים מרחק רב להיות אגרסיביים, ברגע שניתנה להם לגיטימאציה להפעיל אלימות. כרגע שנותנים כיהיך את הכוח ואת האמשרות להפעיל אלימות ולהשתמש בכוח, זה מירבק. הכוח חזה יכול לסחוף גם אנשים

ליכרלים וכריאים כנפשם". ותוסעות כאלה מתרחשות גם אצלנו? לצערי, למגינת ליבי, אני מוכרח מן התופעה הזו בא לידי ביטוי בקרכ חיילינו. אני יכול זרישו יר כמכות רציניות. לפחות אוכל לומר זאת על בני, חייל כגבעתי, הנמצא כעזה ככר וזרשיים. אפילו חיילים כאלה, שמימיהם לא הרימו יר, ברגע שהם מקבלים אלות והוראה כרורה להשתמש בחן - יכולש למצוא עצמם נסחפים למכוח. לשימוש באלימוח יש צר מירכק, שלפעמים יוצא מכלל שליטה

האם אצלנו דוא יצא מבלל שליטה? אני חושב שהמפקדים שומרים שלא ייצא משליטה. את התפקיר החשוב ביותר בשטחים ממלאים היום מפקדים ווטרים, צעירים. זה רורש המון כוה (המשך בעמוד 14)

רעיונות חדשים ב״רים״ בו זמנית בבלומינגדייל ארה"ב ורים ישראל ארון גאון בדקור גוון אלון או 🛚 מוט תליה משופר חום, 4 דלתות 1.56×2.42 כולל: תא איחסון חורף, מדף טגירה לאחטון ממושך נשלף, סידור תאורת פנים ל-3 תאים, מדף לנעליים, מוט . תליה משוכלל, מדף נשלף. ציר מתכת לפתיחה מושלמת מחיר רגיל 2,377 ש'ח. מחיר .n" U 1,499 SALE תאורה פנימית ארון גאון וקבל טלים נשלפים לאחטון מגש נשלף לאחסון חולצונו מסילות טלסקופיות נניולות: בתי הכל-בו היוקרתיים בלומינגדייל ומייסים בארה"ב, הזמינו ברים סדרות יוצור בכנוויות חסרות תקדים למכירת חורף, בנאו והצטרפו גם אתם למבצע ההנחות הגדולות על מוצרי רים. חדר שינה דגם ניו-יורק כולל, ארון קיר לינגדור 4 ז'לתות מדרי ילדים ארון לוינדור חדים בנוינים לבן, ארון או חום, 4 ז'לתות מחיר בגיל ואבל ש וז מחיר 399 ש"ח (מחיר 999 ש"ח. 1.36 2.42 שידות 1.50 - 1.40 בניון לבן או אלון, מיטה 1.90 - 1.40 שידות 1.50 - 2.42 שידות בניין לבן או אלון ממיר דגיל 1,398 ש"ח מחיר 1,398 SALE ש"ח.

תשלובת הרהוט הגרולה בישראל

דאלודים שאני אודוב איננו ידודי

ד"ר דוד הרטתו. רב. שנו' במחלוקת. יליד ארה"ב, עלה ארצה אחרי תלחתת ששת היתים והקים בירושלים בית־מדרש ששעריו פתוחים לכל. גם לנשים. בעיני המימסד האורתודוכסי הוא ודעותיו מוקצים מחמת מיאוס. בעיני אחרים הוא ווייצג יהדות הומאנית, פתוחה לשינויי הלכה, שאין לה מונופול על אלוהים. תתנגד לדיכוי העם הפלשתינאי, חושב שצריך לפחוח בחהליך שיוביל לפתרון הבעייה על־ידי יצירח איתון הדדי. לתח תשהו, את עזה, לתשל, ולותר להם: אתם אחראים. חשיפה ראשונה.

תאח שריח פוהס צילומים: בני גלזד

מוקצה מחמת מיאוס באורתודוכסיה הרתית. התלמודיסט היהודי במכון הרטמן קשוב לפרוייר, לפרום, לקאמי, לסארטר, לתאולוגיה של ויליאם ג'יימס, לאביר האמונה הנוצרי קירקגור. כאן אפשר להאיר סוגיית הלכי אכלות במנגנוני הרחקה והכחשה פרויידיאנים, כאן רנים באלוהים ככפרסונה, האלוהים כהשלכה של רמות אכ.

תלמידי המכון מגשימים את השקפת רבם שהיא לצניגים בעיני חלק מן המימסר האורתודוכסי כארץ, ההשקפה הפתוחה התופסת את ההלכה כספר פתוח לשינויים. שכן הרטמן, רג אורתודוכסי, מאמין בצורך דתוף בעדכון ההלכה.

הרב דור הרטמן מאיים על המימסר האורתודוכסי הרתי משום שהוא מסקיע ממנו את המונופול על "יהדות אותנטית". אילו למשל הואיל להכריז שהוא קונסרווטיווי או רפורמי - ניתא. אך הרב הרשמן הוא מין בפני עצמו. אנשי המימסר הרתי הם בעיניו גגורי השטייטל, והוא חניך התרכות האמריקנית, רב ארוק בשמירת מצוות, שנשלח על ירי מורו הדגול הרב סולובייצ'ים ללמור תאולוגיה כאוניכרסיטת פורדהם הקאתולית.

גם רכו זיעוע את עולם הישיכות כשעזב בהיותו בן 18 את בריסק שבפולין והלך ללמוד פילוסופיה בכרלין. הוא שהדף את חלמידו הרטמן לעכר החוויה שהזינה את כל חייו ותורתו של סולובייצ'יק: להיחשף לעולם המחשבה של הגויים כרי לא עוד לכדר לשכון. הרטמן שב משם עם השקמת עולם אקויטטנציאלית הרוגלת כהתהוות כתהליך. בעגינה כהווה. ההלכה היא תהליך החורר מן העבר לתוך ההווה. שורשה הוא ה. ל. ך. אין היא עבר סגור וחתום. לארם חלק יוצר בה. זוהי משמעות הכרית בין ארם ואלוהים. הכרית המתהווית והולכת. והדברים כלולים בספרו של

תלמידי המכון הם המורדים כרור שניסה לקרוע את כנלי העכר, מוררים ככוונה ליצור אותם כתבנית הישראלי החרש שכולו קוממיות ואון. ניסיון לתיקון טעות לאומית: יהרות אינה גוויל

מכון הרטמן פנשתי שני סוגי פליטים. החילונים, שמאס כמשכילנות הישראלית הכמושה שניתקה מרוח, ולעומתם מצוות וכבר לא שומרי. פה ושם העין מכחינה כחוד בתגועה כפייתית מזרקרת. גבר מלטף את כיפתו, מסיר אותה לרגע,

מחזירה, מהדק בסיכה, שוקע בסוגייה. ושוב ליטוף. וחוזר וולילה: יש בתרר זה כאלה שחשים את אלוהים כקיומו, ויש שחשים אותו בהעררו. מלכיאל, בוגר ישיבת מרכז הרב, מתפקר־כאילו. מספרים כי טרם גמר לכעום על אלוהים שאיננו. מלכיאל אומר לי: "גם אפיקורסיות היא חוויה דתית. בהתחלה האפיקורסיות היא ממש צעקה לאמונה". לומר כאוניברסיטה, עולה חרש כארץ החילוניות. חיים בין שתי צעקות: צעקת מהאה על כך שהוא, שהיה כל סיכת

קיומו, איננו לו – רצעקת תחינה שאולי כן יהיה. באתנחתא מלימוד הנוצרת בין רונית לגאולה עם הצטרסותי אליהן, מספרים כאותה תלמוריסטית מפולפלת מהאוניברסיטה שאינה כאה ללמור כמכון הרטמן אף שנפשה יוצאת לכאן, מפני שוה עלול לקלקל לה את השירוך.

בעיני הממסר האורתורוכסי, אומרת לי גאולה, הרכ הרסמן גרוע מחילוני. אשה לומרת כחוג לתלמור כין חילוניים - ניחא, חר היא כתיגוק שנישבה בין הגויים. אכל אשה לומדת במכון הרשמן

ייתכן לבעול בחולה בערב שבחז ייתכן גם ייתכן, בחנאי שאינה פצועה במקום ההוא, רחמנא ליצלן, שהרי זהו חילול שכת. עם סוגייה חלמורית זו מפיה של רונית, תלמירת כית המדרש "מכון הרטמן" כירושלים, אני מתוודעת לפלפול תלמודי נשי, ביקורתי, חי. רונית מסיימת תואר שני נחוג לתלמוד, ולומרת בכית המררש של הרב ד"ר דוד הרטמן. מן העולות הרכים הכוקעים מתוך זמוום גברי נסער. רונית מרגימה כאמצעות סוגייה תלמודית שגכרים התפלפלו בה אך אשה פצועה חיה כה, את הפער כין לימוד אוניברסיטאי וכית מדרשי.

"ישבתי בחבורת גכרים בשיעור לתלמור בו עסקנו בקטינה שבועלים אותה כפעם הראשונה בערב שכת. סוגיה ממסכת 'כתובות'. התכוננתי בחבורת הגברים המתנצחת באנליטיות משפטית סביב גורל ילדה מדממת כת 14. יכולתי לראות אותה כעיני רוחי. חשבתי: אף אחר מהם לא רואה אותה, את הילרה הפצועה. חשיכה גכרית יצרת את הגמרא, וחשיכה גברית רגה כה

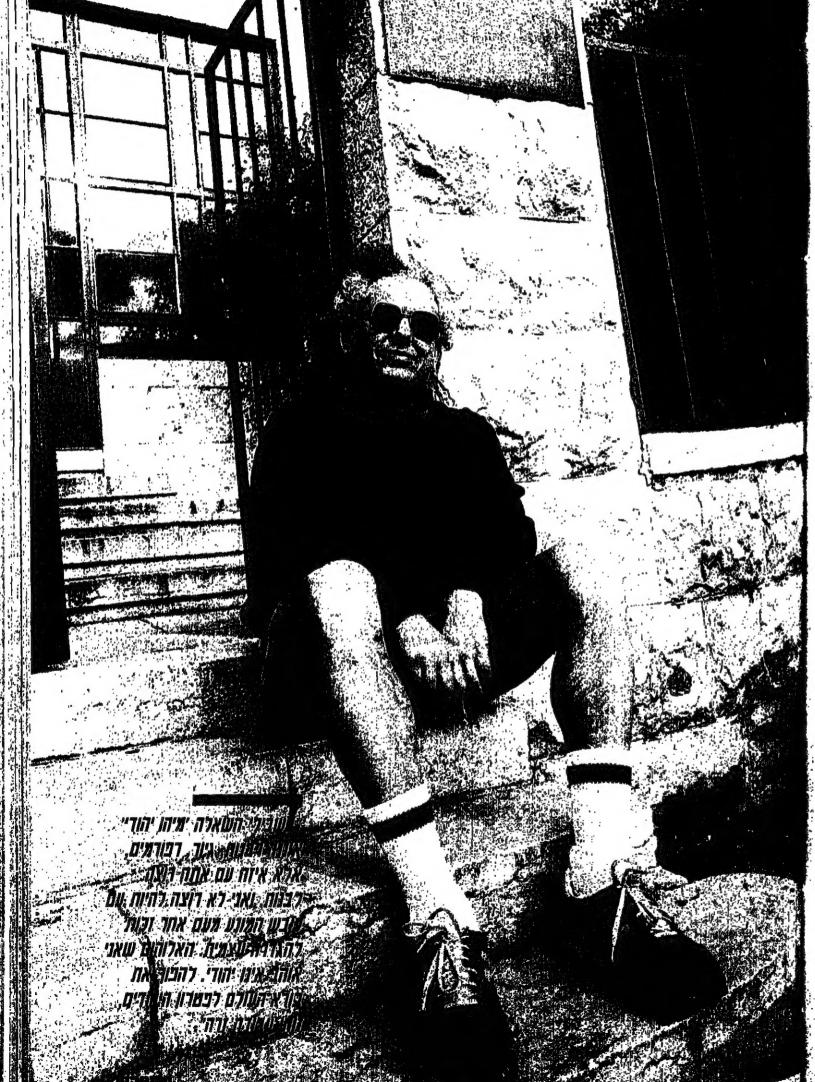
חשיבתה הנשית של רונית כרימוי לרוה מכון הרטמן, כית מדרשו של הרב. עיסוק במשמעויות, בתכנים. לא רק כצורות. ניגוד מרגין לאוניברסיטה, מעוז הסטרוקטורות חסרות הנשמה. ומשום כך יש מלומרי אוניכרסיטה הפוסלים את הרכ המלמר כה כחוג למחשבת ישראל בטענה שהוא דרשן, איראולוג. הרב ד"ר הרטמן מסרכ לנתק יריעות מדעות. הוא מנהל דיאלוג חי עם חומרים שכתכו כותביו.

הלימוד כמכון הרטמן, זוגות זוגות כחברותא, מתוכל בראייה תרבותית רחבה, לעתים אירוני וביקורתי, תמיד נושם, השמחה שכו אלוחים שלהם. אני לא אינה אקסטזה מיסטית של איפוס עצמי כמו בחסידות למיניה, או מחפש לשוחה איתם כדי של גידול עצמי כמו כחנועה המשיחית של גוש אמונים. בית להראות לגויים כמה אני המדרש של הרכ דור הרטמן אינו תא אטום להלכי-רוח תרכותיים יפה. זה לא יחסי ציבור. מודרנים, לא יהורים. אין הוא מנחק את לומריו מן הפילוסופיה, וותי מהוח נשמחנו". הססיכולוגיה, הפיסיקה, תאמנות, ואף לא כיקורת המקרא – תחום

נוסייכת המנוח. מרצת כאוניברסיטת ביריוייד, בצילום של שמואל רחמני): "אני רוצה לדבר עם שהם לא איכדו את צלם

mpesio 14

(חמשך מהעמוד הקודם) אוי ואכוי! הרטמן יצור כלאיים. יותר מדי רומה לנו, ויותר מדי 'אלוהים, בשבילי, שונה מאיתנו. חומרים יהודיים ולא יהודיים לבין סינטוה ביניהם. היהרות של הוא חחושת הרטמן בעקבות מורו סולובייציק אינה כולעת לתוכה את קאמי, חגיגת חיים, לא פחד מהחיים. איני רוצה יהדות שבנויה על אנשים אבודים, כליטי התתוטטות העולם החילוני. היהדות איננה גם הרטמן כו לפולחן הממלכתיות ולמה שהוא מכנה "סיסמת עם ל משוגעים". בחירה". מסרכ לכנות את הציונות על חשכון השפלת העם הפלשתינאי.

האדם. גם הוא דוצה יחס". בית המררש שהקים נתמך על ידי ידידי־נגידי המכון בארה"ב

> אני תאושר" עישעיהו לייבוביץ ישנו, שהוא חי וולדבר וצועק – הצעקות נובעות מאהבתו העצומה לעולו. אך אני טיפוס אחר של כי תושג העקדה

אלא מגלה את איפיונה הייחורי על דרך הניגוד. דיאלקטיקה אחר מכני־הפלוגתא של הרטמן ומי שחש אליו קרכת־נפש רבה, כפי שאמר לי בעצמו, כהתרגשות, הוא פרופסור ישעיהו לייכוביץ. השניים התנצחו ככתכ־העת "פתחים" סכיכ ספרו של הרטמן "שמחה ואחריות". לייבוניץ טוען כי אנסורד הוא לחפש משמעות כתוך הקשר בין אדם ואלוהים. הרטמן טוען שאבסורד הוא לא לחפש את זיקתם והיזרקקותם ההדרית. בעיני ליכוביץ אלוהים ראוי לכך שיעבדוהו, וזותי סיבה מספקת לעבדו. לפי לייבוביץ, האל אינו מעוניין כאושרו ומרכזיותו של האדם. כעוד הרטמן מדמה את הכרית בין הארם לאלוהים לכרית

נישואין – שתי זהויות מוגדרות ונככרות יחד – לייבוכיץ אינו

מוצא פשר בקיום המצוות זולת עמירת הארם מול האל בעמדת ציות. הרטמן מאמין כי המצוות מביאות איכות חיים לעולם. ורטמן חש עצמו ככותב הפילוסופיה של היענות האדם. אבל כלייבוכיץ,

סניגור אלוהים הוא חר, מר, זוער סניגור האדם הוא עגול ועסיסי, "לאלוהים יש אויב רך של העושים רע בעיניו. אינטרס רציני בתה וחמשת ילריו. "אלפים בכו כשעזבתי את קהילתי בקנדה, שהקהילה וכשנחתתי כלור גנבו את מזוורותי", הוא צוחק כלי שמחה, לא על נפילה, אלא על מעבר למהות אחרת. מארץ הכטחונות לארץ והאנושות בונה. ההפתעות שהיתה לארץ ברידותו. ואם צרק נובר בטענתו כי לפי מירת הכרירות מירת ההשגה, כי אז נמצא הסבר לכוחות היצירה לא רק האדם והמלחמה של הרטמן שהתגבשו בארץ: חינוך הדתיים לקבלת הרביגוניות הרתית והחילונית. צריך את אלוהים. רטמן הקים כאן בית מדרש, בית־ספר תיכון משלו. הוא אלוהים צריך את

ודובונית. וכשיצא הקצף עליו מפי עמיתיו הרתיים ככנס מפקתי חינוך תיכוני בירושלים על שהכיע את השקפותיו החרינות על הצורד בהפרדת הדת מהמדינה - השקפות שזכו דווקא לתשואות החילוגים שכאולם – הזרמן כשובה ונחת עם הכועסים, שופע חיבה, אך לא חרטה. מה שהחל כבית־דין־תנועה הסתיים בהנה מה טוב ומה נעים שבת חולקים גם יחד. החיים. אני לא רוצה יהדות שכנוייה על אנשים אכורים, פליטי התמוטטות העולם החילוני. היהרות איננה בית חולים למשוגעים: בואו אלי בריאים, שמחים, מאמינים בעצמכם, יוצרים, לא פוחרים מגופכם, שמחים כחיי מין, כאכילה, שמחים כחייכם".

אדם דחי. איני שידוה ראשונה: מקבל את גישתו דודות דפאים כון העבר

אילו הלכנו לאוגנדה ולא לארל־ישראל יכולנו לנתס כל מתוייבות כלפי העבר. להינתק מחוון סכא. אבל הציונות הרי בחרה מוביל ביהדות". לכמף בירושלים ולא כאוגנדה, אהו ומה פירוש ירושלים פירושה מרד ומהפכח בתוך הכית.

המימסר האורתודוכסי אינו מכחין בהכדל בין דיאלקטיקה של

אם לייכוכיץ הוא סניגור האל, הרטמן הוא סניגור האדם.

רור הרטמן עלה לארץ לאתר מלחמת ששת הימים עם אשתו

מזמן את מיטב אנשי הרוח מן העולם לסמינר פילוסופי

שנתי. הוא יועצו של וכולון המר לענייני פתיתות רתית, בן שיחו הסמוי של שמעון פרס שלמר עימו את הרמב"ם.

וקנרה, וכהשתתפות משרר החינוך, משרד הדתות, הסוכנות. אין בו זעף, כי אם מתיקות תקיפה: אמריקנית, יידישיסטית

שלוש שיחות עם הרב הרטמן, תגיגת אלוהים עם קטעי יאוש,

"כשכילי. אלוהים הוא מחושת חגיגת חיים, לא פחד מפני

"ההשקפה האקויסטנציאלית הטהורה – שמשמעה לכנות את זהותך מתוך ההווה – כמעט כלמי־אפשרית כאן כישראל. מצד שני, היתה זו טעות של תנועת העכורה לחנוק את העבר ולנסות ליצור ארם תרש בארץ. שכן זכרונות העבר קמו כרוחות רפאים לתכוע את קיומם. אני נתון נין העכר וההווהו איני יכול להשתחרר מן העבר אך איני רוצה להיות קכור כעולם הישיבה הישן. זו היתה תמיר

נגמר. הרוישים שהחל עם משה עדיין מתחולל. "רוכ הצעירים כארץ מנוכרים לחוויה הדתית. הם אטומים

למורכבות, לרגישות ולעדינות של התופעה הרמית כתופעה אנושית. כאן כארץ שואלים: אתה מאמין, או שאינך מאמין? ובואת מסתכמת כל התופעה הדתית. אתה הולך לים בשבת או לא הולך לים כשבתו אתה הולךו שלום. אין בינינו דרשית. ומה באשר לוויכוח מעודן על מהות אלוהים? מה הרימוי שלך עליו? מה הפגימיות שלך ביחס אליוז יש קונסנסוס לאומי שאתה לא מרכר על תורעה רתית ולא על האלוהות. אתה מתווכה אם – תה, חה, הה - העשב שבין כתלי הכותל הוא קרוש.

ין מרכות רוחנית בארץ, יש תרכות של מימסר רמי. אני רוצה שכל ישראלי, מאמין או לא, יהיה חשוף למוויה הרתיח. אמרתי פעם בהרצאה בצבא, בפני חילוניים: אני לא שואל אם אלוהים קיים. הוא הרי הי בסיפור התג"כי – ואם הוא פרוייקציה או לא פרוייקציה, כטעות המסיכולוגיה. את זה תכנים כינתיים בסוגריים. קודם כל, אם אתה הריאלקטיקה ביהדותו עבר הזורם לתוך החוה ככות מדרבן אך רוצה ללמור תנ"ך ברצינות, איך אתה יכול להתעלם מן הרשה בלתייחונק. משמעות התורה בעליפה היא שהפרק האחרון טרם הררמאטית המרכזית שבסיפורו זה כמו ללמוד את המלט ולהתעלם

מהגינות הראשי. כמו ליר בלי המלך. ש האלהים שליו אלוחי הוא זה שמאפשר עתיד פתוח, תיקון צים של המציאות, פתרונות חלקיים, לא מוחלטים. אלוהי הוא אוני וישב"ם הגורס כי תפקיד העם היהורי ללחום בגד פיתויי לכח המימה. הדימוי הפרוע.

לומנ"ם טוען כי כאשר אדם משליט את חוקי רמיונו על ומראת, הוא ממוגל להיות עובר עבורה־זרה. בעבורה זרה שולט במו המדמה שאינו מעוגן במציאות הכרחית. לחיות בתחושה שבל מדך. הפיתוי לשכוח את המינכלות האנושיות. להפוך את אורים למי שעונה לצרכי ומשחרר אותי מקשיי המצב האנושי. מלים השליטה המחלטת היא שהפעילה את המחתרת שרצתה לשדן ממנד ולהכריח את אלוהים להתערכ במלחמת גוג ומגוג.

לאשתי למדתי לחיות עם מישהו שמרגיש לבור עצו*ני ולא מוכן להיות אזרח סוג* ב'. ויא ליו*ודה אוחי שלצידו של אדם חלש* אינך בונה יחסי אתון".

אלה שחושבים שאנו יכולים לשלוט בכל ארץ־ישראל בלי לפתור הרג ד"ד דוד הרטמן: "מי את הבעייה הפלשתינית הם מכשרי חורבן ארץ־ישראל.

"ראשית הטעות היא בוויתור שעשתה הציונות הרתית כאשר אמרה לציונות החילונית: תן לי את בית־הכנסת ואני אתן לך את איטי של המציאות, פתרונות המדינה. הציונות הדתית שרויה בתוך כשלון טוטאלי, כיוון שהיא חלקיים, לא מוחלטים". תלוייה בהבנת חורה שאינה מכברת את החירוש הלאומי. כי מה משמעותה של הציונות: משמעותה היא שהיהורים החליטו לחיות יחר, על גווניהם השונים. האם פירוש הרבר שהחילונים יהפכו לגויים של שכת העומדים לרשות שומרי המצוות?

'איני יכול להגיר – אני אלמר תורה, וא. ב. יהושע, עמוס עוז, ם. יותר, יעשו בשבילי את המלאכות. אני רק אשגיה על הכשרות. אם יהרותך מתייבת שיהיו יהודים לא שומרי־מצוות ואתה הטפיל שלהם, אז כל תסימתך מוטעית ומוקצית מחמת מיאוס. אם אתה צריך יהודים שלא יהיו נאמנים לתורה כדי לחיות במרינתר, סימו שתפיסתך את התורה מוטעית. גכון, יש לפרש את השבת כך שהיהודי החילוני לא ייחשב לגוי. זהו האתגר של הציונות המודרנית. דרוש בית כדרש רציני שישקי את מסירותך הסוטאלית לתורה, אך יחדש אותה כדי שאפשר יתיח לחיות על פיה. אין לדייו אלא מה שעיניו רואות.

Ancie Ja/Al

17 8122310

האלהים שליז אלוהי הוא זה

שמאפשר עתיד פתוח, תיקון

המיטה האמריקאית המשך לשושלת ההצלחה של מזרוני קינג קויל

בוקובסקי, זבוב בארים, משורר מהתחת

יהונתן גפן

ינַאָּוּוְלָה נֵדְמָה לָּנִר שְׁוִינִּים זֶה תָרֶבֶר תַנָּדוֹל אָדְּלָוְ מָה שְּׁחָשוֹב וָה הַמּנִּדְעוֹת הַתָּבְרְתִית. הַבּשְׁדוֹן שִׁוּעְלָקְשׁוּאָלָי. וּבְשְּוֹם זָה עוֹבֵר, אַחְרִים נוּפְלִים אָוַן גָּוָ מַתְּחִיל אָפוּף הַכְּסְף, הַּתְּיִי שִׁישׁ לְנוּ כְּבֶר הַרְבָּה נְאָה בְּּוָחְנוּ עוֹבְרִים לְשָּׁלֶב שוונים קביב לעולם, עד לבשוף אנחנו מתנישבים מַשָּׁם שְלָנו, תושְנִים מַחֲשָׁבוֹת מְעַרְפָּלוֹת עַל וֹשְׁוּשׁ מְּעָרְנְּלִים, מִעְשָּׁבִּים אָת חְנְּנֶה, לּוֹשָׁים הַנְבִים, רְעָשׁ, מְזָּג אָנִיד נְדִּגע, לָּוֹשׁ הַיִּחָת, שְבָּלִילִים, שְנִּיִּים, שְׁבָּנִים

("אנחנו מתמתוזים" צ. כוקובסקי, 1981)

ובו אותי מה"מלאכים בשמי ברלין" ורוצו 🍅 🖨 כמן טיל בתופשת־שיתרור לסרט "עכבר הבארים". מדט גדול וסדט וזונה לשיכורים ומשלידים נצחיים, שמוותרים על המציאות מראש. הסרט מכוסט על וזייו ושחייתו של משורו העדול ביותר בין השיכורים וכנראה גם

חָוָשִׁים, חָבָרִים ישְׁנִים, שְׁבוֹרִים, שִׁירִים,

הַּנָּה שְּׁנוֹתְן לָנִר אָת הָעֵעְבֶּנֵנת הַזִּאת: שות למות

הים הנחל בין המשררים – צ'רלס בוקובסקי. הומן שלי עם נוקובסקי התחיל ומן רב לפני ארוכה את הפרט עליו. כמשך תקופה ארוכה האנתי לומר, המשורד והשחקן סום וויסס, כתיד מוף ופוקדו, ששר על "מצבי ונאפס" של החיים, על לפוים עם פוטיוואציה גבוהה ש"ימכדו את אמא אום אם ישלמו להם כבקבוקי ויסקי", הדלפונים השנים שמתקרמים בחיים רק עד הבאר הפתוח

לפאני אוהב יוצר מסויים, אני תמיד מתעניין פיור השפעה שלה לכן מאוד שמחתי לראות מוניון את מר וויטס מתראיין לפני והופעה שלו, מקוויו הברעית:

משם ים בישהו שהשפיע על תבתיבה שלך, מר

"לולם כושבסקי, רק האיש הזה." לג הה לי על למצוא ספרי שידה שלו, כאותם של אין ספר בעולם שיכול לתחובא מפראוקה מאמטודם, ולנסוף השירים שלו הגיעו אלי, ודלתי כמו שאומרים צברינו. זה לא היה קל. שאל אוה אומר לעצמך: יואת שירתי זו רשימה אותר היא שלאט לאט אתה מבין שהאיש משורר. פור שלחת, שבותב מהתחתית של החיים. כותב של השתה שבותב מהתחתיה של ומו השתמש או השלים על המינימום, ולא מתבייש להשתמש על המים פורים של שיכור המוסל רוב ימיו על

צ'רלס בוקובסקי. שתי גנים למשורר (בצילומים מפברואר 78')

היחידי שמנצנץ לו מקצה הכוסית שלו הוא האור תבוקע מהמקרה חפתוח, המלא ב"חבילות של שש

כשירה ובפרוזה האמריקנית החרשה הוא נולר התתבך בלוס־אנג'לס (אם כי מאור קשה להאשים אותו בקליפורניה, קם דוא שותה וכותב עד לעצם הויסקי

מו שירה אכל המבקרים עד המוסל רוב ימיו על שירה ופרוזה, אכל המבקרים עדיין קוטלים את כתביו מו מוונה בדידה העלובה שלו, תדד וחצי. הסיולים בדרך כלל, לא יודעים איך לאכול אותו. אולי הם לא

סוד הַהִּשְּׂרְדוּת שֶׁלִּי וַעַדִין אָנִי מִקְבֵּל מִכְּחָבִים בָּדאָר, בְעָקר מְאָנָשִים עַנְיִים וְאִמְלְלִים, שָּנְרִים בְּחֲדְרִים קְטָנִים, עוֹבְדִים בָּאִינָח מִנְּעָל צוֹלַעַ או לא עוֹבְדִים בּכְלָל, וַּדִים עָם וֹנוֹח אוֹ נֵרִים לְבָד בְלִי נָשִים וֹבְלִי תְּקוְת. דַק שוֹתִים וּמְשְתַגְעִים. רב הַמְּכָתְבִים שְאֲנִי מְקַבֶּל כְּתוּבִים עַל וְיְר עָם שוּרוֹת כָחָלוֹת, כְּתוּבִים בְעָפּרונוֹת לא מָחָדָדִים או בְדִיוֹ חַלְשׁ, בְּבֶתְבֹּ קְּטֶׁן שְּנוּטְהֹ שְמֹאֹלְה. לְעָתִּים קָּרוּבוֹת הָנִיִּר קרוּע, בְּעִקּר לְמִעְלָה. הָם בּוֹהְבִּים שְׁכָל מִי שְׁקוֹרָא אוֹתי מַבִּין שְׁאָנִי יוֹדְעַ עַל מֵח שְׁאָנִי פּוֹתָב. רוֹאִים שְּהִיּיִתְ שְׁם. וְהַם מִאָמִינִים בְּכָל הָרְצִינוֹת שָאָנִי נוֹתְוֹ לָהָם הִוְּהְמִנוֹת נוֹסְכָּת לְהָבִין מִי הַם בָּאֵמָת. ְוָהָם צוֹרְקִּים. בָּאֲמֶת הָיִיחִי שָּס, אוּלֵי בְּמֵצְב נְרוּעַ יוֹתַר מֵרב אֵלָה שַׁכּוֹתְבִּים לִי, אָבֶל מְעַנְיֵן אָסְ הַס יוֹרְעִים לְאָן

היחידים שלו הם לכארים ולבית השימוש, כשהאור בירות", וכילק המקציף של משורר הרלות. צדלם בוקוכסקי הוא כאמת דמות מיוחרת כמינה

שיר נוסף שתרגמתי למענכם לשפת הקורש. לחיים! פר את הסיפורים הקטנים של המוכים והמפסידים, בגרמניה ב־1920. בגיל שלוש ירד לארצות־חברית, בשירים אמיתיים וחשופים, מלאים הומור שחור במחונכות), עד שעבר לסרפרהו עיר אחרה שמכסה על כאב גרול, מוכחמים ברמעות צהוכות של

(כל זכויות תרגומי משירים הנ"ל שייכות למחבר (C)

ויסקי זול, שמחתי להכיר אותר, בוקובסקי, ואני לא

אתפלא אם יגירו לי פתאום שאתה גם יהודי, נוסף

מבינים שצריך לשתות אותו. והנה, אני כבר מווג לכם

באמת רואים שהיית שם, ששתית שם, והזרת לסי

הַמִּכְהְוֹבִים שְּלְהָם מְגִיעִים. זּבְכָּן, חַם מָגִּיעִים לְחַבַת זֹאָר,

שָׂמְצַמֶּדָת לְּקִיר מּוֹּטֶּךְ עְנָק לְשְׁתִי מְכֵּוֹנִיוֹת, גַּוֹ שֶׁל שוֹשַנִּים, עֲצֵי בְּּרִי,

וְנֵעֵר צֶּעִיר שְׁכּוֹתֵּב עַכְשְיוֹ בִּמְקוֹמִי. אֲנִי מַחֲזִיק אוֹחוֹ בִּכְלוֹב מָטֶר עַל מָטֶר

עָם מְכוֹנַת בָּתִיבָה, מַאֲכִיל אוֹחוֹ וְיִסְקֹי וְוֹוֹנוֹת לֹאֹ־מְבַשְּׁלוֹת,

שָּלש־אַרְבֵע בְּעְמִיםׁ בְּשְבוּע, אֲנִי

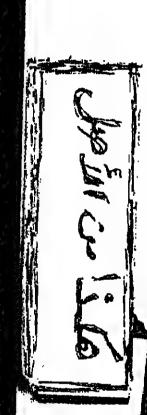
בַּעָתוֹנִים תַם כּוֹתְבִים שַּׁתַכְּתִיבָה שַלי עַכְשָּיוֹ עוֹבָה יוֹתֵר מֵאֵי פָּעַם.

אַנִי בָּן לֹּצֹ עַבְשִיוּ, וּבָבָּקּרוֹת

אָשֶּׁה יִּצַהְנֵּיִה שָּׁנֵּרְפְשָּׁה בְּּתְשְׁלּוֹכִים ווֹהִים, מְכוֹנִית חֲדָשָׁה, אָת בּועָרָת. שָׁטִיח יָרק וֹמָרָבָּד בַּעֹבִי שָׁל שְּׁנֵי אִינְץ׳.

לחשיג ברשת חנויות עמינת. ברשתות חשיווק חגדולות ובחנויות רחיסים מוישות

איש הציפורים

כערואית את הבזה תאכילה את גוזליה ומעריפה אח החזק על פני אחיו החלשים. מבינים מה זה אינסטינקט של אם שדואגת להמשר הסיום של בני ונינה. וכיוון שזה טבע, בה האינסטינקט עובד נטו, בלי חסביכים והתנצלויות.

משכן כטות ושליו בכנסיה היוונית.

וסבלנות.

באפריל הקרוב יכוא הנה צוות של במרניים

הוא צלם תרשות של רשת "סי.בי.אם.". בטלוויזיה הישראלית לא ראינו את

לקיבוצו – אפיקים – הוא מהווה "השקנאים" וגם לא סרט שצילם אלפרט מקנא כתנאי העבורת של צלמי הטבע כיום ענף הכנסה משתלם מאוד, במשך שנתיים בשמורת התולה. אכל התרשות והאירועים של היביביסי." שחורשים את העולם הלאלפרט – שניחן בכל הכישורים לצלם הרגים ראו והצופתים ראו והצרפתים הרבה יותר, לאט ועם הרבח יותר טבע, ובעיקר סבלנות, זה מאפשר ותגרשום והאנגלים. תחנות טלוויויה המחבואים שלו בהר תבור ובגולן וצילם להתמסר לאהבתו האמיתית: לשהות רבות קנו את הסרטים. וזה מה ששכנע דכרים שאיש עוד לא צילם כאדי הרבה בחוץ, לצפות בשקט, ולעקוב את חברי קיבוץ אפיקים להקים חברת מדהים לראות את העומות הרווסים

בצפון יוון יש דרקיום מרשים כין עופות צלם חרשות כצפון וכתב של הטלוויויה שפעמיים בשנה מארח את חשקנאים על ברידת העופות מאידופה לאפריקה לכום משפונה צולם כמש שלוש שנים. כין צילומי

את עבורתו מקרוב. סיפור של צלם טבע כמעם כמוהן. בעקבות השקנאים הקיבוצית היחידה בארץ, וכך מצליום מתארים את היי המשפונה של

באשר ל השיום יכוא הגה צוות של במרניים. הביתה הפקה לאחר סגירת חברת ההסרטת של מקרוב. אין אלה סרשים מדעיים קרים. ה"ביבים" שיתלווה אל אלפרט ויצלם וכשהוא מצלם צישורים, הוא נהיה קיבוץ עין־גרי, ווהי כיום חברת ההפקה גם הצילומים והסיפורים הנילותם את עכודתו מקרוב. טיפור של צלם טבע במוחו דישורים היילומים והסיפורים הנילותם

מנה החסים ברגש רב. לפעמים יה אל שנה שאתה רואה מרט על על פים פות האון עופות העישב על

שים (שים אמתה ורבים בארץ. שיש על אלפרט מאנישה אותם. לשואים את הבזה שמאכילה את

הטבע שלנו, הסרט לא אצלנו

רוע לא נראה את סרטי הטבע הישראלים של משה אלפרט בטלוויויה בחליה: בחברת "אפיקים המקוח" מוסרים כי עלות כל סרט כזה מגיעה ל־60 אלף דולר. תמורת וכויות תקונה בטלוויויה חישראליה דורשים סכום של 2000 דולר. מתטלוויוית הושראלית מוכנים לשלם רק סכום שוע בין 600 ל-900

דולר, שהוא התערוף הקכוע עכון סרטים קווים: שרי צומרמן, דוברת העלוויזור הושראלית: "עם כל החערכה למרטי

שרי צומרמה דוברת השכוויות תושראלית: "עם כל ההערכה לפרטי הטבע של יאמיקום המקותן" ואנחנו הושבים שהם מצוועים - איננו וכולים לשלם יותר, מאשר תתעריף הקבוע בעבון לרטי הטבע של ת"ביובי.סיי שאנחנו קונים אותם שנים אחדות לאחר המקתקם. במקירים מושנם". התבדל הוא שפרטי הטבע של "אניקים תמקוח" מצולמים בארץ וקשורים בחזינו. כיוון שתעלוויזיה הישראלית לא ממיקה בעצמת פרטים באלה. סבום של 2000 רובר לפרט בן 20 רקות שצולם בארץ לא נוצה לנו

מן הקן, אליו יחורו ההורים כשנה כהכאה

להגות מהסרטים של משה אלפרט

מאפיקים. לפעמים אפילו מתחשק לומר

לו תורה על שהוא לא מתעייף ולא

מתעצל ואחרי האלימות האנושית, עריין:

מוצא בתוכו את השקט והסכלנות לעקוב אחרי החיוואים המקנגים כהר תכור:

והבוים הארומים בגולן וככותל המערבי.

הטרט "אלבום משפחתי" מוקדש

ליורם מהליבר אלוף הרואים בגלשני דורן שנהרג בחאונה בשנסק מהשמים

לא צריך לחיות "חובב טבע" כדי

לגרל גוולים חרשים.

אל הארץ.

שעוכר בין צילום חרשות למלחמות

ווהו גם הסיפור של "חברת אפיקים הפקות" שכנוייה למעשה על איש אחד,

אלפרט, וחכרים: איתן גלוזמן, מנהל שמורת החולה, עמיצור בולדו מכית

זרע שמכיר כל צבי וכל עוף דורס בגולן

באופן אישי, וגם הצלם הטכרייני, יומי אלמקים, שלצורך העבורה כסרטים

משמש כעוזר צלם וכמקליט. אלפרט גדל בעמק היררן ומילרותו נימשך אל

החוץ, אל הטבע. הוא מהצלמים

הראשונים של הטלוויזיה הישראלית

שהביא לנו מהצפון תמונות של כוננות בנכולות, מכצעים צכאיים ומלחמות,

משמאל: אלפרט וחיוואי (צילום: יוסי אלמקייס), ובתמונת המרכזית: פורטרט של רחם (צילום:

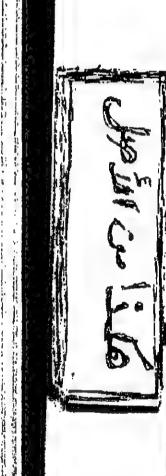
צרעות עטות על הגוזל המת. ווג הכוים הוא, כשביל האנגלים, סיפור לא רגיל. מיסתלק בדאיה. "על אף האסון", אומר אלפרט, "ייתכן שהם יחזרו לאותו

כרוכות גוולים על גג רעפים, ומעל למרוב. נוולים סקרנים שהביטו למטה נפלו אל מותם. כאן עוקבת מצלמתו של צלם המלחמות והטבע אחר האם שמנסה להחויר את הגוול ההרפתקן אל הקן. כאילו היא יודעת שאם יהית סקרן, השוכב, רק יוציא את גופו מהקן – ייפול

לכוס משפחה". כך נקרא קיבוצים בגליל וקריית־שמונה אחרי הסרט הנדיר הוה, כן תדירת מחבלים. כל הדברים שקרן בומן שעוברים בארץ, בסתיו ובאביב, ועא נדד אלפרט, כן 44 ואם לארכעה, להגשים חמישים רקות, וככה הוא צילם את מפלי המים הגועשים לאיוורי הקינון שלהם ברומניה ואתריכן מגיל ארבעים את אהבתו לטבע במסנה בצפון, את גריבת הציפורים בשמיים שם בעקבותיהם לבלות את התורף הקיבוץ. הפרוייקס הראשון של התברה הבזים כין אבני הבחתל המערכי. ובעיירה החריתה באביב. 19 שנה היה בקניה, חברו למטע היה איתן גלוזמן היה הפקת האלבום משפתה ועוד סוס לכנסייה. מאות כוים ארומים מקכלים הישראלית במלחמת לכנון. משנת 1985 בשמורת החולה. משה אלפוים, קיכוצניק כן 44, אינו

אמצעים וומן מאשר יש לו. לו יש מול -

Kinedio 22

"איני יכול להגיד: אני אלמד תורה – וא. ב. יהושע, עמוס עוז, ס. יזהר, יעשו בשבילי את המלאכות. אני רק אשגיה על הכשרות"

האלוהים שאני אוהב איננו יהודי

אשליית השליטה

התוחלטת היא

על רצון להתאבד.

אה זה קשור לכך

עאני דוני? זו

המעות. איבדתי

בולחתת לבנון.

בינינו נחן לי

אוה בתה שקיים

נה שאלו אותי:

ער אחה דתי, לך

אין בעייה לגבור

על אבל. זו

ווא חיור נצחי,

צש גדול. הקשד

חתן אהוב.

הזולת, גם עם אלוהים. אני בונה את חיי על פי מה שלמדתי ממנה. למדתי לחיות עם מישהו שמרגיש כבוד עצמי ולא מוכן להיות בהתנחלות. בעבודת אדמה. בקידוש הזיקה לאדמה. אזרח סוג ב'. היא תמיד היתה חוקה כואת, אוהו, אוהו. אני מכין את עמום עוז מתווכה עם גוש אמונים שהוא אוהב את עמוס עוז מתווכה עם אוש החוב ביניהם מי מטייל הנוף לא פחות מהם. הם מתחרים ביניהם מי מטייל יחסי אדם עם אלוה במושגי חתונה. אם אתה מנצל את הזולת, אם אתה שולט באשתך, אתה הורס את כל החוויה. אשתי לימרה אותי כי לצירו של ארם חלש אינך בונה יחסי אמון. הפיתוי לשלוט גרול רק סימבול, מסגרת המאפשרת ליצור מהות אחרת: האדם מדי. אתה לומר לאהוב רק כשאתה פוגש זולת העומר מולך ואומר:

"בשבילי אין חשיבות למושג גאולת הארץ. לי חשוב מיהו האדם ואיזו קהילה הוא יוצר. אני חושב שאם מתכוננים כתורת הרב אנשי ישראל השלמה, את מפת הנוססאלגיה הואת. אך כיהדות יש

"בשכילי השאלה מידו יחדי איננה רבנות, גיזר, רפורמים – אלא איזה עם אתה רוצה לבנות. ואני עונה: אני לא רוצה להיות עם כובש המתנע מעם אדר את הוכות להגדדה עצמית. אני לא רוצה

אם היית שואלת אותי מה היינו צריכים לעשות אתרי השואה,

"יפה, יש לנו טייסים, אך מה עם רפוסי המחשבה: כל יחס של אמון. אם אתה חלש אתה מומין התקפה. כי איך אתה יוצר המודרניזת של הרב גורן היא ככר שצנח ממטוס. כזה הוא מיצה את יחס טוכ בין איש ואשהו רק כשיש לה כוח לא פחות ממך אתם המודרניות שלו. אם בחור ישיבה יילך לצבא – זה עדיין לא עושה יכולים ליצור אמון קרדי. את הציונות הדתית למודרנית.

ציונות החילונית והדתית ביטאה את המודרניות שלה יותר כארץ. זו עבודה זרה. זהו מיסטיציום של הטבע. האדמה היא

קוק לעומק, מבינים כי גם הוא ראה את השיבה לארץ כאמצעי להרחיב את הכותות האוניברסאליים הטמונים ביהדות. אני מכין את סדר עדיפויות של ערכים. וגם אם כל המחלל שבת כאילו עבד עבודה ורה, ככל ואת פיקוח נפש דותה שבת. כי החכמים העמידו את קרושת הזויים מעל לכל. כזמן המכבים לא חשבו כך על השכת, אכל פתאום נעשתה הכרעה חושה. והכרעות חדשות דרושות גם

להיות אסום לשאיפת החרות הטמונה בנשמת עמים אחרים.

"כששואלים אותי מה יחסי לעם הפלשתיני, אני מפנה את השואלים לברכת המזון. בברכת המזון מברכים קודם את הנותן לחם לכל נשר, את אלוהים הון את העולם. ורק אתריכך אנו מודים לאלוהי אבותינו. הברכה אינה פונה לעמי ולארצי לפני שהיא מבטאת קשר הדוק, אוניברסאלי, עם האנושות כולה. את מבינה, ואלוהים שאני אותב איננו יהודי, להפוך את אלוהים בורא העולם לפטתן היתודים, ווהי עבודה זרה.

"אני מקווה שאת לא מתכוזנת להציג אותי כמורד מותקף הגולה בתוך עמו. כתבי שאני גאה וחזק. שאני חש לעומק את כל העם והקדילה הרתית. כתבי שאינני תושב כי התורה היא מורשת מפר"ל. אלא שייכת לעם ישראל כולו".

> חשבים שאתונה שיחה שניה: את כל חיי אני בונה על פי יחסי עם אשתי.

חייתי משיב לך שטבעי היה לו הייבן מחליטים להיות ביטניקים, להיות ארציי־באנקרים, לצפצף על העולם ולא להשתייך אליו. (משמיע קול פיצפוץ ארצ'רבאנקרו). לחיות בשולי ההיסטוריה. לדדת למתתרת. שתרי השואה הרסה את הלום האוציבוסאליות של

"אך לא עשינו ואת. הכרונו על כנדינה לא עוד גטו. החלטה נפלאה, לדכר עם האנושות: אכל אנחנו נותגים כאילו אנחנו ממשיכים את המלוצה כנגד העולם. אני לא מאציפיסט, אני מכין

שהפעילה את התחתרת שרצחה לכוצץ ולסגד ולהכריח את העולם אלוהים להחערב מתקדם במלחמת גוג מסוני לסוני ותגוג. אלה שחושבים שאנו יכולים לשלום נגל ארץ ישראל בלי לפתוד את הפלשתינית הם צבשרי תורבן ארץ בל משתתך זוכה רעחים יש דגעים

קותפקט"דיםק SONY ותקליטי דיסק

*בכל שבוע 5 מכשירי קומפקט־דיסק + תקליט דיסק יוגרלו בתקופת המבצע + 24.12.87-24.3.88

• גיזרו מתוך 3 אריזות כלשהן של ויסוצקי את דופן הקופסה עם ההוראות להכנת תה בעברית.

(במבצע משתתפות רק אריוות שעל גביהן מופיעות הוראות לחכנת ווה). • הכניסו את הגזירים למעטפה, צרפו את שמכם וכתובתכם והשלימו את סיסמת ויסוצקי ייבשבילי רק.....יי.

מבצע הענה

של ויסוצקי:

• שילחו את המעטפה ליעבצע קומפקט תת" שרות שק נעול סניף

• בהגרכה השבועית תשתתפנה המעטפות שתגענה עד מועד ההגרלה.

• המבצע בפיקות רויצו וכפוף לתקנון הנמצא ננשרדי תחברת.

וים בשפיני רק ויסוצקי!

צריך את האדם. גם הוא רוצה יחס יחס עם יצור חופשי, עצמאי, מעניין. בכך אני ועלק על לייבוביק. אני מאושר שלייבוביץ ישנו, שיש לי יחס איתו, שהוא חי (חמשך בעמוד 27)

שאיגך יבול לחיות בעולם בלי כוח, אלא שהכוח הוא אמצעי לבנות

"כן, נכון, יחסי עם אשתי הם מטאפורה להבנת קשרי עם

"את כובי, אשתי, פגשתי כשהיתה כגיל 15 ואני כן 11. זה היה

בשכונת כרוגזוויל אשר בכרוקלין אשר בניו־יורק. היה לי חבר

שהלך לתיכון חילוני ועמר לפגוש בבחורה. הוא התקשר אליה

לקבוע פגישה ואני לחשתי לו: תשאל, תשאל אם יש לה חברה.

והיתה לה. והן כאו ואני פתחתי את הרלת וראיתי אותה. הייתי

הלום. היא יפהפיה ואדם נפלא. היחס איתה הוא ההשפעה הכי

גרולה על חיי. יותר מסולוכייציק, יותר מהרמב"ם. לכנות אתה

משפחה יחד. התחתנו בגיל 20 כשהייתי באמצע לימודי. היא, החילונית, קיבלה על עצמה את אורח־החיים היהודי. בניגו משפחה

רינמיקה עם אשתי משקפת לי את זו של היהורי

ומנחם בגין. אני לא רוצה זהות המבוססת על טראומת־השואה.

בשבילי שרון הוא אב־הטיפוס של חולשה. כי הוא דק מפגין כוח

ואין לו עוצמה פנימית. מי שיש לו כוח לא צריך להכריו עליו, והוא

אינו פוחר מסשרות. פשרה נובעת מעוצמה. לא מחולשה. (מפגין

יצשו תשוכה. מהי תשובה: זוהי יכולת האדם להתחדש. זוהי

האמונה שהעבר איננו קובע את העתיד. כך אני תופס את מושג

התשובה הדתית. אומרת הגמרא: שערי תפילה יכולים להינעל, אך

בשבילי. אני רוצה לדבר עם הפלשתינים, כי אני מרגיש שהם לא

איבדו את צלם אלוהים שלהם. אני לא מחפש לשותח אתם כדי

להראות לגויים כמה אני יפה. זה לא מסע יחסי ציבור. זוהי מהות נשמתנו. זה להיות יהורי. זו מדינת ישראל. לא נועלת שערי

בהתקדמות האדם בעולם. לאלוהים יש אינטרס רציני במה

שהקהילה והאנושות בונה. לא ויק האדם צריך את אלוהים. אלוהים

ימי שמאבר אמונה בחירוש הארם, מפסיק להיות יהורי

מהו מושג צלם אלוהים בשביליז משמעו כי אלוהים רוצה

"יהודי ישראלי הוא זה שלא איבר אמון מכך שהפלשתינים

תנועת מאצון: זוהי היהרות, היא בנוייה על כוח הפשרה.

בארץ ישראל. הוא רוצה להיות חוק כדי ליצור יחסי

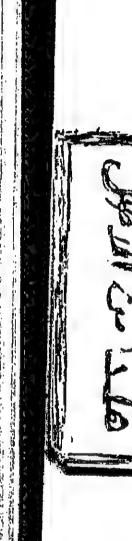
אמון והרדיות. אך הוא לא צריך להפגין כוח מתוך

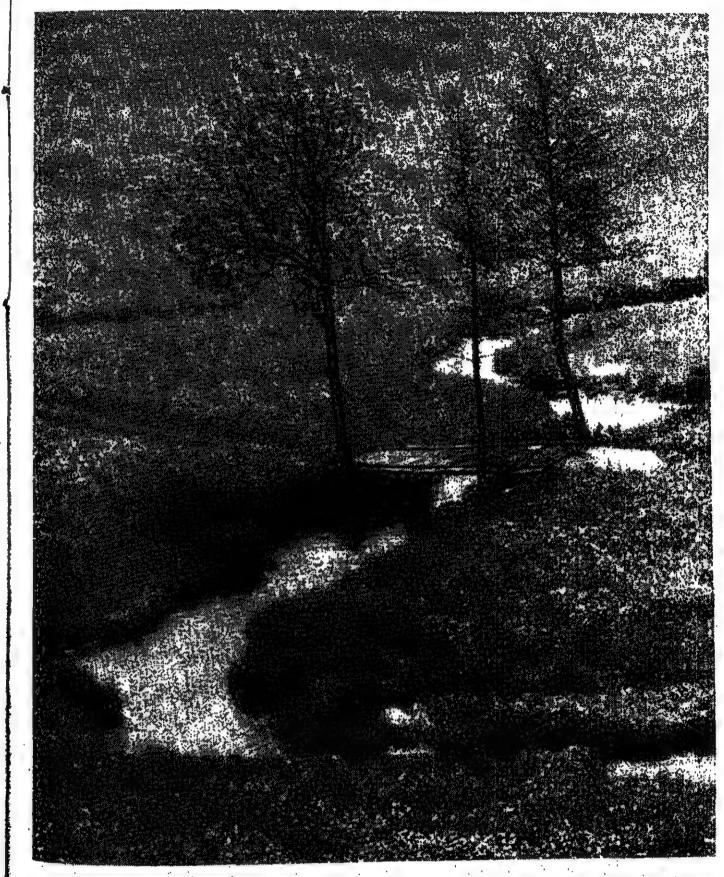
רימוי הקורבן. אלא זה מה שטענתי נגד אריק שרון

רתית חמה ורצינית. שלוש בנות ושני כנים.

אני לא אהיה האובייקט שלך.

25 सामध्यांव

צא ולמד מהנחלים שלנו: בחר בנתיב הנוח ביותר אם אין נתיב ישיר המתאים לך.

איך זה שדרך עוקפת לפעמים נראית לך כמו קיצור דרך: פשוט מאוד, ברוב המקרים נסיעה נותה יותר מפצח על חסכון קטן בזמן. תוכל לבחון עובדה זו אם בטיסותיך הבאות תקבע לך נתיב העובר דרך שוויצריה. החלפת המטוסים בשדות התעופה שלנו הופכת לחויה קצרה ונעימה. דרך ציריך או זינבה תוכל לטוס בקלות לכל העולם מכל יעד באירופה, ומכל מקום על פני כדור הארץ תגיע ליעדך באירופה. כך אתה נחנה מיתרונו חבולט של שירות סוויסאיר עטור הפרסים. ואם אחרי שתראה את חזרימה האידיאלית שלנו יתעורר בך החשק לטיול נרחב בשוויצריה, נופה המרהיב ימחיש לך עוד יותר עד כמח סטייה קטנה בדרך יכולה לחיות יפה.

swissair ...

האלוהים שאני אוהב איננו יהודי

שלה בהתנחלות.

בקירוש הזיקה

'ארתה. עתוס עוד

אוהב את הנוך לא

בחות ונהם. זו

עבודה זרה.

ה*טבע. האדולה*

הא רק סימבול,

וסגרת התאבשרת

אין פאציפיסט.

אני תבין שאי

אפשר לחיות

בעולם בלי כוח.

אלא שהכוח הוא.

אמצעי לבנוח יחס

של אתון. אם אתה

חלש אתה אומין

הנרונו על מדינה.

א עוד גשו. אבל

אנחנו נוהגים

נאילו אנחנו

ומדבר וצועק – אררבא, כל הצעקות נובעות מאהבתו העצומה לצמו. אד אני טיפוס אחר של אדם דתי. איני מקבל את גישת ליים ביץ כי מושג העקדה מוביל ביהרות. אינגי מקבל את הרעדה מול הנשגב. על פי לייבוביץ, העקרה היא מומנט של כיטול עצמי. קח את כל מה שאתה אוהב, כי הכל הוא כאין וכאפס.

"איך אני רואה את העקדה? (מתרכך כהבנה ורחמים כלפי הקב"ה) – כמומנט של תולשה של אלוהים. השטן אמר לו: נתת לאברהם הכל, קח ממנו קצת ותראה אם עריין יהיה מאמין כה ממוד. ולבסוף, כך אני רואה את העקדה, מצטער אלוהים על המבתן. הוא קורא: אל תשלח ידך אל הגער. הרגע כו כותן אלוהים את נאמנות אברדם, הוא רגע של איבוד בטחון ולפיכך רגע של חולשה. כשאתה צריך לבתון אהבה, לעולם לא תנצח. אלוהים נכבש לרגע למבחן השטני הזה. ואלוהים ניסה את אברהם (סופק כפיים: 'איזו שטות"ו. העקרה היא דראמה של חולשה. אני מעריף את תהייתו של אברדם מול אלוהים: השופט כל הארץ לא יעשה משפטז ואלוהים צריך להצדיק עצמו בפני אברהם (בום: רופק בשולחן. 'נו, עכשיו

שיחה שלישית: "השמאלני הזה, הרשמן"

"אמא שלי כאה מצפת ואבא שלי מירושלים. הם עזבו את הארץ ב־1929 כגלל הפרעות והעוני. אכי היה חסיר קרלין ואמי היתה מסורה ליהדות. גדלתי עם שחורים, איטלקים, יוונים. שיחקתי הרבה כדורסל עם האנושות. זו היתה פגישתי עם העולם. כשהייתי בן 25 אמר לי רבי, הרב סולובייציק, כי עלי להרחיב את אופקי, ושלה אותי ללמוד באוניברסיטת פורדהאם הקתולית בניריורק. פחרתי: 'זה מסוכן', אמרתי. הייתי בחור ישיבה תמים וארוק. ורבי אמר: 'אין בטחונות בחיים. מסוכן גם לטוס במטוסים. אם תלמד רק גמרא ולא תיכנס לעומק הפילוסופי, תיפגע אפשרותך להיות מנהיג

"הייתי כבר מוסמך לרבנות כגיל 23, חמש שנים ביליתי באוניברסיטת פודדהאם. שם אני מגשתי עולם אחר, ואיפשרתי לעולם אחר להיכנס לתודעה שלי. חל שינוי מהותי כחשיבה הדתית שלי. שוב לא יכולתי לחשוב על היהדות כניתוק מן החוויה הדתית של האנושות כולה. פגשתי אנשים שחשתי כי הם אנשים דתיים למרות שאיגם מניחים תפילין ולא שרים את שירי ולא לומדים את ספרי. חשתי את העוצמה הרוחנית כאנשים שפגשתי אף שהיו נוצרים. וכבר לא יכולתי לחשוב על הנצרות כמו שחשבתי עליה קודם. כאילו שהאמת היחידה נמצאת ביהדות. כאילו שהאיש המושלם והמתוקן נמצא רק אצלנו. אכל כדי לחזור הגיתה אינך צריך להיות משוכנע שרק אצלך קיימים החיים המושלמים. אתה

יכול לחיות בביתך, כיודער שיש משהו רציני גם במקום אחר. "ההלטתי לעלות לארץ אחרי מלחנות ששת הימים, לא מפני שחשתי שזה המקום היחידי בו יכול אדם לחיות עלי אהמות. אלא כאן רציתי לחיות כיהודי. זה מקום תוסס למי שאיכפת לו דרשיח עם הדורות. כאן ייקבע לאן היהדות חלך. באתי הנה, ועברתי משבר מנימי עמוק. בגיל 40 לדעת שאתה לא כמקומך, שאתה, שהיית רב מוצלח, מלמד פילוסופיה באוניברסיטת מקגיל, שמכירים אותך בכל הגולה, שמדברים עליך, אתה שהולך ברחוב ומתלחשים: הנה דרב הרשמן, הנה פרופסור הרשמן – אתה מגיע למקום חדש, ואתה שתודעתך בנוייה על יחס, לא מכין את השטיקים. לא מכין איך

געתי לבד כליכך. זה שקר לחשוב כי כשאתה עולה אתה מגיע הביתה. הכית נקנה ביסורים. בתוך עמי אני כודד יותך מאשר הייתי איפעם בחיי. אתה חוזר דואה את הביכור שבתוך המשפחת כל אתר וזי כאן בדל"ת אמותיו. לא שומע. אין רצון לרון את חברך לכני תובה אך אני מעדיף את זה מאשר לומר את תפילת האשלייה, התפילה עם סיממאות הגולה והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ, ונרקוד הורה ביתד (מרגים תנועת ריקור). יותר טוב לי בלי המיתוס. נכון, אני יודע את כאב השבירה. שאינך יודע איפה היום פונה למחר. שאין לך התחושה שאתה חלק ממשהו נשגב, גדול וכנוי. פתאום אין לי שום בטתון שמה שאנו עושים ימשיך. אני אפילו לא יודע מה אנו בונים. אינני יודע איזה עם יתפתח פה, איני יודע דבר. "לא שאינני מתגענע לעיחים לעולמות שלווים בחוץ לארץ.

את יודעת, לא ככל מסום העצים הם יהודיים, העצים הם אייהודיים, תה... חה... אך אני מעריף את כאכ המציאות על הפנסויה (שתיקה). לעיתים יש רגעים של רצון להתאבר. מה זה קשור לכר שאני רתיז נו הטעות שלך

אני איברתי ולתן ארוב במלחמת לבנת. איש גרול. לא סתם.

הקשר כינינו היה... הקשר נתן לי אמונה במה שקיים פה. הוא היה דתי רציני, נווט בחיל האוויר שעמר לקכל ליריו טייסת. שאלו אותי: אכל אתה דתי, לך אין בעייה לגכור על אכל. זו השטחיות כאן. חושכים שאמונה היא חיוך גצחי, סמיילי.

שבע שנים היה הרב דור הרטמן יועצו בהתנדבות של שר החינוך זכולון המר. הוא אומר כי יעץ לו כיצר להיות שר חינוך של כל העם היהורי, ולא רק נציג מפר"ל, זכך ליצור הבנה כיו יהודים. "חשבו שהמר יטבול את כל הילדים במקיוה. אמרתי לו: זבולון, עכשיו הומן להראות שאדם שיש לו כיפה יכול לאהוב את כל עם ישראל". בהשראת הרטמן, הכרין השר למגינת לב חוגים דתיים מסויימים, על שתי התרבויות, הרתית והחילונית, כי "אלו

ואלו רברי אלוהים וזיים". הרטמן אומר כי ניסה ללמוד עם המר כדי לאפשר לו לתרגם את היהרות לשפה תרבותית ערכית, גם כעיני אנשים שאינם מקבלים את הסמכות ההילכתית. "בנושא החינוך יעצתי לו – והוא קיבל - לפעול לדה־צנטראליוציה. לחת יותר כוח למנהלי בתי־הספר ופחות תלות במשרר החינוך. הוא הקשיב לי והם תקפו אותה 'נכנעת להשפעתו של השמאלני הזה, הרטמן'".

הרטמן אומר לי כי הוא רואה חשיבות במתן עזרה למנהיגים פוליטיים. טרי ושמעון. כן, גם איתם הוא יושב. עם שמעון הוא למד יחד שני שיעורים של הרמב"ם, ואמר לו: אם אין לך דפוסים מעוגנים נמסורת, אינך יכול להיכנס ללב העם. אתה צריך מפתח להבין ללכם. השפה הפוליטית אינה יכולה להיות רק ביצועיסטית. היא צריכה לבטא חזון רורות.

רב וחלמידו בבית המדרש. החלכה כספר פתוח לשינויים.

כשאני לוחצת על הרטמן לומר משהו מפורש על הבעייה הפלשתינית, הוא מסרב בתחילה שלא להופיע כמי שיודע הכל, פילוסוף הנוהג כפוליטיקאי. לכסוף הוא מתרצה: "אני חושב שצריר לפתוח בתהליך. לתח משהו, את עזה, למשל, ולומר להם: אתם אחראים. נדבר כעוד שלוש שנים. חראה לי שבתוך עצמאותר אחה בונה אמון. הרי לי יש טראומות של אראמון בכם. אני רוצה שהם ירצו מציאות שתיבנה את אימוני. אני לא רוצה פתרון של כום. פתרון טוטאלי. נתחיל בתהליך של יצירת אמון".

דור הרטמן ניצב מול החלון המשקיף אל הרחוב, חוזה וחולם. "המכון שלי אומר: הספר פתוח. כולם יכולים לבוא וללמור. להתווכה על התרבות הרוחנית שלנו בלי כפייה ובלי שום דרישה. השאלה היא האם העם יכול ללמוד יחרי אני לא מרדן, אני לא נביא. אני שונא את המלים המנופחות האלה. לי יש פינה קטנה של מעברה רצינית, של אדם המאמין ביצירתיות כתורת נצה ישראל ואני לא מפוחר על ידי המימסר ועל ידי הקנאות הדתית. הם לא מכתיבים לי את האחום שלי".

בדרכי החוצה אני פוגשת את ארי המגיש עלורת מסטר בחוג למחשבת ישראל, על הקרבת קורבנות. כולו חשקים קרמונים: "אני מתגעגע להקרבת קורבנות, ולכית המקדש". וחנה משה 'התנו של הרטמן, ערב נסיעה לאוניברסיטת הרווארה. נחשב לעילוי. מלמר במכון. פורש גוש אמונים, נשמה אכודה בעיני משפחתו 'הליטאית הארוקה. ממנהיגי "נתיבות שלום". אומר כי הגיעה העת להקים מפלגת שמאל דתית. אוטורירקט אוכססיבי של מחשבת התרבות המערבית, בן 28. יולו גם להפוך עמי ארצות לאפיקורסים במכון, שירעו לפחות מה הם שוללים", הוא אומר לי משה

בוגרו התיכון הניסויי, ערב גיוס, זועקים סביב שולחן אחר ויכוח על סיפור הבריאה של ספר בראשית מול סיפור הבריאה הכבלות, ושוב מלכיאל בתוך בעקתו לאמונה. צמא לאיזה רעיון קריף שיחיה אותו. תגיד לי איזו מלה, הוא מבקש מחברים. נשמתי. דוא אומר, רעבה שרית פוקס

27 8132310

מא להרגיש את הנחש עם אלוף ישראל במרוצי מכוניות.

של הנחש של אלפא חמאו. ידשל תראה אותו בנסיעה, תרגיש את הממה, את הביצועים, לא תבין... המון בחש והאזן לנהימת המנוע, זה הצליל המיוו שאלפא חמאו מנגנת לך לאורך כל מזן,

שנואייה, תחושה שלא תקבל מאף מכונית ותה לחץ על החושה, תן זיכוק, קח את מלטהבידין. אלפא חמאו. אטרקציה על גנט.

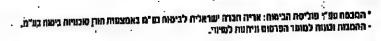
מלהריש את הנחש עם אלוף ישראל במרוצי ^{מעש}תיש שתטוביץ, אשר ידגים בפניך את ^{נבזעים} העוצמה של המכוביות. לתאום ^{מש}הצלצל לסוכנות הראשית טל: 03-335463.

Alfa Romeo II

עד שלא תראה את הנחש מול העיוים, לא תבין!...

תליאציב: קפריט, הססור ום, טל 13540, 33670, 1970 ככב שביט, אלנבי 2, טל, פו 1886 אס, ירושלים: תתכננית אוור התעשיה חלפיות, טל, 1864 ופלב 2, 1364 אביב אבי מפס לאוף, אוור תעשיה 256 מערכנית אוור התעשיה בארשבש: אחים בווניל קק ל 2. טל. 74436 לפס. רשת השרון: נית הרכב, סוקולוב 83. 1888 פס אשקלת; אלח בעים, וזרך ברוורין טל. 1864 ב-186 המשיא 2. טל, 1873 ב-186 ב-18

ישראכרט

הכר נא את

כרמיס הביקור החרעו שלך.

של בנק הפועלים.

כינלאומי ללא תשלום.

"ישראכרם עסקים"

כרמיס יוקרתי הפותח בפניך אפשרויות

♦ משיכה מזומנים מוגדלה, עד 1,000

EUROCARD/ MASTERCARD TITLE •

ש"ח ביממה במכשירי ה"בנקקם"

🗲 תקרות קניה גבוהות בתנויות ובבתי נוסק

💠 מגוון רחב עול המבות והנתוח ביותרות

בחנויות יוקרה, בבתי מלון, במסעדות

לחו"ל וברכישה שרותים ומוצרים נוספים המפורנים במדריך ההנחות

הניתן למחזיקי ישראברם עסקים.

תשלום פוליסח ביפוח כל סך שכ \$20,000, בהתאם לתנאי הפוליסה".

♦ דו"ה תלח חודשי של הוצאות, ספורם לפי עופים, חאח בנוסף לדיווח המוושי

♦ למצטרפים עכשיו, ניחנה ללא

לקבלת פרמים פנה לסניף הבנק שלך.

השוסף.

ועוד...

יוקרה, בחברות השכרת רכב, במיולים

חדשות רבות כנהוג בעולם העסקים.

ע ס קי מ

להביש הבחיר לאשדוד, מסוג הטיור לם לעלות. לא לקום מוקדם, לקונת כמעט ויקים בשבת. לראות בדוך מה לו העיותה לתופים טבעיים, איך חר שותק מהם ומילאי אותם בזבל ובסכר מו מו מבשרות. אבל הים הוא ים, מיקי נשמורת פלמחים, וברוולות מוד - חספת בשמש

הוא הד עלמי תבעה עליה, עד שבר

שמו השדון או תל אביב לנסוע דרו־ מה מבוש המהוד לכיתון אשדוד. לעי

ואשון: כאן כולם ילדים

מאת נילי פרידלנדר צילומים: ראובן קסטרו בשיתוף רשות שמורות הטבע

.56 טיול יפה לעצלנים

מנטי, אל חוף פלמחים.

• חוף מלמחים

יציאה מתל אביב צפונה ביום שבת בבוקר, אפשר לחיתקע בנקקים כמו ביום חול. כדאי לצאת מתל אביב לכיוון דרום טולות של ראשון, ולוחוף פלמחים, מה אחדים, שריד לפעילות אמשית בער ולוגיע בשעות אתר הצהרים היפות בר הלא רחוק. שיחים טבעיים של רר לשמותו אירוס תארנמן, לראות את תם ולענה ירוקה כתה. הנותים המיוחדים בחולחד.

ת טול שפתחיל מפחלף ראשון לציון, עות בעקבות הצבאים. בריכות השפכים אותו ציקויק קלילה ולנסוע לאט דרר מב יצה לנסוע לאודך הים, בכבישים צריך להמשיך ולשמור עליו כך. נים מהחיים. מי שממהר לחזור הביתה

> י דצאים מוול אביב מישה לאודן הכויילה מתל אביב ליפו, תמיעה ברתוב ששים (קדם), לאורך

> יעם לותב זברון קרושים, ופונים אה־ וי מת הבופת כלי הנג לרוציב יפת. ממד שנים ישר עד כיבר ויונייט, ומונים קב שנה, לכיוון הים. מסעים בטיילת מלבות לאוך וחוף שבדים את חוף פחצה התבעה עם המוצב, ופונים ששלה לכינון בני מהדירה או "פואבלו שעול. כאן פונים שמאלה לכיוון רא שן לציון תוסעים קילומטר, עד לבית פו לבבאת, בפינה. פונים ימינה, לדרך ש שבה נוסעים עד למוזסום. עשרים מוך לנכי הפחסום פונים שבואלה ונוס־ לם עד שבועים למותו טיסנים. כאן שאיום את תרכב ותולכים לתולות.

מלמהלי ראשון, לנסוע מערבה לכיר ון הים, ואחרי איבעה ק"ם לפנות יפאלה, דוומה, לדוך עמר בחולות, לאמשלחמשיך כמו שמתואר קודם לימות העוטנים,

ימשהאשון מצון – קרית ראשון. ממערב – ברו־ מת ניתו של שפבי ניש דן. ממורח – של ון חוה. מדרום – כביש אשר תרול אימד שנהיה למקום טיולים ממים לתושבי ראשון. למים המטוה די בריכות שמאחורי הנדרות אין ה, ועומו מים מבלים כאן החורף. מי

יודע, אולי בשנים הבאות יוכלו לשוט אותה מרוב מתרחצים. בחורף, נהדר מחוף פלמחים חוזרים בכביש עד שעובי בהם גם בקייקים ובאופני מים. בינתיים לטייל כאן בשבילים על המצוקים. לרי רים מתחת לכביש המהיר אשדוד ת"א, אנחנו בחולות ובנוף האגמים. הדיונות דת למיפוצים ברגליים יחפות ואולי גם ואז יש עיקול שמאלה בכביש. ווסעים איפיינו פעם את כל האיזור. עצי שיקי לפתוח כאן את חצידניות.

נוסעים מהתולות למחלף ראשון לציון, התינוקות בעגלות וללכת עד שרואים יחד עם פיטר רבין, הפקח האיזורי של טר וחצי, עד למחלף גן רווח. כאן יור־ שער כניטה לבית, ולידו דרך עפר רשות שמורות הטבע, אנחנו מסיירים דים מהכביש המחיר ונוסעים בככיש שעובות בצמוד לגדר. הולכים כדרך כאן ורואים עקבות שועלים ותגים, המקומי לצומת פלמחים. פונים ימינה העפר כ־700 מטר, עד שמגיעים לצומת שומעים ציפודי שיר ומדלגים על הגבד ונוסעים ישר עד החוף. כשהולכים על "טי". פונים ימינה והולכים עוד 200 התוף דרומה, כקילומטר ורבע, מגיעים מטר. שתי הגבעות החשופות שרואים וכריית התול עוד לא הרסו לגמרי את לחירבת יבנה ים. כאן, שמורה ימית בתוך הפרדסים, הן שמורת אירוס האי בתוליותו הראשונית של איזור החולות. המשתרעת לאורך 3.5 ק"מ, ברוחב 350 רגמן. חוזרים באותה הדרך אל המכונית. מטר מהתוף. יש כאן מצוק בורכר ושיר־ בשבתות באים לקטים כאן טיסנים טוני כורבר ימיים. טבע אמית, חוף הים בשמים. הילדים מתגלגלים בחולות ונה התיבון.

לתפוש את הצ'ולנט ותנומת השבת, • אל אירוס הארגמן שיחזור. אבל הטיול ממשיך בכיוון הרר אירוס הארגמן צומח רק בארץ ישראל בשרון ובמישור התוף. צומח בקבוצות, ומי שראה פעם את הפרחים הגדולים לפרוח. השנה, יש איחור בפריחה, וה־ שצבעם נע מארגמן זהוב להום שחור שיא צפוי בשבוע הבא או בעוד שבועי שמודת הטבע נחדרת. בקיץ לא רואים כהה, יחזוו אליהם בכל שנה בחורף.

עוד קילומטר צפונה בכביש, (לכיוון צו־ מת פלמחים) ועוצרים. כדאי לשים את בכביש המהיר, ונוסעים דרומה כקילום בצד ימין בית גדול בתוך השדה. יש

לחלק את חטיול לשניים. טיול אחד

לחולות ראשון וטיול שני לחוף פלמחים ולשמורת האירוסים, שמתחילים עכשיו

אירוס הארגמן גם בנתניה

כביש החוף חיפה:ת"א, במחלף מוניה דרום, נוסעים מערבת, לכי יוון הים, לקרית נורדאו. אחרי צומת החוף הירוק נוסעים עוד קילומטר ומי שמאל רואים את חשלט חנדול על מארק אירוט הארגמן. מומלץ גם לחי צות את תכביש ולטייל לעבר בריכת דורה, עם עומות חמים, בריכה עוני 'תית, רק בחורף..

31 BIDEDÍO

אתה מחזיק בשיא האפשרויות

חסות עולמית של רזה לאוליםפיארת החורף קאלגרי, קנרת 1988.

מבצע - קנה ב"ויוה"

וסע לאוֹכימפיאדה

יומי כל חודש.

ש חבילות אירוח מלאות לאולימפיאדה.

פרטים בחוברת המבצעים של ויוח.

ובנוסף...עד 1,500 זוכים בהחזר טכום קניות

ברטיסי טיסח כל חודש.

עניא הגמיעוות - "ויזה עדיף" התכנית היחידה המאפשרת מסלול

שיא האשראי חינם עד הודש ימים ש"א האשראי חינם עד הודש ימים

נ-200 תחנות דלק ברחבי הארץ.

ברווז נתניתי, געגוע בחמוץ־מתוק

תיכנס למקום שקוראים לו

וכך, עדיין קצה ספקניים אבל לומי כלי דעות קרומות, אבחנו מגיעים לניו הנרמל והמפרץ, זוחלים בתנועה המונה של רותב הרצל, עולים בבלפור, שנאים איכשהו חנייה, נכנסים כרגל למדתוב של נורדאו, מחפשים בית מסערה בנו ומוצאים את המסערה

מסערה ששולמים כה גוון לבן יקה נעיד. שום "קישקישים" איטלקיים ציום משתלשלים מהתיקרה ואינם מטים את הכתלים. לא רואים בקבוקי קאש עשפים ברפייה ולא פוגשים ושיקי מוטורלה קורצים מהרלפקים. לל שלחנות הסועדים אנו רואים משקייון ישראלי, חלקו מהגולן, חלקו

מקבי השמלה. איש איש וטעמו ויכולת

"פרגר" לה "פרגר".

"פרגו". יש שם, אמרו לנו, אוכל איטלקי לגמרי לא רע. מושה וקפנו גבה. יש לך דעות קדומות לנני העיך הנוז התוידו לנו בשאלה. לא. אמונו, אכל מסעדה איטלקית טובה משראל זה עניין די נדיר. או דווקא מושת פאקט, אמרו לנו, בחיפה.

וד פלוס ותיא מסעדה "רגילה". ישפעדה חוא שטודנט היה מעולה. כמנה בינתיים קיבל האחרונה היהה מצויינת. (אוציפקטורה עסיים את חוק לשוק בעבניון, אבל במקום לצאת מוצלח, שרוטב ומעט ירקות שהיו שם משה נחום, חלן להיות מסעדן. שייבו אותו. אפי צוות המסעדה, כולל העבח

למה בנחליום. המסעדה מלאה מפה ברונו פריך, עשופים בבלילה דקה של למן מלציות האולנדית מביאה בצק ועשווים בשמן עמוק, לשולהן למושה בשמן עמוק, לשולהן ללחום שלוש ביובות מרק. ירקות. משות קלושים מיכות מלק. ירקות, הם תגיען ארוזים מה נוספת: הלידה ביטבות הפקר. ששינות לתם צורה ברוז: מנה נוספת: החוף היות בעלים בעלים בהוא לתם צורה ברוז: מנה עלף מחורים לדומת: מרק - 3 שקלים מחוף לתול תמוק לעומת, היו טבולים בעיפת בצק, עשויים משמן בשיים בין 12 ל-17 שקלים מחוף שנת יותר, תטוב בשלושה היח עמוק, נלווית למנה זו, קערית עם צתריים וערב, כל ימות חשבוע. תם הגיען "ארווים" בנויר בקף הלידה מיסעציו. ששיות לחם צורה ברווי מנה ושפתי

בציפייה לבאות. מרק עגבניות לבין מינסטרונה לבין האיטלקי המסורתי – מיניסטרונה, וכן

- תמרק החמוץ-חריף שחיה עשוי מגזיוי : הרוטב 🦿 האדום - חמסורהי

ירקות ומיסות בשר לבן ובו טוייה (חמוץ־מתוק), שעל איכותו כבר

רבר ראשון אנו מומיגים נקנוק יין

התפריט עצמו נחמר: בצק־לחם איטלקי, מיבחר של מרקים וסלטים, חריסר מיני פאסטות, בשרים, פיצות, מאכלי ים, קינוחים עם שמות איטלקיים. נשמע לא

מתב נחמד מאוד. גם מה שמציע ומלפפון כבוש במלח. עם לחם איטלקי מלכד עגבניות היו בו, כפי שלמדנו על בסים בשר, שהיו בה גם רוטב בשמל

שחורה. תנוזלים חיו סמיכים כלשחו,

תידקות קשויים-פריכים וחווריפות

תואמת לחיכם תרגיש של "מערביים".

אחרייכן הגיעו ה"אגירולס", במעטפה

שחמילוי לא נשא בשורה גדולה.

מריבה, ולא סמונת שמנים, אלא

הרוטב התמוץ מחוק, לעומה זאת,

תגיעה עת המנות העיקריות נתחי

נין מינסטרונה לסטרצ'אלטה, עם עגבניות

שיכו התפרים. משורבנות שם איטריה לבן מיקבי הגולן ואיתו צלחת של מרק העגבניות, שהוא אחד המרקים בדב, ובתפלת לצדרת המגף האיטלקי אנטי־פאסטה, המכילה פרוסות סלאמי, החביבים עלינו. לא הצטערנו. קיבלנו בעה מולנ ששיניו מנסים להעלותה ויתים שחורים קמוסים, גבינה בולגרית מרק עם "אישיות", עמוס טעמים וריחות.

מבין המרקים אנו מתלכטים בין מרווה ומיורן. מולנו הומינו את המרק

סטרצ'אלטה, שהוא מרק עוף עם פרמזן מרק עשיר, שמלכד ירקות ו"סטוק" בשר ונטיפי ביצה. לכסוף נופלת הכחירה על

עמדנו. מנה נוספת: בשר בקר בדבש

ואגוזי פקן, מנח נוספת: בשר לבן.

"כאטה" – נתחים דקים נעוצים

בקשמי עץ, עשויים על האש; כל

'המנות הללו היו בומה טובה.

התושפות שקיבלנו כללו אורו מסורתי

חליצאי עישרו אור המירות בדורי

מכאן ומכאן. לחיכנו ערב יותר מרק

וגם רוטב נפוליטאן; ספגטי לוריין, שכין בצקיו היו עגכניות, פטריות וארטישוק: ספגטי קרכונרה, הנושא כחוכו שמנת ופיסות של שפק: ספגטי' בולונו,

שלעומת כל מה שהזכרנו היה חיוור בטעמו וחיוניותו. המלצתנו היא, איפוא, הלזאניהידי־קרנה, כלומר זו שמילוייה

סלטימכוקה, שהוא בשר ירך לכן, עטוף בהאם, עם רוטב עגבניות ושמנת וכמה תבלינים ריחניים. לא רע.

קינחגו בקרפ בננה – כננה מטוגנת

ואיטריות עשויות עם ירקות, ווו בליקר, סירום שוקולד, מוגשת יחד עם שולתנע חסילונים עם אנוןי מקן. זיוונ לקינות קבלנו משתו שנקרא שם גלירה. חתמנו בספלון אספרסו אמיתי וחריף, נדיר מאור בנוף המסעדות שלנו. "משתו משחו" - צלחה גרולה מחירים לרוגמה: מרק – 5 שקלים. שמתחת לניקוקי הדיינור שריצדו פסטות למיניהן בין 9 ל-13 שקלים. מעליה נחו בירות שונים - מהם סלטימבוקה – 15 שקלים. קרפ בננה – מטוגנים, מחם מטוגנים ועטופים. בשומשום ומהם "טבעיים", כמו

8 שקלים. פתוח צהריים וערב, שבעה ימים בשבוע.

35 **Hipepio**

"ויזה" - כרטיס האשראי הרשמי של :המשחקים האולימפיים מעניק לך את שיא האפשרויות

שיא "שראל" - כרטיס האשראי"ויזה" - המוצר הנבחר לשנונ 1988 והמכובד ב-23,000 בתי עסק ברחבי הארץ.

שיא עולמי - הכרטיס המכובד בכ-6 מיליון בתי עסק בעולם והיחידי המאפשר משיכת מזומנים ב"כספומטים" בחו"ל.

ויזה יוונר טוב מכסף.

רות-כרטים האשראי של קבוצות 🏶 בבנק לאומי 🌊 בנק דיסקאצו

תשלומים גמיש בכל קניה גם בארץ וגם בחר"ל.

למשחוקים האולימפיים 1988 660

עוד לא המציאו דבר יפה יוחותמנים של אנשים

ניתי את הרירה הזו בעיקר בגלל החלון הרחב ועץ הצפצפה הגכוה. כרוב העצים העד לים יושכים על הענף כמו אחים כאותה משפחה. כצפצפה – כל עלה כפני עצמו, עם כולם ולבר. בכל פעם שאני מחליף דירה, עובר זמן עד שאני מרגיש שכל דבר מונח נכון והבית יושב עלי כדיוק ואני מוגן בתוך שקט בסיסי, כאילו בסו האפס. רס או אני יכול להתחיל לכחוב, לכנות את

מסומות מתקלפים ואני לא מתקן, כי אם אחחיל – שוב יעבור ומן עד שייבנה השקט של הכתיכה. כל מיני דורשי טובתי רוצים להכיא לי למחום את טביעות הכוסות עד השולחן, וכשה להסביר למה אני אוהב את הסימנים האלה. אני לא ארם כודר. אני חי לכד, ואינני רואה ואת כרכר קשה או עלוכ. אדרבה, יש כזה סוג של כוח. וכשאני חושב על ה'העדרות" של הנוכחים עמי, די לי להתבונן כמביעות הכוסות על השולחן כדי לראות את

עולמי. תראי את הרירה יחסית, היא מסודרת ונקיה,

אולי קצת מאובקת, אבל קצת אבק לא מזים. פה ושם

עוד לא המציאו דכר יפה יותר מפנים של אנשים. אני אוהב לראות אנשים ולשמוע אותם. ברחוב, בבית־קפה, על החוף, גם לנסיבות חברתיות אני מוצא עצמי לא פעם כמשקיף מהצר. זו אחת החולשות שלי, אבל זו תכונה טבעית – לא תמיר מודעת – לאדם כותכ שמתנות כמו דבורה. אוסר צוף נפלאה, סריסטלינית במוח, בחרגשה. לפעמים קשה מכל דבר ואחריכך מעכר אותו לרכש הקרוי סיפור. אולי זה התגשמות של חלום ילרות, להיות רואה ואינו בנוה שלום, נוה צדק. וצדיך משמעה

אני. מתחיל את הבוקר ברתעמלות, מין יוגה מנגנים כאך - מה מוב. אבל איני מקמיר, אני צוייך רק שרטית שמיחתיו לי. זה נותן מתיחה נהררת לשעות לחמם את עצמי לכתיבה, אחרייכן זורם כבר הניגון חבוקר, השעות האוזכות עלי ביותר, יש בהידות מחוד לצמי. ואם חוך כדי כחיבת אני מתעורר

H136310 36

לתעל אותה לכתיבה. לוצים לשוטטן על שפח הים, אני פותה את "קול המוסיקה" ומתחיל לעכור. אם

יצחק אוורבוך אורמו

יליד בריה"מ (1923). עלה ארצה:

בנער. למד פילוסופיה וספרות

באוניברסיטת ת"א. מאז פרישתו

(לפני שנתיים) מעבודתו כעורך

קיקת ב"עק המשמר" הוא עוסק

והדרכה בסדנאות לכתיבה יוצרת.

פירסם 14 ספרי סיפורים, רומנים

ומסות. רומן חדש משלו, "הכלח

תוצחית", יצא בימים אלה. גרוש,

בכיכר מלכי ישראל, תל־אביב.

אב לבן ו־3 בגות ושב ל־3 נכדות. גר

בכתיבה, פגישות עם קוראים

פעם שאני מחליף דירה, עובו ומן עד שאני מרניש שכל דבו אנת נכון והבית יושב עלי

להקשיב – סימן שהמוסיקה מפריעה ואני סובר אל

את העלילות אני רוקם תוך הליכה בתד והסתכלות כחלון, לכיוון הים. לברות שאני רואה רק חצי אצבע של ים, וערי אני כאילו רואה אותו, או המורקיו והאפור. אני לא שחיין גדול, אבל נמצא הרבה על תוף הים. אחת הדרכים להתגבר על אי שקם נה לחפוס בעין גל ולהישאר נעוץ כון או אני נע ונה כ ומנית. לאכילאט חמחיצות נוסלות ואני חש לנסי הלקיק כתוך מלאות. אבל בשביל זה לא צריך להיכנס

לירושלים אני עולה לפחות אחו לשבוע בינה ואמה חיות שם, אבל רי לי במספר שעות בירוסלים כדי להרגיש שכתפי שחות. יש לי שם דית אבל אני נמצא בה מעט מאור; הים חמר לי אני אוב את תליאביב, גם כגלל כיעורה. איכשתו, זה נותן הרגשה של ביתיות. וגם משום שהיא כמו ביתינתיםה אתה מסתכל על האנשים ורואה אותם תמיד בדכם משם לשם. תל־אביב היא עיר של נושאי מוווווה יו כה משהו קל וכלתי מחייב. בעיניים חצי עצומה, מחלון הקומה תרביעית, מראה האנטנות חיודי חספס על הגגות – וה נראה כאניה כורוסה סעלתה על שיש ונשארה תקועה. יש קסם עצום בחרגשת החלון של

> אני לא אדם בודר. אני חי לכד, ואינני רואה זאת כרבר קשה או עלוב. אררבה, יש בזה סוג של כוח".

נמה היית רוצה להשתנוח: במשך שנים עבדתי קשה לאסוף את עצמי ולהיות כפי שאני. או למה להשתנותו מה המניע לבתיבתךז בשעות של חסד יש לי הרגשה שמישהו מחכה לי באיזה מקום

קטום, ואני בדרך אליו. ספרי הם התחנות לשם אולן מהניבורים שכתבת עליהם אהובים עליך במיוחדו <u>דניאל מ"מסע דניאל" ויואב</u> מ'חעלם". אני מרגיש כאילו הם אחים קטנים שלי.

מה ההצלחה תגדולה שלךו לשרוד – אחרי כל מה שעבר עלי. מהפערער את בטחונדו כשעלי להכריע בין שני דברים הנדאים לי בעלי משקל שווה. מן בעורר בך סלידהז צירוף של התחכמות שמכסה על ריקנות והתנשאות.

<u> קוון לוו, לאט לאט, כבר 20 שנה.</u>

<u>קשו ביו מה שהם תווים לבין מה שהם אומרים.</u>

<u>טוב, מראה של בני אדם.</u>

את מי אתה מכבדו <u>אנשים ישךי לב שחמיד הנשמה כאילו עוטפת את המעשים שלהם.</u>

אווה מצב אתה שונא להימצאז <u>כשאני נלחץ, וכדי להשתחרר ממצב הלחץ צריך להכאיב</u>

נאיוה מצב אתה אוהב להימצא: <u>מיד אחרי הכחיבה.</u> או מי היית רוצה לפגושו את הורי. ולשאול את כל השאלות שלא יהיו לי עליהן תשובות

מי היו ניבורי ילדותךן <u>שאול המלד וסבי.</u>

אים תכונת מאפיינת אותך: <u>רואה ואינו נראה, מתבונו מן הצד. זו תכונה של כוח, אבל גם</u> <u>ול הולשה. כי לעתים קרובות אני לא מתערב בדברים שצריד להתערב בהם.</u>

מה אתה נאהז שאחרי כל מיני דברים קשים תמיד מצאתי עצמי על הרגליים. אני ומחץ וירד לי דם. אולי זו היתה פתיחת סמלית לחיי בארץ.

אתה אדם חזקז במחז <u>כן, בגלל העובדה שמגיל צעיר הייתי חייב להחליט ולעשות דברים</u> מעמי, כלי משפחה, בלי בתר ספר, כלי פרוטקציות, כלי רכוש, כלי ייחוס. נאיוה מקצוע אחר היית יכול לבחור: אולי פיסול; כשאני ניגש לכתיבה, האצבעות כאילו מבקשות לכייר.

את אשה יפה בעיניך: <u>אשה הדומה לאמי. אמי היתה מלכה, אבל לא היתה</u> יפח.

שני שנתיום הצלחתי לחשיג פינוי "אני אוהב לראות ולשמוע אנשים. למחשוית, אכל לפובית הלונצרטים לא הלכחי. דר שבשאני הולך לקונצרים מיוחר שותזכוונתי זו אחת מחולשותי, אבל זו תכונה ית הוות אבל נשיש סיורה עם תוכנית שהתכוונתי אינה ליאת העניק, אני נהנה לשמוע מוסיקה אינה לצות לאת לראות דברים כמן אופרה, שוה שנת 16 לקון טבעית – לא תמיד מודעת – לאדם כותב שמתנהג כמו הבורה.

בשפוקרת אותי מון עצלות, ישנוניות, אני נח הבי ועלת: מו ירוך אוי בבעינה שצריך לפני מסף השלוןיונה, מרוקן ממחשבות: השלון יהן עלת מון העולם לוומיות: ואז הכל נעשה בורמת לפיגוע מנתן העולם שהיא יוצרת אינו יכול מול מאקוב מרטום שהם בליל רביק של כל לחונן את הכשפה וה כמו טשראת כלי לורך ורודית

גלופות שטוחות, סטריאוטיפים. את הפגע הטלוויזיוני אי־אפשר למנוע לגמרי, ולכן צריך ללמר איך להתגונן מפניו. כמן שצריך להכשיר ילר מה לקלוט ומה לרחות במערכת החינוך, לכוון אותו ליחס ביקורתי להתנהגויות מסויימות, כך צריך ללמדו להתגוגן מפני הטלוויזיה. היום בו אמרה בתי על תוכנית מסויימת שהיא דכילית היה בשכילי יום תג.

אני לא צובר חפצים. מה שיש בחרר, והמיקום של כל רבר, זה מה שעושה לי נכון את הרגשת הכתיבה. קשה לי להגדיר את התחושה, אבל אני סומך עליה. גם ספרים, כשהם מתחילים לגלוש, אני מחפש על מה אפשר לוותר – ומחלק, בשבילי מפר הוא כלי עבורה. אני לא חס עליון כוחב בו, מעיר הערוח, מקיים איתו דיאלוג. בשנתיים האחרונות, כדי להימצא במסגרת רוחנית נכונה ולא לוחצת לכתיבת "הכלה הנצחית", ניתקתי את עצמי מקריאת ספרים שאני מכנה "ביכלאך" וקראתי דברים שמצר אחד הם גייטרליים כלפי ומצד שני – מזינים ומעשירים את עולמי הרוחני. למשל גנסין וסיפורי ד' נחמן, בעיקר בגוסח הטייטש. וספרים כמו עליוה כארץ הפלאות וזכרונות גליקל מהמל.

"כמו שצריך לכוון ילד ליחס ביקורתי להתנהגויות מסויימות, כך צריך ללמדו להתגונן מפני הטלוויזיה. היום בו אמרה כתי על תוכנית מסויימת שהיא דבילית – היה כשבילי יום חג".

אני הוזר וקורא את קאמי, אוהכ לקרוא את גרשום שלום, זו חוויה מוחית ואסטטית. מרי פעם אני מעיין בדיאלוגים של אפלטון, חוור אל פספאל. אני מחשיב יותר הגות לא שיטתית, אינטואיטיכית. כתחום הוה אני לומר כל הומן, מנסה להתקרב ולהכין יותר. אני רואה את מעולם כחירת גדולה ההולכת ומתפענהת בלי הרף, אכל אף פעם לא תתפענה עד הסוף, זטוב לי בכך.

קשה לי לתאר את העולם בלי ספרים ובלי המשפחה. הרבה שנים הייתי שקוע קצת יותר מדי ככתיבה, חלומות והרפתקאות רוחניות ולא רוחניות, ופחות מרי הייתי איש משפחה. כשנים האחרונות גיליתי את החמימות והיופי שכמשפחה. למשל ליל שבת בבית בני בחולון, עם כל המכסים שאנו מחשיב למרות שאני לא מקיים מצוות ואינגי דתי כמוכן המקובל. היום אני רואה יוסי עצום בטכסים לשמם, אסטטיקה שבונה חיים יפים ונכונים יותר. מדליקים. נרות, עושים קירוש, בוצעים חלה, שרים זמירות, ווה נותן הרגשה שאתה לא לכר בעולם. ואני גם לא מבטל "את עניין הויסה למורשת

כשעליתי ארצה, היתה לי תקומה של נתס בעקבות החוויה הטראומטית של מלחמת יום הכיפורים ומוות כמשפחה שחירר את הטראומה, מצאתי את עצמי חוור אל אבותי, אל הסיפורים החסיריים ששמעתי בילדותי, אל מוצאי החסירי, וחזרן אלי דברים לא תמיד נעימים כשהחורתי את השם אורבור", נחתי גושפנקא לשיכה הואת. השלמתי עם חעבר שלי וקיבלתי אותו. מבלו לוותר על בל מה שינקתי ואימצתי כאן בארץ אינני רואה סיכה לוותר על חצי אתן כרי לקבל את החצי השני. מחוע כרי להיות מילועי אני צריך לוותר על היסור הצלייני שליז אמרתי לעצמי – אתה אורפו אכל גם אוורבור. ואין כאן מתירה. החיים כורימתם מסתריים יפה מאור עם הניגורים האלה מה שנראה להגיון הצרוף כפרדוקס בזרימה הטבעית של החיים הוא החיים

> ראיינה: נורית ברצקי צולום: שמואל רחמני

0'77'1 01 0'71' 07

התערב הפרוע אולי מת אבל היריות נמשכות. לילדים הגדלים ב"סלאתס" של וושינה ביודה, שיקאגו ודפרוים, יש סיכויים פובים להרוג או להיהרג עוד לפני שהם לומרים לאיית בלי שגיאות את המלה "אקרח". נשק בכמויות מצמבר במרכזי הערים ביחס ישר לשגשוג האדיר נשן 🕬 קשים. עתה מתווסף למאזן־האימה ענף עסקי חדש: השכרת אקדחים ורובים "לפי שעות". גם לילדים. עחונים מצטטים חלמידים: "בשביל מה ללכח מכוח עם מישהו אם איש (שנט לירוח בו? במכוח העניין נמשך המון זמן. ביריוח גומרים אחת ושחים."

להיות לעור לסכתו ודורחו שבכיתן גדל, בשכונה כמסוכל באמריכה.

שון היה נער חברותי שהשתתף בכל השמחות וושינגטון עומרת ביחס ישר לשגשוג שחל במסתר והתגרות של השכונה, וכאשר פרצה, ביום קר אחר המקומי בסמים קשים. סותרי הסמים, ששליטתם אחרי תג המולר, תגרה ברחוב, היה גם הוא בין הניצים. באיוורים מסויימים של העיר מוחלטת, זקוקים לנשק במהלך התיגרה גנב מישהו את ה'רובון" הארום שלו. כחלק מן הציור ה'תיקני" של מקצועם. אולם השפע שון, שהתמלא כזעם נואש, יצא כסיוע יריריו האגור כיריהם וווש מסתרי מפותוז הכיא לצמיות ענף ובניירורו למסע חיפושים. בלילה, כששון ובן דודו אלן עסקי חדש ומכניס: השכרת אקרחים ורוכים "לפי התקרבו לבלוק שבו גרו הנערים החשורים בנניבה, שעות" לכל מי שוקוק לכך. גם לילדים. הופיע מישהו מתוך האפילה וירה כהם.

אלן נפצע בחוהו, אך הצליח לחזור הכיתה תלמירי בתייהספר באיזור: "כשביל מה ללכת מכות ולהועיק עורה. שון הגיע רק ער החצר, והתמוטט עם עם מישהו אם אפשר פשוט לירות בוז כמכות העניין חור גרול כחזה, פגיעת אקרה בקליבר 9 מ"מ. הוא מת - נמשך המון זמן. ביריות גומרים אחת ושתים." על שולתן הניתוחים ככית-החולים. לככור ההלוויה, הלכישו אותו בחליפה אפורה.

מותו של הנער כן החמשיעשרה כגלל "רוכוו" ועזע את הקהילה השחורה ככירת ארה"כ. רצת אתרון זה השתלב כשורה של מעשי הרג שסרכנותיהם ילדים ונערים, שארעו על רקע קטנוגי לא פחות. 20 מכין 228 האנשים שנרצחו כוושינגטון כשנה האחרונה היו קטינים. 199 קטינים נפגער ונפצעו כתקריות עם נשק

לרוגמה, מרק סטלס, בן 12. הוא נורה במטבחה של אמו יחר עם הכלכ שלו. החשור במעשה – רורו ג'ון, הטוען שהילר איים עליו כאקרוז. הרוד הנרקומן אמר שמרק היה כלדר סמים כשירותה של אחת הכנופיות השכונתיות. השכנות אמרו – להד"ם: ג'ון כן ה־23 הוא הגבל בסיפור, והוא שניסה להדיח את כן אחותו למסתר כסם. אמו של מרק, אלאונורה סטלס, נקרעת בין נאמנות לאחיה לבין אהכתה לכנה הככור. היא, אגב, בת 27 כלכר. הילר נולר כשעוד לא מלאו

לדוגמה, כרנרד ררמן, כן 15, נורה ונהרג במריכה על נערה. וקנראל מריווזר, כן 11, שנורה למוות על ידי שני כני עשרה שניסו לשרוד את הדדיויטייפ המיטלטל שלו. ודריק אינגראם, בן 16, שנורה פעמיים בראשו כשידיו ככולות באזיקים, טמוך למרכז הקהילתי כשכונה. הרקע: כנראה מסחר נסמים.

המשותף לכל הקורננות: כולם צעירים שוורים המתגוררים כאיזור חמורתי של וושינגטון -- שכונת

מרק סטרס, 12. נורה במטבח, יחד עם הכלב. ברנרד דרולו, 15, נהרג במריבה על נערה. קנדאל מריווזר, זו, נורח לתווח על ידי שני בני עשרה

ון סמית היה ילד טוכ וממושמע שאהכ עוני אתת גדולה שאין למצוא כה אפילו תושב לבן בגדים יפים. הוא היה מאושר כאשר התק" אחר לרפואה (כתתום העירוני של וושינגטון מהווים נושאים אותם יודעים היטב היכן אפשר להשיג אקרת. בל לעכורה חלקית, אחרי שעות השחורים כ־70 אתוים מהאוכלוסייהו. כולם נורו בנשק 📕 🗷 בא הלימורים, כחנות למוצרי ספורט חס שמכירתו כלתי־חוקית בוושינגטון הבירה. תקנה כלי נשק חביב במיותר על העולם התוצען האמריקי, אופנתיים כסמוך למקום מגוריו. כערב עבד, וכיום מגוחכת, בהתחשב בעוברה שצריך רק לחצות כביש למד בכית־הספר. אחת מרכישותיו הראשונות, בכסף כדי להימצא במרינת מרילנד השבנה או לעבוד את שהרוויח, היה מיקטורן סקי ארום, מעין "דובון" הגשר שעל נהר הפוטומק כדי להגיע למדינת סינחטי שקנה נמקום עבודתו החדש. הוא היה גאה וירג'יניה. בשתי המדינות אפשר לרכוש אקרחים כמיקטורן, גאה כמשכורת שקיבל כסוף כל שכוע, גאה ורובים בתגויות, "על הרלפק", בלא שום צורך ברשיון,

כמות הנשק שהצטברה שנים האחרונות כמרכז

העתונים מצטטים את הנורמה המקוכלת על

עם כל אלה, מוקדי האלימות של וושינגטון עדיין "רכים" בהשוואה למקומות מפחידים כאמת כמו הארלם ודרום הברונקס בנידיורק, שכונות העוני של

בדרך־כלל גם משתמש בו", אומרים התושבים לפורי

כלי הנשק הם "סמלי סטאטוס", וה"עוזי" — התיוצר בארה"ב ברשיו – חביב בתיוחד על העולם התחחון האמריקני. בשוק השחור של ושינגשוו הוא עולה סס4 דולד.

כלי הנשק הם "סמלי ססאטוס". גם מי שאינם מכנ ולפוטבול" האהוב של אחד מבתי־הספר מיכוניים המקומיים נרדף למוות במסדרונות בם אקרה בעל קליבר קטלני כ־9 מ"מ, וגם "עוד" -מהדמפר על ידי נער בן 14, וצמש באקרה "מננום" ומיוצר כארה"ב כרשיון). "עוזי" עולה נשוק השחור של לתובון בנעשה בחוסר ישע. שניים מהצופים אף וושינגטון 400 רולר. אקרח בקליבר 0.22, כבעט נפוע ניריות שאתת מהן פגעה בראש הכדורגלן. "צעצוע", עולה רק 80 רולר. בעבור חופן צנוע מאור נוטד ניקסון, שמת כמקום. של דולרים אפשר להצטייד בנשק לשעות ספודות או ליום־יומיים, "ומי שמשלם בעבור שכירת אקרה -

סערה הציבורית שהתעוררה אחרייכן היו שנזכרו כי למעשה אין עובר יום כלי תקרית 🕳 ידיות שילרים מעורכים כה בעיר הזו, שמספר מקרי הרצח שמתרחשים בה (58 הרוגים על מ 100 אלף תושבים כשנה) עולה פי שלושה על מפר מקרי הרצח שמתרחשים כאותו פרקיזמן מדרוק ברטוזים, מתברר, יש יותר אקרוזים מאשר מיצת, וחלק נכבר מהם, כמובן, מגיע מדי יום למדהספר ביתר עם הקלמד והעפרונות של בעליהם. אינם – כמו גם לא מעם אמריקנים – אינם בלים להשתומם ולהודעזע מן הקלות שבה מאפשרים שק אה"ב לאנדתיה להניח יריהם על כלי נשק קאויים כאשד בבריטניה, למשל, מתרחש טבח המוני

רברוים הודעועה לפני וצדשים אוזרים כאשר כמו בעיירה הנגרפורד בקיץ האחרון, התגובה היא מתפעלים ממנו. דעה זו אינה אופיינית רק לשמרנים להחמיד מיד את התקנות המגבילות רבישת נשק, ואפילו להפסיק להקרין מרטים אלימים בטלוויזיה.

בארה־ב, לעומת־זאת, מקבלת שורה של מעשי מאות התלמידים שצפו באירוע יכלו רק רצח המוניים, חלקם במסגרת המשפחה, שארעו במהלך 4331 תג המולד – אותו כיסוי תקשורתי כמו שאר האירועים העונתיים. כאשר ג'ין סימונס כן ה־47 הצליח להשמיד - לא העלה איש את הטענה שהטרגדיה התאפשרה, סודם כל, משום שלאיש היתה גישה חופשית לנשק תם. זאת למרות שטירופו האלים היה ידוע לכל הסובבים אותו מזה שנים.

איכשהו הצליחו האמריקנים לשכנע את עצמם שאחזקת נשק היא חלק מזכויות האורה המקודשות שלהם, וחלק מ"אורח החיים האמריקני" שהם כל־כך

"וול סטריט ג'רנאל" מדרג את "אגודת הרובים הלאומית" כשדולה הרביעיח בארה"ב ולבחינת כוחה להוציא כספים על מטרוח פוליטיות

המוחלט של ארצות־הכרית. - כ־4.7 איליוני דולד בשנה.

מובהקים. היה זה לא אחר מאשר "האירגון האמריקני למען זכויות הארם" (ACLU) הליברלי המוכהס, שהכשיל נסיונות לארגן בריקות ומיפושים מידגמיים בכליהם של תלמירים ככתי־הספר כרטרויט. החיפושים "פוגעים בזכותם של התלמידים לפרטיות", טענו עורכי־הדיז של האירגוו. התלמידים – גם אלה את כל בני משפחתו (14 במספר) ולהרוג עוד שני זרים 🏻 שאינם רוצחים בכוח – ממשיכים לשאת נשק, להגנה עצמית, כמוכן. לא כל האמריקנים מוכנים להשלים עם המצב

שבו קניית כלי־נשק היא פעולה פשוטה כמו רכישת שעון או מטאטא. אולם אלה המנסים להילחם למען חקיקה מגבילה יותר מזו הקיימת – בהם רבים מכני בשפחותיהם של קורבנות למעשי הרג חסרי תוחלת – מוצאים עצמם מוכסים שוכ ושוב על ידי השרולה רכת הכוח ביותר בקונגרס, "אגורת הרובים הלאומית" בארה"ב. בחריצות, מקצוענות והתמרה מצליחה השרולה הזאת לא רק להדוף את כל ההתקפות אלא גם להשיג הישגים חרשים לכקרים כדרך לחימושה

יחצ"נים של האגורה זרוכריה כציבור מרכרים על הגנה עצמית ואהכת הספורט כנימוקים 📕 המרכזיים לשמירת החופש המוחלט של האזרח לרכוש לעצמו כלי הרג. אין זה סוד 🗷 🗷 שמאחורי החזות האזרחית הזאת עומרות כמוכו תרומות נכברות של ענף הנשק הקל: יצרנים, מתווכים, סיטונאים וקימעונאים. ה"וול סטריט ג'רנאל" מררג את "אגורת הרוכים הלאומית" כשרולה הרביעית בעוצמתה כארה"ב מכחינת כוחה להוציא כספים על מטרות פוליטיות – כ־4.7 מיליוני דולרים בשנת התקציב 1985-1986. נאגב, השרולה החוקה ביותר לפי ה"ג'רנאל" היא מיורעתנו "הווערה לענייני ציבור ישראל:אמריקה", בראשי התיכות המוכרים "אייפא"ק", ששלטה באותה תקופה על 6.9 מיליוני דולרים. כמקום השני והשלישי כרשימה עומרות אגודות המתווכים בנכסי דלא ניידי ואגודת הרופאים האמריקנית).

להישג מרהים זכתה "אגורת הרוכים הלאומית" בסתיו האחרון בפלורירה, אחת המדינות המשגשגות זרבות האוכלוסין כיותר בארה"ב, שגם שיעורי הפשיעה שלה מתחרים יפה בממוצע הלאומי. בית המחוקקים של פלורידה אישר חוק שעל פיו מותר לכל ארם לשאת נשק – בהסתר, מתחת לכגרים.

חוקים כאלה מקובלים ככמה ממרינות המערב התיכון דלילות האוכלוסין, שריד לימי ה"מערכ (חמשך בעמוד 56)

דשרוים הודעועה כשכוכב ה"פוטבול" האהוב בחיכון מקומי נרדף למווח במסדרונות ביה"ס ע"י בן 14 חמוש ב"ת גנום" 357.0. בדטרויט, תחברד, יש יוחר אהדחים תאשר בני־אדם.

שניסו לשרוד את הדריו שלו.

Albeald 38

398122210

הם מסוגלים לעצור את הנשימה עד מוות, מבלי להדגיש בכך. להסתובב עם ימים שלמים עם שברים בגוך ואבק בעיניים, כי הם אינם חשים בכאב. לא להבחין בתחיקוח תזון, כי חוש הטעם שלהם פגום. והעיניים שלהם תמיד נשארות יבשות, כי אין להם דמעות. הם – הילדים שנולדים עם מחלת הדיסאוטונומיה. מחלה כמעט עלומה, חשוכת מרפא, שפוגעת רק ביהודים אשכנזים. שעות גנטית, ולגדיד אותה אחד התותחים. חיים בצל התווח, על זתן שאול.

מאת אלכס דורוו

למעלת: עפעפיים תפורים, כדי למנוע

חדירת גרגירי אכק לעין. תחולים אינם

חשים כאכק, אינם חשים בכאב, אינם

ממצמצים. מימין: ילד שלקת בעקמת,

עוד אחד ממאפייני המחלה

כמשרד הכריאות. ריסאוטונומיה משפחתית קוראים למחלה צו

שונות. כין היתר, כגלל אותה תוסר מודעות.

ו אחת המחלות המוזרות ביותר המטופלות ביכר: אל – אם לא המוזרה שבהן. 'הלוקים בה חיים בתחושה שהם כנים חורגים לאלוהים. מדוכר במחלה חשוכת מרפא ומעט מדי רופאים, בעיער כחררי המיון של כתי החולים, מכירים אותר. הם אמנם למדו עליה כאוניכרסיטה, והיא גם שימשה נושא לעבורות רוקטורט ומאסטר לא מעטות שנעשו כאדן - וככל זאת, לא וכתה במודעות מספקת. גם לא

"תיסמונת ריילי ודיי". מחלה גנטית יהורית, "צעירה" יחסית, שמאז אוכחבה ודווח עליה לראשונה. עכרו פחות מארבעים שנה. מחלה של אשכנזים נלכד. נעלח ייחור כמספר הרכ של סימניימחלה שמאפיינים אותר הסימנים לא אוכחנו ולא דווח עליהם כבת אתת, אלא בהדרגה, ככל שנוספו עבודות מחקר חדשות. בכל שאותרו חולים נוספים. הסימנים הצטופו לסידוה ארוכה למרי, מגוונת מאוד – ומבחינה זו אין כבי כמעם "מתחרות",

הסקר האחרון, מ־1987, שערכה קבוצה רופאים כראשות פרופ' שמעון גורפרי ור'ר הני מעיין מ"הרסה" הר־הצופים בירושלים, עליו פירסמו מאגיו ככתב העת האפריקני "קליניקל נינטיק", מרכר פל 80. חולים מטופלים שאותרו בישראל. אבל הרופאים בטוחים שיש הרכה יותר. לא הגיעו אליהם, מסיבות

לפני עשר שנים נקבע שמספר החולים בארן הוא 8.3 מכל 100 אלף תושבים. הסקר הנוכחי מצביע על עליה בשכיחות המחלה, פי שלושה לעומת 1977. וקובע ששיעורם מגיע ל-27 מתוך כל 100 אלה

בתי זהובת השיער

ילדה נולדה בחורף. אחרי הריון רגיל, עם הרבה אהבה. חינוקת קטוה, עם שיער צהוב ועיניים חומות. כל מה שרציחי באותה תקופה. בת אחרי כן, ילדה עם בובות ושמלות קטנוח.

אחרי מנוחה של עשרים וארבע שעות, הביאו את כל התינוקות החדשים להאכלה. את הילדה שלי לא הביאו. לא נתנו לי להאכיל אותה. רופא מהמחלקה בא להסביר שיש איזה סיבוך קטן, אבל זה לא רציני. יסחדר בוודאי מעצמו.

עבר יום ועוד יום, ואת הילדה לא הביאן לי. הילדה לא היתה מסוגלה לבלוע. בכל פעם שניסו להאכיל אותה היתה נחוקת, הנוזלים חדרו לריאות והיתה מתפתחת דלקת ריאות. את הסיבה לזה הרופאים לא ידעו להסביר. עובתי את בית החולים לגד. הילדה נשארה שם.

בשלב הזה עוד כולם היו אופטימיום. הרופאים לא ידעו ממה היא סובלת, והרגיעו שאין מה לראוג. אני לא הייתי כליכך רגועה. לא פשוט לחזור הביתה אחרי לירה, בלי ילד. המתח, הציפיה, חוסר הוודאות – זה משהו שקשה

לאט לאט החיים נכנטו למסלול. שיגרה יומית של ביקורים כבית החולים. תינוקת חסרת אונים מעבר לחלון הוכוכית, מחוברת לזונרה (הזנה מלאכותית). שלושה חודשים בין יאוש לתקווה. הרופאים בינתיים התייעצו. ולא הגיעו לתוצאות. לא ידעו ממה הילדה עובלת. באחד תימים קרא לנו רופא הילדים מבית החולים, והסביר משהו מעורפל על איזה מחלה מיסתורית שקרא עליה בספרים. משהו על גבול הבלתי אפשרי. נדיר ביותר. מין מחלה משונה, שתוקפת יהודים אשכנזים בתורשה. פגם גנטי מולד, בלתי מוסבר. הוא ביטל את האפשרות הזאת אבל חמליע על סידרת בדיקות. הבדיקות גילו באופן

הבעיה שלי היתה חוסר תוודאות. בתור אמא רציתי לדעת עד הסוף, כלי פשרות, מה הסיכויים. על השאלה הואת לא ענו לי. רציתי לדעת איזו איכות חיים צפויה לילדה. גם על זה לא ענו לי. כל מה שהרופאים ידעו זה שיש קשת רחבה של אפשרויות. ילדים אחדים נולדים עם כל הפנמים, אתרים מסתפקים בכמה מהם.

הילדה שלי סבלה מבעיות עיכול ונשימה. כל האכלה היתה סיוט. האוכל היה כחלקו מגיע למקומו ובחלקו נפלט מהאף. כעיות אינסופיות של סף חנק. אפילו דמעות לבכוח לא היו לה. העיניים היו כמעט יבשות לומרי. היה צורך לטפטף לשתי העיניים, שלוש פעמים ביום, דמעות מלאכותיות, מיובאות מחו"ל ומשחה מיוחדת, גם היא מיובאת. משרד הבריאות וקופת־חולים של ההסתדרות, לא רצו להכיר בשום תרופה בשביל הילדה. מזל שלא הייתי נוקקת באותה תקופה.

במהלך הזמן החגלו עוד דברים. הילדה סובלת מרפיון שרירים, היא לא תהיה גבוהה במיוחד (עם זה כבר הסכמנו להתפשר), סף הכאב שלה ומוך, כמעט בלתי קיים. הלשון היתה נשוכה והחמור מכל היו ההתעלפויות. בכל פעם שהבכי היה ממושר מדי, היתה מפתחת איכוד הכרה לשניות. בכל מקום. בבית, ברחוב, בסופרמרקט.

במישור השכלי לא היתח פגיעה. תראש עבד טוב, היתה תקשורת בינינו. מבחוץ, אי אפשר היה לראות שמשהו לא בסדר. הילדה גדלח קצת והפכה לכלונדינית משגעת, עם חיוך ממורי שמשיג הכל. ברחוב היו עוצרים את העגלח בהתפעלות ומנסים לוכות בחשומת ליבה. פעמיים בשבוע היינו מתייצבים לפיזיותרפיה, לחיזוק

בת שלוש כמעט היא היתה, ועוד לא דיברה, לא הלכה בכוחות עצמה (רק עם תמיכה) ולא

בלילה אחד, כמעט בת שלוש, וזיא נחנקה. סיוט אחד נגמר, סיוט אחר

לכתות נושאי המחלה (שיכולים להעביר אותה

למצאינם, אכל הם עצמם אינם וצלים) הוא כשלושה

און מקרב האשכנוים. כסך הכל אותרו בכל העולם

יהר מ־1000 חולים, רובם יהודים בארה"ב – שם יש

לה נם ארצון וקרן תוקה מאוד לסיוע. כישראל זו

שלו יתומה". בקשה מסויימת לעזרה, שהופנתה כבר

למי כשלוש שנים למשרד הבריאות – גענתה

טוצג אי שם לאתר נירוש ספרד התיישבות היהודים

נמוה אירוסה", אומר מרופ' נתן גדות, סגן מנהל

מהלקה העצבים ב"בילינסון" ופרופסור־חבר

לשהלוניה נכית הספר לרפואה באוניברסיטת

הלאניה, הנחשב לאתר מחשובי המומחים למחלה.

מתקר מעמיק שכלל מעקב אתר רודות קודמים

משפחת התולים, העלה כי מוצאם במקומות מוגדרים

לגרי נקיסרות האוסטרו הצגברית לשעכר, כאזורים למיימים ברומניה וכתחום המושב ברוסיה". פעם

ריווח לראשונה, רופא הילדים קונראד

וילי לאיותדי שעבר באחר מאוכלס בידורים רבים,

מוקליו, ניויודק, על חמישה מסופלים שסבלו

משלה מוציה. כולם התלוננו אצלו על אותן תופעות:

'ענים יכשה" - חוסר רמעות, ובכי ללא רמעות:

משנת כחמי מומק על החוה ובפנים, בעת שאכלו או

ותישו מעה מונכרה, פתאומית וללא הסבר, רקלית

כשיות הים נחלות כפום לחן רם לא יציב, משתנה

רד ריילי הכין שלפניו תיסמונת חדשה ברפואה

(תמשר בעמוד הבא)

בנידו אתה בטעות כ"מחלת וילנה".

- ישם לבוה ופעם נמוך

הסעות הגנסית שתקללה את המחלה, אירעה

מפתיע וחד'משמעי שחילדה חולה בסינדרום ריוליידיי, או כפי שהמחלה הזאת מכונה -דיסאוטונומיה משפחתיה. פגיעה באחת המערכות האוטונומיות בגוף. ההורים שהם אושים בריאים לחלוטין, נושאים את הגן הפגום בצורה סמויה. עד שלא נולד ילד חולה (סכוי של 1:1 בין שני בני זוג נושאי הגן), לא יודעים שהסינדרום הזה בכלל קיים. התברר גם שאין בדיקות מקדימות שיכולות להצביע על בעיה אפשרית. כדי שמפגש בוה

עכשיו ידענו מה הבעיה, אבל איש לא היה מסוגל לומר לנו איך חיים עם זה, אם בכלל ובאיוו צורה. תרופאים ברובם פשוט לא ידעו דבר על המחלה. כל החלומות נגמרו ביום אחד שחור. אחרי שלושה חודשים: הילדה התחילה לאכול בבוחות עצמה. היתה מוצצת קצת מבקבוק תחלב. בבית החולים נשמו לריוחה. שוף שוף לקחנו אותה הביתה ושיחרלנו אותם מהסיוט הזה. או עוד לא הכנו מה זה אומר מכחיותון. הרבה יותר נכון לומר שלא רצינו להכין. העדפנו לחשוב שיחיה בסדר. שהדברים יסתרת ופתוח או יותר יהיח אפשר לחזור למסלול חיים נורמלי

אכלה אוכל מוצק. שרידי הפה היו חלשים מדי. אסשר לומר שבמידה מסויימת השלמתי עם המצב. חיינו מחיום למחר, ללא תוכניות. תרגילים בכוקר להוצאת הליחה מהריאות, טיפות עיניים, משחה, פיזיותרפיה אחר הצהרים וחוזר חלילה: נסיעות ארוכות היו כמעט בלתי אפשריות. טיולים עם אנשים זרים, בדרר כלל לא כאו בחשבוו. הרופאים, שעקבו אחרי תהתפתחות האיטית של הילדת, היו מסוקרנים מאד מכתינה רפואית ומעט הרבה סיכויים. אני לא שמעתי את הרמוים האלה. המשכתי ברגיל. אפילו חזרתי לעבודה לחצי יום כי אמרו שעדיף כד, לא לפתח תלות יתר. הילדה היתה עם מטפלת ועל פני חשטח הדברים נראו "כאילו" בעדר.

עד שבלילה אחד, כמעט בת שלוש, היא נחוקה. נסיונות החייאה לא הצליחו. חילדה ופטרה. סיוט אחד נגמר, סיוט אחר התחיל. רק עכשיו הניעו הדברים אל סף החודעה. כולם ניקמו זאמרו שעדיף כך. אבל אני יודעת שוה לא נכון. עדיף שהיתח חיה, עם המינכלות. היא היותה ילדה זהובת שיער, ימה והייכוית. הילדה שלו.

មានខ្មាំនៃ 40

41 Hipealo

והעמיק את המעקב אחר תוליו. הוא גילה עוד שכל החולים היו קטנים כממדי גופם מכפי גילם, שהם כעלי צורת פנים אופיינית, חיוורים (לימים תיארו חוקרים נוספים את פני החולים כבעלי ארשת עצבות קבועה). למרות שלא היתה כיניהם קירכת משפחה, נמצאו קווי דימיון רבים בתווי הפנים. כן מצא ריילי שהם חסרי רפלקסים גיריים ומהסוג הניצפה ככדיקה רפואית פשוטה, הכוללת הקשה על פיקת הכרך) ויש להם כל מיני בעיות אמוציונאליות – פחרים מכל דבר חדש,

היערר תחושת כאב, בעת פציעה או דקירה. ריילי קבע שמרוכר כהפרעה נמערכת העצבים בגלל מוצאם וזלא־יתודי של תתורים. האוטונומית, ומאחר שמצא כמה מקרים באותה משפחה, קרא למחלה ריסאוטוגומיה משפחתית. ב־1952 פירסם על כך מאמר, יווד עם ד"ר דיי, ד"ר גרילי ור"ר לנגפורד (שלימים נשתכחה תרומתם

המרעית ושמם נשמט משם התיסמונת...)

הריוות של ריילי ודיי עורר עוד רופאים לאתר חולים נוספים, עליהם דיוותו כסידרה חדשה של מאמרים שעסקו כמחלה, עד שבאו אלפרד סמית, ג'וזף רנסים ור"ר פרבמן ו"עשו בה סרר". הם דיווחו על

קיומו של סימן מוזר נוסף, שכדיענד התכרר שהוא הסימן האבחנתי המוכהק כיותר של המחלה המוזרה: לשון החולה חלקה, לעתים ממש כמו שיש – ללא פקעיות־טעם או עם פקעיות מנוונות. התוצאה: היערר תאי חוש לטעם. החולים אינם מרגישים כטעם מתוק נכאשר הם טועמים בכמות סבירה).

ני מנחגים הראו כי יכולת הטעימה למוכר לי מל חולי דיסאוטוגומיה גמוכה פי 10 משל אדם כריא, כגלל לשונם החלקה. כמכחן אחר מוליפים תמיסות מארבעה הטעמים הבסיסיים – מתוק, מר, חמוץ ומלוח – על הלשון לשם זיהויים. המכחן השני הוא מכחן פסיכופיסי, שנעשה בעורת מצלמה נסתרת, אשר עוקבת אתר ארשת הפנים טנוצרת אצל הטועם בעת הטעימה. כאן התגלו מגוכות התנהגותיות רומות אצל כל בני הארם מקפיצה אותם. עקב עיוות בתחושת הכאב, מהמת סיבי ובטעימת מתוק יש כאופן רפלקסיבי תנועת מציצה המבחן מיתח פרופי יעקב שטיינר, מהמעבדה לחלל בקרנית. כניגוד לאחרים הם אינם ממצמצים וגם אין דפה כבית הספר לרפואת שיניים בירושלים. מבחנים אלה תוכיוני כי כדי שהתולים יחושו כטעם מתוק, הם גרגר האבק שחדר לקרנית, לוחץ ויוצר כה כיב. זקוקים לכמות טוכר גדולה פי עשרת משל ארם חכיבים מקהים את הראיה. מטפלים כוח באמצעות

הרומאים דיווחו שהחולים לוקים כהפרעה משמיוצרת כארהיבו שמטפטפים לעיניים, עד סוף בתחושת הכאב התוצאות בחיי היוסייום שניצפו, היוני מולה חיה מסוגל לתחהלך עם שבר בגפיים ולא. עד למינימום הכרחי, על ידר חפירם העפעפיים. להתלונה ליפול מנובה רב. לרסק את העצמות: ממש, ולא להגיע למיפול רפואי מיירי. בוויעדה תחופת כאון היו ביניום שפתש נגטו בכשרם והגיעו למורמאות . עוד מצאי החושרם שאצל החולום קיים פנם דיו ביניום שפתש נגטו בכשרם והגיעו למורמאות בחיקשו מדכו הנשימה. אצל אדם נוויבלו מרכי

פרופ ותן גדוח בפינולה. "ניח לוחות את המחלה כנו ביום הראשון של החוים | צילם: בגלל הסבתא ספרות תרפואית יעו תאור מ־9801, על נערה 🛰 בת 17, מארת"ב, שאושפזה כמה וכמה פעמים עקב מורסות בעצמות. חקירה העלתה כי

נולדה לווג הורים לא־יתודים. היו לה' בעיות של בליעה, היא לא יכלה לינוק, האכילו אותה בטפטפת. כשבכתת – לא נראו דמעות. היו לה חתקפים של עצירת ושימה וחתעלפויות, נשיכת אצבעות ולשון, מריטת שיער, הטחת תראש בקיר ובמיטה, שרטות בעיניים – כל ואת בהיעדר מחושת כאב. היה לה גם פיגור שכלי.

בגיל שנתיים וחצי, הועברה למוסד לילדים מפגרים, עם אכחנה של מומים מרובים במוח ותנועות לא וצוניות. למרות שהיו כאן סימנים של דיסאוטונומיה, לא העלו הרופאים אפשרות כזאת.

בגיל חמש היא אושפוה עקב הופעת תפיחוח בזווית חלסת, כגלל מורסה בעצם. היא לא התלוונת על כאב, חקירה מאומצת של מוצא המשפחה כמה דורות אחורה, העלמה כי מדובר בתולנדים לותרנים, אך תטבתא, מצד תאב, היתה יתומה שלא ניתן חיה לברר מי היו חורית. כיום התערכת המקובלת ביותר תיא שכאן מצוי כנראה תחלק היהודי במשכחה. "זו דוגמא לפיספוס אדיר

באבחוה הרפואית", אומר פרופ' גדות. המקרה הקשת ביותר שתואר בישראל, הית של ילד שמת לפני שנתיים, בגיל 14. מיומו הראשון כמעט שלא יצא מבית החולים, בעיקר עקב דלקת ריאות קשת, חפרעות בחליכה והפרעות מחנהגותיות. אילו פותחת בילדותו שיטת חנותות שמונע החזרת האוכל מהקיבת לוושט, ניתן היה כנראת למנוע את הדלקות, ואולי הית חיום בין החיים. אך כשמותחת משיטה תַּלַיִתותית ַ הזו, כבר חינ ריאוחיו כה פַּגועות, עד שלא ניתן היה להושיעו.

ממכשירי חימום או אפיה כיתיים ולא חשו כאב. ההפרעה כתוצשת הכאב יצרה מצבים מוזרים. מספר פרות' גדות: "ילרים אלה לא נותנים שיסרקר אותם או שילטפו את שיערם. כל נגיעה בשיער הראש עצבים תחושתיים פגועים, הלוקים כמחלה אינם חשים כאשר גרגרי אכק קטנטנים חודרים לעין ופוגעים להם דמעות שישטפו את הגוף הור מתעין. התוצאה: רמעות מלאכותיות (או משחה מיוחרת, יקרה מאר, החינים, או פאמצעות הקטנת האזור החשוף של הקרגית

טנק

משאירים לשם ראית חדיץ רק, ממש כמו הרכים של

הנשימה כמוח מזהה עליות בריכוז דרתהמוצת הפוצו ברם, ואו שולח גירוי לשרירי הנשימה לנשום עמוק ולהגביר את סצב הנשימה, כדי להרחיק בצורה ואת מהגוף את עודף דרתחמוצת הפחמן. ניתן לכדוק זאת כשמנסים להפסיק את הנשימה: לאחר 30 שניות, בדרך כלל מרגישים צורך לנשום אבל ניתן להתאפק עור כמה שניות. הלוקים במחלה, מסוגלים לעצור את נשימתם לפרקי זמן ארוכים יותר – עד שהם מסכנים ממש את חייהם. ירוע שהפסקת נשימה ליותר מארגע דסות פירושה מוות.

היכולת המופלאה הואת של עצירת הנשימה עשתה את הילרים שלקו במחלה לאלופי הצלילה השכונתיים. זה היה התחום הספורטיבי היחיד שבו יכלו להוכיח הצטיינות. ואמנם, אירעו לא מעט מקרים שנסתיימו כמוות עקב טביעה או חנק, בתחרויות כאלה, בעת שהוולים ניסו לקבוע שיאי צלילה. כיום מונהרים כל הורי הילרים החולים, שלא לאפשר לום נטיונות צלילה, כגלל הסיכון שבדבר.

ופעה אחרת היתה התעלפויות. לעתים קרובות תוך כרי צחוק, עיטוש או שיעול ונם בעת עשיית הצרכים. חולה אחת, ילרה, סיפרה לרופאים הנדהמים, כי היא פותרת ללכת לסרטים מצחיקים כי היא מתעלפת בהם. התופעה המוזרה הזאת גילתה קיומה של הפרעה כאיוון לחץ הדם. כעת מאמץ – ריצה, מצב של וצדה ופתר ועליה בחום – הלב מאיץ את קצב פעולתו. כעבורת מחקר שנעשתה כ"בילינסון" ב־1982, התבוד כי הרופק, שהוא אצל מבוגר נורמלי בעוך 80, נשאד אצל תולה דיסאוטתומיה ללא שינרי, גם אחרי הליכה מאומצת בחרר מתומם ער 40 מעלות. בתצאים כאלה יש לארם נורמלי דרישה מוגברת לדם והמצן למח וכאשר חוא אינו מקכלם, מתרחש אבדן התכרה.

למעשה", אומר פרופ' נרוח, "ניתן לזהוח את המחלה כבר ביום הראשון של החיים ובבריכה פשוטה שמגלה תגובה מופחתת לגירוי מכאיכ, קשיי בליעה ביניקה או קשיי נשימה, היעדר רפלקם גידי, בדיקה הלשון וכריקת המוצא. כשנים האוצרונות התכרה מחלה מתקרמת – בניגוד לסברה שתוחה קודם לכן כאילו מרובר כמום מלירה, החושף מיר את ה התופעות האלה. נתגלה, כי סימני המחלה מחמלים והולכים עם השנים. למשל: היו חולים שנולדן עם מקעיות טעם על לשונם, ורק במשך השנים ו התנוונו, ער שנעלמו כליל. מצב זה נודם אימוא לחלמצת האכחנה בניל מוקרם. כמו כן, תלתנות פל מצוקה נשימתית, קשיי כליעה ריפיון שרירים חשר רסקלסים – יכולים להיגרם מסיבות אונות לא מקלסים - יכולים להיגום מסיפות ווקא עקב המחלה הגנטית הון במום כל מוחשה שונות לבריקת זותר קפרנות של הלשונת ללהו (המשו בעסף)

אצל כל החולים, גם כאלו שנולוו עם פקעיות טעם

שאתר כד התנוונו, יש פגם כמיכנה ובגודל. "עוד מצאנו, כי לילדים שלקו במחלה יש התנהנות יומית מוורה. הם מתקשים להתעורר משנתם

בכוקר וקשה להשכיכם לישון. תחילת חשבו כי מרובר בהתנהגות דומה למצכי דיכאון ואתר כך התכרר כי הם סוכלים מרום נשימה כשינה. עוברה זו נחשפה לראשונה בעבורת מחקר שנעשחה יחר עם ד"ר סוקול ופרופ' לכיא, ממעכרת השינה בטכניון. התברר, כי הפסקות הנשימה כשינה נמשכות עד שתי דקות וגורמות לעייפות יתר ולכן לקשיים ביקיצה".

מחקרים נוספים העלו כי הילדים החולים הם בעלי מימרי גוף קטנים מהרגיל. למשל: ילדה בת תשע שנובהה 1.03 מטר, שהוא הגובה האופטימאלי של ילרת כת ארבע, או משקלה של כת 15, שהיה רק 28 ק"ג : ילדים אלה הם בעלי עקמת קשה, קשיים ניכרים בהליכה, חוסר קואורדינציה, פזילה, רגישות יתר לכל גירוי חיצוני חרש. כעבר סברו כי הם כעלי פיגור שכלי, אך כדיקות העלו שהאיי.קיו. שלהם אמנם מתחת לממוצע, אכל עריין לא כתחום הפיגור. יתר על כן: כמיבחנים שהתחשכו כהפרעות שלהם כמיומנות המוטורית, הם אפילו קיבלו ציונים גכוהים. מיגכלה קשה אחרת היא קשיים כבליעה, ותנועות ושט פארארוכסאליות (הדוחפות את המזון לכינון הפה ולא לכיוון הקיבה) – ומשום כך הקאות חוזרות ושאיפה של חלקי אוכל לריאות, וגם דלקות ריאה קשות.

המיכלול הוה של מיגבלות וליקויים, יחר עם התנהנות רגשית מריגה, גרמו לכך שהחולים הם תריגים במלוא מוכן המלה, ולרוב מתקשים לעמור ברשות עצמם", אומר פרופ' גרות. "סיכות המוות מהמחלה הן: בניל הרך – קשיי נשימה ודלקות ריאה חריפות: כגיל העשרה – דלקת ריאות כרונית, שמתפתחת בגלל שאיפת חלקי מזון לריאות, ומכריעה לרוב, את תוחלת החיים. וכיום, אם מאבחנים חולה כזה מוקרם, ניתן בניתות המתבצע כמקום החיבור של הוושט לקיבה, למנוע את זרימה האוכל ככיוון הנגדי

התולים שעברו את שתי התקופות הללו, עלולים למות מוות פתאומי בגיל מבוגר, כתוצאה מחנק. סכר על מקרי מוות בין החולים העלה כי ארבעה אווו מהם מתו עקב טביעה (בתחרויות צלילה). 44 אחוז בעקבות דלקת ריאות, 23 אתוז מרום נשימה כשינה ו־17 אחת מרום לכ ורום נשימה שלא כשינה.

. החולה המכוגרת כיותר כישראל מתקרבת לגיל 40. ירועים כעולם תשעה חולים, שמצכם קל יחסית, שהתחתנו, כיניהם שני גכרים. שתי חולות ילרו ארכעה ילדים כריאים. נשואה אחרת, כת 37, אינה מעוניינת ללרת. שתי חולות, בנות 37 ר25, עוברות זמנהלות חיים רגילים. חולה כת 33 היא עולו

הרופאים מעריכים כי בעתיר ניתן יהיה לבער מהעולם את המחלה האיומה הזאת - אם כל נושאי הגוהסגום, האשכנזים, יאותרו ואם הם גם יסכימו לקבל ייעוק גנטי מתאים – יובין היתר ישמעו להמלצה המאור־פרוואית שלא להתחתן עם אשכנוים", אומר פרופ' גרות.

כאוכלוסיה הרתית האורתורוכסית, שבה שיעור גבוה של אשכנוים, ונישואי קרוכים מאוד נפוצים, קיימת נסייה להימגע מייעוץ גנטי, מסיכות מוכנות ויש חשש לפנות ולהסתייע כרפואה הקונכנציונאלית. כשמרוכר במחלות חורשתיותו על פי ההערכה קיים בת שיעוד גכות של נושאי המחלה והוא אפילו עולה, בנראה, על מנוענים שנטצאו כטקר, בגלל בירורה של

אסשרות נוספת להדכרת המחלה היא זיהוי . נשמע מודאג מוקרם של הגן הלקוי, נושא המחלה כאמצעות הנרסה ננסית. "בעניין הוה מסתמנת תקווה", מוכנים החוקרים בתחום הערכי־נורמפיבי. "אנו מכניסים את הצבא, לומר עתת ברמו וכוהירות רכת.

BIDEDIO 44

אלכס דורון ו דיר גל. "לדעתי, צה"ל במירה רכה אכל את פירות

סדקים בנשמה

רבשי וערכי, לצעור כך על הקו הרק בין ההוראה להשתמש בכוח, להשתמש כאלות, לבין הצורך לעצור

לדעת מי שהיה הסטיכולוג הראשי של צה"ל, הרי התבטאותו של שר הבטחון יצחק רבין ("להיכנס כהם במכות"), היתה התכטאות "אומללה ובלתי מוצדקת". ההתכטאות הזו, אומר גל, "יצרה השפעה שלילית ברעת הקהל העולמית", ומסכים שזוהי כבר התבטאות פוליטית שלו. כי את הנושא הזה, כבר אמרנו, פשוט אי־אפשר לנתח כנייטרליות אקדמית.

"נכון", אומר גל, "כדי להגיע למסקנה הזו אינך צריך להיות פסיכולוג. אכל כפסיכולוג אני כן יכול לומר שלגבי החיילים ההצהרה הזו של שר הבטחון מאוד חשובה, נותנת להם לגיטימציה מעבר למסקדם

לא רק חייל קשה להיות היום. גם להיות הורים לחייל זה לא פשום. טפח מזה כבר ראינו כמכתב אמו של חייל גבעתי. ד"ר גל מסכים שקשה היום להיות הורים לחייל, במיוחר, הוא אומר, קשה להיות אם ימרוע? משום שהנברים, ששירתו בצה"ל, מכירים את

דצמבר 87', מהומות בנצרת (צילום: "גאמא")

החיילים מגלים חוסן נפשי יוצא מן הכלל".

ומההשפעות שיהיו לכך לטוות הארוך".

השפעה שלילית עלולה להיות למצב הנוכחי גם

בעל כודוו, למצבים של התלבטויות מצפוניות", אומר

הישיר וחוסכת מהם את ההתלכטות המצפונית והנפשית ככל רגע שהם מניפים אלה. אם הרבר נכון או לא נכון מכחינה מוסרית, זו ככר שאלה אחרת".

ראוכן גל שוחה ומשוחת הרבה עם חיילים. כהורה, כפסיכולוג, כאזרח. הוא עדיין אופטימי. גם היום: "אינגי חושב שחלה נסיגה בחוסן הנפשי או ביכולת של חיילי צה"ל להתמודר עם המצב", הוא אומר. "אררבא, התפעלתי מחרש מן הבריאות הנפשית היסודית הקיימת ביחידות צה"ל. כפסיכולוג נראה לי שהחיילים הללו מתפקרים במצבי לחץ כמעט בלתי־אפשריים. מצבים שהם לא הוכנו להס ולא אומנו להם. חיילים יכולים לכבוש יער כשהם חשים תחושות קשות של פחד ותרדה, אבל הם יעשו זאת כי אומנו לכך, וזהו מצכ מוכר להם מן האימונים והתירגולת. היום, כשטתים, הם עוסקים כמשהו שמעולם לא אומנו לו. איז שום פורם בצה"ל לשימוש באלות, וככל הירוע לי אין בצה"ל מערכי שיעור לתירגולת סילוס צמיגים

בוערים. ככל הטרמינולוגיה של צה"ל אין כיסוי לרכרים הללו, ולכן הַחיילים נמצאים עתה במצבי לחץ קשים ביותר. אף על פי כן, ההתרשמות שלי היא כי

למקורותיך, לשורשיך". משפחת גל מנצלת כל שבת פנויה, נדירה, כצש 'מאז ומתמיד נהגינו בישראל מן ה'לוקסוס' של מצבי לחץ שנמשכו פרקייומן קצרים. כיום אני מודאג מאור מהימשכות - המצב הנוכחי פרק־זמן ארוך,

לם קרב", אומר ראוכן גל, "לא יהיה כאו. כן יהיו השפעות שליליות כטוות הארוך, אומר לעצמו: "זככל זאת, זה לא הסלע שלי". ומישור והששיות ברט, אם זה ימשך ושירות יפורל מטיי בפרט, אם זה ימשך במישור המוטיוואציה לשרת כצה"ל בכלל ראוכן גל שרת כתובה כקצין כחיל רגלים לאוד השחרור מצה"ל פנה ללימודי פסיכולוגיה, ולאור מ עוד ומן רכ, אנו צפויים לגל חדש של מכתבי חור לצבא כו שרת כקבע עד שהשתחרו מדינת אלוי שמיניסטים, של סירוב של מילואימניקים להתייצב לשירות, ובראיה כחבה יותר יתכן שוה גם יפגע בנפונות לשרת שירות קבע בצח"ל", וגל בהחלט

ראובן גל חי בעבר כמה תקופות כארה'ב. של ממש למקום, לא רק למרכזי הקניות אלא

משנה. הוא היה הפסיכולוג הראשי וראש המהליף למרעי התתנהגות של צה"ל. במלחמת ששת הינים לחם בירושלים. "או חשנו את פעמי הגאולה" הא

את מרות הכובשים -האחרונים בצרות".

מנגנוני התמיכה שבניהם מקבלים, מהמפקדים, מהחבר'ה. והאמהות חרדות לא רק לסכנה הפידית

חוסר האונים של הממשלה", הוא מוסיף, וזה שונ נשמע כמו הצהרה פוליטית. את הנושא הזה, כבר

יעילים לבעייה כין אם זה בגלל הניגודים המפלנתיים

ובין אם זה משום שהפתרון אינו פשוט ואינו נראה

לעין. כתוצאה מכך הצבא הוא שחייב לכוא לא רס עם

האמצעים לביצוע הפתרונות, כי אם גם עם הפתרונות

"אני אומר ואת כניתוח נייטראלי פר". צומר ראובן גל. יהודג המדיני לא מסוגל לבוא עם פתרונות

ראינו. אי אפשר לנתח רק כאופן אקרמי.

הנשקפת לילר, אלא גם לנפשר. האם יתבן שהמצב כשמחים ישפיע על היילים מפויימים גם בביוון של מחשבה על ירידה ס

ראובן גל תושב שורעים כאלה, אם נורעו, היו נה כסופות אחרות שעברו על ראשינו. "קשה להינה ישראלי", הוא אומר. "ככל כוקר אתה קם ושואל בל עצמך איוו צרה מצפה לי היום? או – מה כעצם מתיים אותי כאוז יש בישראל לחצים נמשכים והולכים, מ השנים, לארדווקא לחצים במחוניים, גם כלכליין

התגורר בוושינגטון, בוסטון, ברקלי - איזורים 'חשוב' לחצים", ביתוד כשמרובר בסטודנט או משחלם היכול להנות מטובה של אמריקה מבלי שייצלן להשתתף בצרותיה. "וככל זאת היו אלה בעיני תקופת של ריקנות", הוא אומר, "חסרו לי האיכפתיות המעורבות, הוכות להיאכק למען משת, לחוש בקש

הבן מגבעתי כא לתופשה והבן השני מגיע משום מ"פים לטיולים בארץ, עם ספר תנדך ביד. ראונן אוג לטפס על הרים, ונוכר שפעם היה תלוי כין שמים וארץ, בפארק יוסמיטי, על צוק גבוה, ולצורך הסיסס נצמר לסלע "ממש היצמרות אינטימית". אבל שם בוצרי קליפורניה, צמוד לסלע, גם שמע עצמו לפוע.

אומר. "כן, ממש כך. פעמי גאולה. היום חיום כם ז"י

פרופסור שארנ:

ריבית ועמלות על האשראי ולהגדיל

את הכנסותיך מחסכונות והעוקעות.

תכנון כספי כולל מעמיד לרשוחן

כלים חדשים ובלעןיים שיעזרו לך

ובדרך זו להרוויה יותר ממכלול

להחלים נגל התכניות המתאימות לך.

למה שלא חדוויח יותר?

701311 17.12

AND A PROPERTY OF THE PARTY OF

24、高级国际的通过工作,并完全企业的企业

"קל יותר לנבוע אם המנוצחים מסרבים לקבל

פעולותיך הבנקאיות. תיק לתכנון כספי כולל בתיק תמצא מידע מרוכו על תכניוח האעוראי, ההעוקעה זהחסכון עול הבנק זכן דפי עוד מיוחדים לתכנון תקציב המשפחה או העסק, בעורתם טי שתרוויח יותר תובל לתבנן את פעולוחיך הבספיות מידע עדכני ומפורט על 🗷 האעוראי וההעוקעות עולך

^{מוקאות} הישראלית מןנחפיכולל הוא התפיטה

> פוה או בעל העוסק. משר אונה יונע באידה חבריית

שמונטר, בחידה מומניה עלולה משל התהכנוף - לעיחים אך מי צווים, מאידן, התלמות את מנות להסוך כך הוצאות מכל

מעכשה תוכל לקבל במסופי העדבן לשרוח עצמי, בסניפי בנק הפועלים

ערכון שומף לא רק במצב החסבונות וההעוקעות עולך, אלא נם במצב הלוואותיך לסוגיהן, כולל מועדי אפא של בוק הפוענים. פרעון, סבוםי פרעון צפויים ועוד מהמשחת לאפושר לך להרוזיח יעוץ מקצועי מקיף

שונה אל אינה סוג אנפראי משל הצוכן.

בוא לבנק הפועלים.

עבורך הן באשראי והן בחסכון

בסגיפי הבנק עומדים לרשותך יועצים

תכניות הפעולה המתאימות ביותר

בקש תבנון כספי כולל ותראה איך מרוויחים יותר.

אותראה איך פועלים טוב יותר (פּנַלת חבונלים)

אלי אביבי, מקימודקו ועייף

לפני 36 שנים תצא אלי אביבי את השלווה הפניתיח באכזיב. תים מהבאר, דגים מהים וכייף. החנזרות והתבודרות היו שם המשחק של החיונהוני שהפך לאגדה מקומית והכריז על ביתו כעל מדינה. היום הקוריוז שבע־חלומות, תחחבר לחשמל, מחכש קצת נוחות ובטחון. לילה ויום בחוך אכזיב.

תאת תיכל קפרא צילם: שתואל רחמני

בשם נותן לה נשיקה".

ור צשו היא החליטה להיות אלי אביכי. ככה היא

יבות ביו חצה למצוא בית על הים קרוב אלי,

את שואון האכטיה ולהיות אלי אביבי. בחיי. היא

ברלי אוה לא מכיד אותי, בולדוור לא יזיו אותי

מחלם הצ תורה מקליפורניה רק כדי להיות אלי

ציר צי אפילו לא יודע את שמה. היא רוצה

אי אפילו לא יודע את שפה. היה החצות העוד לה נקיצור, שאהיה המורה שלה". בחצות אלב מה אשרה אלראביבי התרשה לחוור לאכזיב

ים סער. הגלים היו קטנים אכל מאור עצכני המפרידות בין הניעם לגלבייה, מקפלות היום כמעט קומה מכנסיים הרוקים. נעלי עקב גבותות. לק איות ים. מומחים לסערות היו אולי מזלולים במי־ רת העצבנות של הגלים. או מה. מחוג הרלק מלך). תלוי. התמומט פתאום. איפה השלט של מרינת אכויבו אין שלט. צריך לנחש. קר מאור. קור של ים, שמגביר את התשוקת חסרת ההיגיון לביצת קשה ומלפסון. הנה, הנה המרינה. המלך יוצא מהמיטה. מציץ. מחליף את הג'ינס והטישרט לגלבייה לכנה עוסה הור. "תיכנסו, תיכנסו". ידית דלת הכית עשוית מעצם אדם. נכנסים ועומרים כמו ליימכים במטבה המסלכה. אולי חמש דקות. וחמש הדקות הללן

8132310 46

לא יום יותר. מכט של צוציק, שקונה אותך על המקום. היא שוכבת וכלב עומר לידה, כשניה היא שוב שוכבת המשום בשום ביותר ביותר ביותר היא שוב שוכבת היא שוכבת וכלב עומר לידה. בשניה היא שוב שוכבת היא שוכבת וכלב עומר לידה. השיער הלכן הארוך והערוע והגלבייה הלכנה שייכים והכלכ שעומד לירה מביט לצד. כתמונה השלישה לתחום המיתוסים. העיניים – לתחום כני הארם. הכלב מביט לעוד צר. בתמונה הרכיעית או החמיפית הטלפון מצלצל. למוכירת האלקטרונית שקנה ווא גוהר על פיה. אחריכך יסביר הצלפו יון וינה בתל־אכיב לא מזמן, קוראים "יוכבר השוכבת". מחם. אשתי. עכשיו שימו לב, יש מה סיפורו הכלב ממוכל

מי והו" שואל אלי אביבי. נכנסת בחורה נמוכת טוב טוב מסביב ורק אחרי שתוא רואה שאף אחד לה

את כל הסיפור של אלי אביבי, נשיא עייף אתר (או "אני אמרתי שאני אבוא", היא ממלמלת כמבובו. אלי יוצא איתה התוצה. סוב, אז מסתכלים על הקיר. סידה כשאלי אכיבי, כן 58, צוחק, העיניים שלו תמוגות כשחור לבן, מעשה ידיו של נשיא אנול נפערות קצת ומקרינות מבט של אלי אביכייבן־שלוש. צלליות של בתורה עירומה שוככת. בתמונה הראשונה

- לישון. ירק לישון, מציין האוריגינל. אל צניני ועד מהפנישה הקצרה עם הבחורה על

יני משלת מצטרק קצת: "שנים היא תולמת איש מפורסם. כחודש שעכר עלה שוב לכותרות. היים מוצלת מצטרק קצת: "שנים היא תולמת מדינת אכזיב, שתולשת על ארבעה דוגם של לאום אכזיבאי, זכתה סוריסוף בחשמל. אלי אכיבי הכנים את הנורות ללוקס. שלושים וחמש שנה לחם שייחנו לו חשמל. במלחמות האלה יכול המימסר לככב בתפקיר הַרְשֶׁלָה שתפש מצב רוח מרושע. עכשיו כשיש חשמל אלי אביבי מחביא אותו. שיהיה כאילו אין חשמל. לשמור על הציביון.

ציביון, מילה חשובה. כשמתחילים לשמור על

הגיל, העייפות, העצכים. הווירוי עוד יגיע. לא כקלות. ליד המטבח דולק תנור גו. יש שולחן עץ כבר. על הקירות עשרות פריטי בישול שנדמה שאך אתמול נידלו מהאדמה כמוצרים ארכיאולוגים. מחכתות, סירים, כרים עצומים, כלי חרס, ואפילו מברשת ישנה, הדומה שחי טיפות מים לאחותה המורונית המחטטת בקרבי אסלות. הכל ככד, עמוס, לח, רווי אווירה. בששתקים שומעים את הים. לא הים של פרישמן. המטבח שוכן כבית המוכתר, אחר המיכנים

ציביון, בדרך־כלל מתמסמס המקור, אביבי יודע. אבל

היחירים שנותרו מהכפר הערבי, שכולל גם שני חודי מוזיאון וחדרי השינה של אלי אכיבי ואשתו רינה. רינה, אגכ נסעה כמנהגה מידי שבוע לדירתה בחיפה. לגות, להתפנק, להתחכך בצוויליוציה. אכיבי הרים טלפון, אמר בואי.

עכשיו הוא מתכרבל במיטה. יש תנור גו. יש טלפון. ארונות עתיקים. אבנים. כלוב עם גולגולת. רריו. מטבחון קטן. שירותים – בחוץ. אפשר לפתוח רלת עץ ולהביט בים. מי שלא מוכן לפומביות שכזו יכול להציץ לים דרך החרך שבדלת העץ. שם, אין חשמל. יש ירח. אבל העיקר זו האמבטיה, שנראית במבט ראשון כמו מרחצאות רומיות ששכחו לשים עליהן שיש. במקום שיש יש בטון. צריך חיספוס מסויים כדי להושיב את הטוסים על הכטון הזה ולהתפנק באמכטיה. זיש החדר הסודי. כחדר הסודי אייאפשר לעמור, רק לשכב. ומי שלא מנחש מה הייעוד של החדר, מסתכן בטיפשות מתפידה.

"התעורר הרצון לבסס את התקום לעשות חיים נוחים, קלים יותר, ומכניסים יותר, ופחוח להיות שקוע בעולם של חלומות ואגדות"

החורף מותיר את כוכי האכן שמתחת לבית, המתפקרים כאכסניה, דיקים. את הפעילות הקייצית צריך לחפש באלכום. אלי אכיכי חובב צילום, חובב באותה מידה בחורות יפות חשופות חזה. ציצים בכל הגרלים מסוררים יפהייפה באלבום. כיום מתאכסנת שם אשה אחת. תמהונית קצת. אף אחר לא יודע מה הסיפור שלה. היא מגיעה ונוסעת. הכוך הימני של אכזיב זה הבית שלה. הרבה זמן. בלילה, מאוחר, יגיעו שני זוגות. נערה צעירה, מוותיקות המקום וחבר ("אוי, מה פתאום יש חשמלז"), ועוד חיילת וכן זוגה, ששמעו על המקום מחברי הרי קרישנה בחל־אביב. הם יקבלו

לילה מאוחר מפסיקה הרות. פחות קר. חייל משועמם בעמדה ליר, רודף עם אלומת זרקור ענק אחרי שחף. מכינים קפה. אכיכי מספר שהגיע לכפר הערבי הנטוש ב־1952. שלושים ושש שנים במקום. מערככים את הקסה. מה מכיא בחור בן 22 למקום נטושז אביכי מערבה לאט. עכשיו, כשיש מקרר, יש גם חלב טרי. מי רוצה?

"צורך פנימי", יגדיר את אכזיב, "אני אוהב ושמונה הצרכים הפנימיים משתנים קצת. 'השינוי הגרול חל דווקא כתוצאה מהאישפוזים בבית החולים. עברתי ניתוח ברישתית העין. כמשך חודש וחצי מי לא שמע עליד. אפילו בורגנים בני בורננים. העיניים היו חבושות, אסור היה לי לווז. ימים סשים. האפשרות של תלות באחרים היתה מוחשית מאור. מאוחר יותר חשפתי כבית החולים איזה חיירק ואושפותי שוכ. כל יום חשבתי שאני מת. אמרתי, לעואול, אני רוצה לחיות יותר מוגן, יותר ככטחון, אולי חלילה יכרה לי משהו. התעורר הרצון לבסס את המקום לעשות חיים נוחים, קלים יותר, ומכניסים יותר, ופחות להיות שקוע בעולם של חלומות זאגדות. להיות יותר מציאותי. זה הכניס אותי לאמביציה (חמשך בעמוד הכא)

47 HIDEDIO

שמפו ליידי ם מזמין אותך יילנקות את הראשיי בלונדון.

טיסות ללונדון, 500 סווצירים, 500 שמפו ליידי ם 20,000 סבונים ליידי ם - זוכים מייד ללא הגרלה.

> קני שמפו ליידי ם, חעניקי לשערך את חתכונות הנפלאות של צמח חאלו-וורח ולעצמך מתנח משגעת. בעת חסניה תקבלי כרטיס "חיש נרד", שבתוכו תוכלי לגלות

:אחד מהפרסים הבאים 20 טיסות ללונדון, 500 סווצירים ליידי D. 500 שמפו ליידי ם.

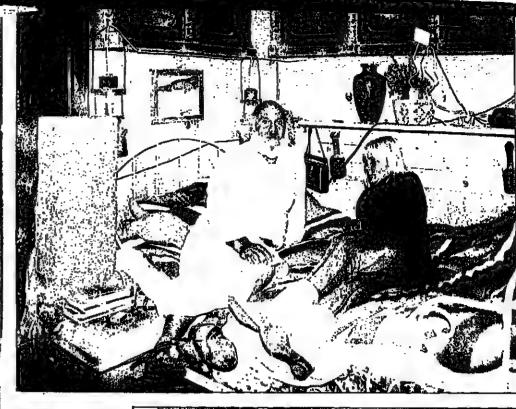
10,000 סבונים ליידי ת על כל קניית בקבוק שמפו תקבלי כרטיס, ככל שתקני יותר תוכלי לזכות בעוד פרסים וכמובן, לפנק את שיערך בריח נחדר, רכות וברק נפלא.

ואל תשכחי, עם 20 טיסות ללונדון, חסיכוי שלך גדול. שמפו ליידי ם מכיל בתוכו מעצב שיער (קונדישיונר) לבחירתך שמפו ליידי ם לשיער רגיל, לשיער שמן ולשיער יכש.

שיווק וחפצח - יינקחיי בעיימ.

החשותפות במבצע אסורה על עוכדי חברת יעקרי בעים, חברת יהאחים פיכמךי בעים ועובדי פרסוס ייקריאליי.

"באחת ההפלנות התחשמלתי. בצרפח נבגש לי העיניים אחוסר תזונה. בלונדון עשו לי ניתוח מעי עיוור, שכתעם התפוצי ואפילו ברחתי מדב חובל אחד שהחנכל לי"

החבורה. "עברתי חוויות מרוכזות, ראיתי וכרס

מרהימים. הייתי באניות דיג ליד איסלנר וראיתי כינד

אניות מתהפכות. אנשים סבעו לי לפני העיניים

כגרינלנד הייתי עם האסקימוסים. עבדתי כאניות

רוסיות ששוברות קרח ליד הקוטב הצפוני. עברתי נה

את כל בתי התולים באירופה. באיסלנר הידיים שלי

"אחרי שבוע אחותי כאה. סיפרתי לי אתובה ואני גר איתור, כשהיא ראתה מי האחובה הא

התחילה לבכות. אני לא אתן לך לחיות במקום כד-

אתה לא תחויק כאן מעמר". המש"עשרה שנה וני

כברירות מוחלטת. התנזרות. למה: "עברו עלי כלי מף

תוויות עם נשים. רציתי לנוח מהכל, היו לי תרבה

בדרום צרפת והבאתי להן דכרים טובים. לא פתרתי

מכלום. תקופת הותנורות כאן היתה טובר. לא ספים,

לא קולנוע, לא נשים. כאותה תקופה בם מעטים ידש

עלי. פחרו קצח. מירי פעם הייתי רואה אוסים

(המשך בעמור 20)

אהנה גרולה. אכיכי מרפרף בערינות, וקורא הבשר? אלי אביבי מוריד לאט את המשקפיים, והספר חוזר לאן:שהוא והמפתח מסתובב פעמיים.

ילרות. רתוב לבנדה בתליאביב. אביבי בונה סוכה על העצים, והופך רכבות. "היינו לוקחים פסי ברזל ומניחים אותם לרוחב פסי הרכבת. כשרכבת המשא היתה מגיעה היא היתה עולה עליהם ומתהפכת. כל השקים היו מתפורים על הארץ ואנחנו היינו גונכים את הקוקום והחרובים. אני זוכר את הריחות. עצרו אותנו כמה פעמים. אבא היה לוקח אותי ביד לשופט ככור שיטרית שהיה מיודר איתר, וזה היה קונס אותי במיל. לפני שלוש שנים גכיתי את המיל חורה מהכן, אבנר שיטרית, שמתארה כאן כל קיץ". עוד זיכרון: "בילרות אהבתי לקרוא. היום בכלל לא. שלושים ושש שנה לא נגעתי בספר, אבל או הייתי הולך לרוכן הספרים ברחוב אלגבי, ולמינקובסקי בתחנה המרכזית וקונה מפרים. במכט לאחור התברר לי שכל הספרים האלוהית של רנטה. עותק נדיר".

"עברו עלי בלי סוך חוויות עם אהבות. התגנבתי, למשל, למנזר נשים בחשוויל נשים. רציתי לנוח מהכל. התגנבתי, למשל, למנור נשים בדרום צרפת והבאתי להן דברים טובים"

רוצה לטייל בעולם, שלא אמות פתאום ולא ראיתי

עדיין את תורכיה והורו". מגיל חמישים ושמונה, כנראה, להיכן שלא מביטים, נופלים על נוסטלגיה. אכיבי שולף מפתח, יוצא, חוזר עם אסופת מכחבים שכרך לכדו. הוא מניה זוג משקפיים מוזהכות ובעדינות פותה את הספר. בספר הזה, בין האותיות המסולסלות, טמונה אהכת חייו. כשנת 1962 הגיע לכיתו זוג. הם הסתובבו, ביקרו, וכעכור כמה דקות הלכו. הבחורה כתבה לו, ארבע שנים נמשכה ההתכתבות. הוא לא זוכר את הכחורה. אינו יורע כיצד היא נראית וככל זאת, הפכה לאהכתו הגדולה. סיפור.

אלי אביבי עם אשתו רינה (למעלה), בחדר הסודי (מימין) ונמקלחת. "פּה הכל סולידי ביוינו, אבל מחוץ לאכזיב זה לא

משך שנים לא היה לי קשר עם אנשים, לפתע אני מקבל מכתב מבחורה. לא זכרתי אותה. כל הלילה לא נרדמתי. היא היתה הצד הנשמי. היא רצתה לכוא, לתיות אתי, לשכב אתי. ואני הייתי הנויר וניסיתי רציתי אפילו לראות אומה. בהתחלה חשבתי שאולי כראי שניפגש אבל ככל שההתכתכות נמשכה הנעתי למסקנה שאסור לחיפגש. צריך להשאיר את הכל רוחני. אחרי שנה של מכתכים החלטנו להתחתן. חתונה רוחנית. אחריכך עברה עוד שנה, והיא חלמה שבאתי אליה בלילה ושכבנו והיא נכנסה להריון. שנה שלימה היא כתבה לי כמכתכים מה ההריון עושה לגופה ולנפשת אחריכר נולרו לנו ילדי רוח, חילמנו במכתבים את התווות המחשבות. ואחרי ארבע שנים היא פתאום הפסיקה לכתוב לי. שלחתי לה עוד עשרה מכתכים אבל היא לא ענתה לי".

ninenia 48

להשיג הכל והגעתי למצב די יציב. עכשיו אכויב מספר מכתבים. אהובי, היא כתבה לז. אהובתי, ענה מוכרת ככפר נופש, היא תכנים קצת יותר. אני גם לה. כמה פיוטיות. רכות. לאיפה נעלם כוח הגוף,

קפאו. כאחת ההפלגות התחשמלתי. כצופת נפנט לי העיניים מתוסר תזונה. בלונדון עשו לי ניתוח מלי עיוור, שכמעט התפוצק, ואפילו ברומי מרב תובל או שהתנכל לי". אביבי, בתור בן 22, תוזר ארצה עייף, מגיע לתליאביב בחצות. "לא רציתי שהצורים יתעורה וטיפסתי דרך המרפסת. אמא התחילה לצעוק, גנכ מב וכמעט הרגו אותי. כבוקר רציתי להימלט מובית רציתי שקט. החלטתי לנפוע לאוצתי עליוה שצה א כמושב לימן. רציתי זמן לנוח, אבל גם שם היה קפה כרחתי ממנה, מציתי את השדות, הנעתי לוצף הים ואי, ממרחק שני קילומסר, ראיתי את אכדיב. חשבתי שאני חולם. באותו רגע החלטתי שכאן אני אחיה וכאן אוי שקניתי היו ספרי מופת. אני זוכר בעיקר את הקומדיה אמות.

> כ־1946 התגיים לפל"ים. משרר החקלאות חיפש אז חבורת אנשים כדי להכשירם כדיג. אביבי נשלח עם

מזג אויר נפלא, חופשה נפלאה, ה נ ח ה נפלאה... במלונות ^{דן}.

ראיתי כתובת על חולצה: "בתלונות – לפנות למתכנת שלי"

תיקון טעות נפוצה

איך קרה שאף ישראלי רגיש לא כא לנחם

את האיש ששרפו לו את החנות, בגלל שפתח

אותה בשניתת המסחר. מה קרה, הוא לא ערבי?

איך קרה שאף ישראלי רגיש לא זעק בזעזוע נגר

הורדת פועלים היוצאים להכיא לחם לילדיהם

הקטנים מן האוטוכוס, ושריפת האוטוכוס, כדי

שלא יוכלו לנסוע בו לעכורתם? מה העניין, הם

אינם ערבים: אחי הישראלים בעלי תעורת

רגיש, בטח ברח לכם מהראש.

ספינת הרוצים

להיות מגורשים

נציגי הטלוויזיה העולמית הרגישים לכוא

לרמשק, וגם כמה מאות אנשי מוסר רגישים.

אין דבר. ביתר יצאו כל הרוצים להיות

מגורשים מן הגטו של דמשק, ופניהם לעבר

חברי פרלמנטים (רגישים). מזל דפוק. הרגישים

לא באו. בריוק היו צריכים ללכת לרופא שיניים.

הם היו כ־4000. כל חלום חייהם היה להיות מגורשים. פתאום בא להם רעיון. הם כיקשו את

המכתב ממקום האור

מו. יצאוי כן התא, וכשחזרתי מצאתי ששניהם מויבים "סליחה, הסתכלנו בספר שלך. איזו שה וה". כך התגלה שאני ישראלי. "ראיתי קאם קוראים עלינו", הסגרתי גם אני את שמת הצתי. שרידי פניהם נלחצו, והם החלו לתנחל נכיסאותיהם מבושה על הדרך שבה תחונות האיטלקית מטפלת בנו. גמרנו תברים, נהולפת סלפונים, מה שאסור לי לעשות מחונה נטחונית, כיוון שיש גזרדין מוות על תשו, מעל ראשכם, קוראים יקרים, אכל צישושר לחיות כל הזמן לפי ההוראות

נשור לעיתתות האיטלקית. הרבה מכתבים ואוו לעיתונים ותחבות טלוויויה באיטליה נעד ישראל. אבל הם לא מדפיסים כלום, רק מקשת עלינו. בין תגרועים מוביל העתון תפכר והחשוב ביותר באיטליה. שמו "לה

עד העתון הוא סקאלפארי. להפתעתי תעימה מצאתי במדוד היוקרתי והבולט: 'שאלמארי עונה", מכתב הריג לחלוטין. כתב שוו מימלקי מברגאמי. לא כל יום רואים אמת משת כבוירות כזו, כדפום איטלקי משובה:

צני מנטיח שאמשיך לקרוא את העיתון סלנם, אבל כואב לי לומר שכמו במקרים פוסים אתם מנהלים גם עתה מלחמח מטייתודית, אנטייישראלית ובמיוחד

המלשתינאים, לדעתי, איבדו כל זכות לשינה הגיע הזכן שהם יקלטו וישתלבו, או מקשת נהם הם נמצאים כרגע, או במדינות

שינות אלו תקפו והפסידו בחמש מלחמות ש ישאל. כידוע, רק במקרים מועטים מחזירים ששים שנכבשו במלחמה. כך מלמדת אותנו ניתקמועצות עם המדינות הבלטיות, צקאע, חצי האי טאחלין ועוד שטחים. רבר חמה עה גם בין איטליה ויוגוסלאוויה השכנה, נשישריות של איסטריה ודאלמטיה. לגבי זה

אין ביקורת, מי באמת לאיש אין ביקורת,

ואפילו לא ידיעה: כ־1947 סיפתה יוגוסלאוויה לשטחה שני תכלי ארץ איטלקיים. 400.000 איטלקים טרנספוררו משם. מספר די רומה, אגב, למספר הפליטים הערביים שנה אחריכן. מ.ע.

"אנב, איך קרה שמאות עמודים מוקדשים מדי שנה לתמיכה כפלשתינאים, וחצי עמוד אתרי ארבעים שנה לאוכלוסיה של איסטריה

"אולי מפני שהם אינם חיים במחנות פליטים ליד טריאסט וגוריציה, ואינם עוסקים בטרוריזם:

"אם השתקמות הפליטים האיטלקיים היתה הדרך ההגיונית לשלום, הרי אותו דבר אמור גם לגבי ישראל, הדמוקרטיה היחירה במזרח התיכון, שזכות הקיום שלה נשללת על ידי מרינות ערב,

"ולסיום, אני כטוח שאם צכאות ערב ישמידו את ישראל ויטבחו את האוכלוסייה כאשר הבטיחו, אתם, האינטלקטואלים, הליברלים והמרקסיסטים, תרחצו את ידיכם, כמו שעשיתם לגבי ווייטנאם הדרומית, קאמכודיה, והמיעוטים האתניים, פוליטיים ודתיים באיראן".

לואיגי קארמינאטי, ברגאמו

תשובת סקאלפארי, עורך "לה רפובליקה", מתנשאת, חסרת רגישות וחסרת הכנה. כמו אנשי תיקשורת רבים, הוא נמצא כמה רמות מתחת לקורא שלו. הייתי מביא את תשובתו, אכל היא

"למהז" שאל הערבי, "מה יש לי להחבייש?

"אל תשתגע, בכל פינה פה שורצים ירדנים".

"פליט", אמר לו היתודי את האמת הגמורה. יתודה רבה", אמר הערבי וחיש חסיו אח

הערבי בבהל. "מי אתה?", הוא שאל.

הפטריוטים

ישראל. סופם לא ירוע.

אני מקשיב, קורא ורואה את הפטריוטים הישָראליים מדברים, ונעשה לי רע. ב"צוותא" מתכנסים מחואים ואנשי רוח (רוצים קורס זריו איך להיות מחואי ואיש רוחז ובכן, עכשיו משה עמירב הוא מחואי ואיש רוח.) הם מחפשים ררכים לעוור למגורשים לחזור לארץ האחת בעולם שטוב להם בה. או רע להם בהז אני כבר קצת מתכלבל, אכל לא הם, הפטריוטים, כי לפטריוט יש תשוכות ברורות, מיידיות ואכזריות לכל דבר, ואין לו ספסות. ישראל מלאה בימים אלה פטריוטים מגוחכים ועיוורים. ככל ופטריוטים הם נקהבים, מקאים חשיבות צירקת עצמם, חערצת עצמם.

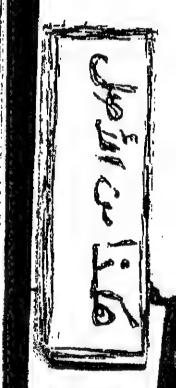
נכון שוו פעם ראשונה בתולדות העמים שאדם בעשה פטריוט הפוך. בעד אוייביו זאלימים – ונגד עצמו, אכל פטריוטיזם אטום נשאר פטריוטיום אטום, גם אם אתה פטריוט של

סיפור רומאי עם כאפיה

אתת המפלגות השמאלניות כאן מעלה פציאו למבירה 50,000 באפיות. חבר אלו נאוקינו סצוד, ולצווארו כאפיה. אם ענים יומשכו ככה, הרי הייצוא מיתודה שנון שנה את סעיפיה. במקום הראשון – שנון את מעיפיה. במקום הראשון – שנון את מעיפיה מקלאית.

מוידה האנטיישראלית ולא, אנחנו לא ערבי הולך ברתוב, ולראשו כאפיה נדולה מים אלים ישראלית ולא, אבחנו לא עובי וויקן ביוהורי ליוד, פתח את חלון וש לי פראה בתיאטרון ברומא אדם נכנס

ישר רומאי אחר, ממוצא לובי, שמע את "פליט". לחוני נעניין הכאפיות, ותרם מה שקרה לו "תורף משנת רומא הוא נסע במכונית וראה מולו הכאפיה.

עתון גדול, יפה, חינוכי ומומלץ, הכולל חומר עזר ללימודים.

גזור, מלא ושלח עוד היום תלוש חתימה

ם מנוי חדש ם תידוש מנוי קיים

הריני מעביר לכם ציק/המהאת דואר על סך 100 שית כדמי מנוי לשנה אחת על "מעריב לנוער" כולל אריזה ודמי משלוח הפרס לביתי (המחיר כולל מע"מ)

זוגות אופניים.

הגרלת פרסים ענקיתייי בין המנויים שיחתמו במבצע זה יוגרלו פרסים בין שי טלוונזנה צבטוננת

"מעריב לנוער" – עתון הנוער של המדינה!

אלי אביבי, מלך מזדקן ועייף

מציצים. הייתי רג או רגים כיריים, עם לוקס. מוכר אותם וקונה קצת לחם וחלכ". בימים שמשקל העולם היה כבר־כבד היה יורד למחילה בארמה וצם. ימים שלימים של שקט שרק כמה מטרים מחחת לאדמה

ל ההתנורות הזר, הקסומה בדרכה שלה, התלוו מאבקים קשים מאור. "כשהגעתי לפני שלושים ושש שנה לאכויב לא ידעתי שצריך לבקש רשות ממישהו", הוא אונגר. היו לו מים טהורים מכאר, רגים מהים וכייף. השלטונות לא התרשמו ממנטליות התיים הטהורה של המתכורה. ככלל, חשכו שהוא לא כליכך נורמלי. הצבא הגיע ראשון ודרש את סילוקו מהמקום. משפט אחר שנפלט בהיסה הדעת: אפילו אין לך רישיון מבעל הבית – גרם לאלי אכיכי הצעיר לעלות לאוטובוס לחיפה ולחפש את בעל הכית. אחרי כמה שעות של שוטטות הגיע לאפטרופוס לנכסי נפקדים. ביקש את האחראי, סיפר לו שהמקום יקר לו והוא רוצה לשמור עליו. האתראי הזמין כוס תה ואכיכי יצא מהמשרד עם חוזה חבירה ל-99 שנים, תמורת 18 לירות לשנה. את החוזה - נישואין: בדרך כלל לא שואלים. שלח לאכא, שיסב כררום תל־אכיב וניהל את כנק יפו. 🏻 צבא: אוהרים מכל ארצות תכל וידידים אמיתיים. אין כשחזר הצבא. שלף אלי את צילום חוזה החכירה. "חשבנו שהוא לא נורמלי אבל הוא נחש", אמרו לו. שכע טנים, הוא אומר, לא הירפו ממנו. זה מילא, אבל ציכיון המקום. אז החלו בעיות אחרות. החלו להרוס מבנים של הכפר הנטוש. גידרו את שטחו. סגרו לו את הדרך לים, והכל למען הפארק הלאומי שנבנה כצמור. "הרבר הסינטטי הזה". הוא מכנה אותר.

> ב־1971 הכריז על אכזים כמרינה. תגידו קוריוז. מילא קוריוז, אכל ששמעון פרס, אז שר בממשלה, יכתוב לנשיא מדינת אכזים מכתב איחולי הצלחה על הקמת המדינה – יש גכול. יש גכולו "אחרי כל-כך הרבה שנים שיררו עלי והרסו לי את אכויב, זה היה צעד הפגנתי. כינסתי מסיכת עיתונאים מכל העולם, היו המון חיירים ותיירות היפי'ס וכולם עשו שלטים שהיה כתוב עליהם: Don't fuck me, don't fuck Acziv, fuck the government.

"היתה הילולה, שתו יין ושרו, כאילו מדינה נולרה. הוצאתי דרכונים וחילקתי לאנשים. ואז המשטרה הופיעה, החרימה את הררכונים וניירות עם התותמת של המרינה, ועצרה אותי. פתחר לי תיק על אחזקת מרינה שלא כחוק. זה עורר המון רעש, עד ששר הפנים הורה על השחרור שלי והחזרת כל החומר המותרם. מאז אני מחתים דרכונים כאופן חוקי.

"לא איכפת לי שוה קוריוו. עם הומן ראיתי שאנשים מחפשים את זה. זה חיוני. אם זוג רב ככית, למשל, הם מוצאים כאן מרינת מקלט. זה גם מעורד את התיירות. תיירים שואלים איפה המדינה הקטנה.

מע"ם, צריך רשיונות לבניה. הכל אותו דבר".

מרינת אכזיב: הקטנה בעולם, שוכנת בחיק הטכע.

> ממשל: הנשיא נכחר פה אחר, כפה שלו. המנון: המיית גלי הים. לשוו: שפת הטבע. רגל: בחולת הים האגרית על רקע אכזיב

תושכים: רינה ואלי אביבי.

סמל: לפיד בוער בחשיכה. תקשורת: דאר נע - שחפיות. מוסר: שמירה על ערכי אכזיב המיוחדים, קיום מוזיאון

כערך נצחי, ועמור זיכרון ליוררי הים שטבעו בסביבה. קשרי הוץ: ירידותיים עם כל מדינות העולם וכמיוחר עם מדינת ישראל.

מזון: מפרי הארמה ותנוכת הים. רפואה: אין תולים. איסורים: התרחקות מחיידקי הקידמה – עתונות,

טלוויזיה, אלכוהול וסמים.

התמכרות: לשמש, לים, לחול, לאהבה ולאלוהים.

שמירה על גבולות, אין צורך. תכניות פיתוח: לאלף השנים הבאות – שמירה על

הותן ראיתי שאנשים תחפשים את זה. אם זוג רב בביח, לתשל, הם` מוצאים כאן מדינת מקלט"

רינה אכיכי, אשתו של אלי, מגיעה מחיפה. שהייצוג יתיה מושלם. כלונדינית, גכוהה, רחבת כתפיים, קול עמוק. החשמל החרש לא עושה עליה הרכה רושם. "שירותים כתוך הכית וחשמל מעולם לא שיחקו פה תפקיר. זה לא הפריע לי". אשה חמה. שמעתם את הבריחה על־ז והבריחה על־ז הרכה צחוקים. ב־1971, כשחדרו מחכלים לתחום אכויב, השאיר אלי את רינה לשמור על מחבל. היה אקרח,

זיכרון לא נעים. סלירה. מגיל 12 היתה לבד. "ילדת אוויר", היא מכנה את עצמה. הגיעה לעכו. הלכה לטייל כחוף. היה חורף. אצל אלי אביכי היה שקט, נשארה שבוע לנקות את הראש. אחריכך עבר עוד שבוע ועור שבוע. אחרי שנה חשבה שזה מספיק, היתה

אלי אביבי כן 58. עייף קצת. כסך־הכל, הוצ אומר. הוא כא מאהכה.

פה. אמרה, טוכ. קבעו מוער לט"ו כאב. הג האהבה. הררכון כחול. תכלת, למעשה. בתוכו כתובה שלחו הזמנות, הלכו לרב בנהריה, ואו התברר שיש לה בעיה עם יהרותה. "אני יהוריה", היא אומרת, "אכל לא היו לי מסמכים ברורים. היו דיונים, מסמכים, ופנח כתי הדין. אלי ודינה לא רצו לדחות את החתונה. או שיהיה כלי רב. "לקחנו יריר עם זקן ואמרנו לו, אחה תהיה רב. היו אלפים. חתונה ענקית. השושבין היה סולימז הנדול"

פנטהארז

דיבר השישי

בא של דינה מחייב אותה לחזור הביתה

מעשר בערב. "משוגע אחר כחיי. המסכנה הז־

את עכשיו תקועה ולא יכולה לצאת כמעט

בערנים. החבר שלה עזב אותה ובכלל", רינה

משונת את אמה בכעיות של משפחת רותם. האב, גבר

ושניל, נעל מקצוע חופשי "כשהיית מסתכלת עליו

לגהית שאמינה שהוא כזה פרימיטיווי", וועמת רינה.

יש להם נית מסודר יפה. לאבא יש ידירים, שהם

שהלי תברות, עורכי־דיו, רופאים, אבל מאחורי כל

וינה איננה מכינה איך בית יכול להתנהל כאילו

המול של בית מעצר. הבית שלה חוסשי. לפעמים,

ישלי היגשה שהוא יהופשי יותר מדי". לא פעם חזרה

פניתה של רינה, מקנאה על "ערב השבת שלהם.

תחת מפה לכנה, תטקם. אצלנו, כל אחד אוכל איך

קה חצה. מוכנה אפילו לעכור בשתיקה על משטר

נטול תנחג בערב שישי. כשעלתה, לקרוא לרינה,

זיוה עליה האב בקול קר כסכין, "את לא קמה

השלחן עד שאנחנו גומרים". וכאשר דיברה למרות

פיום, עם רינה, אמר עליה האב לצאת אותו ערב

עשא הורים וילרים, בעיקר מערכת יחסים בין אב

לנון זי ועולה כבית כל אימת שרינה מצפה לתשומת

עלו וק נשמלות ודמי כיס, אלא גם מצטגפת בחיקו

אביה של דינה נוהנ בה קשה. האם הוא אוהכ

אוא נאם קשיתות היא סימן לאהכהו גליה, ניסתה לופני לנתח את המערכת הסבוכה והמפותלת הזו פרן צל לנת. רופה לח, שנערה כת שש עשרה וחצי,

משל לתנין את העובדה שכת הופכת להיות אשה שותה, ואב רואה בה, את הילדה שנידיל ואת האשה אה אהב. התערוכת המסוככת הזו, יכולה להטריף

מיצה אלמלא, הגיון הסבע, שבמקרים רבים, עושה

א צנון לחוור ולהרגיש ילדה קטנה.

מ שלו ושומר על האיזון.

אלהוא זוי בימי הכיניים. מחזיק את דינה קצר".

יומיים בשכוע היא כורחת לדירה שלה בחיפה. דירה של סבתא. שם יש טלוויזיה, חשמל, מה שצריך. לעשות סוויץ'. "בטבע אפשר להסתדר בלי חשמל, זה קל יותר, אבל בעיר אי־אפשר פתאום להרליק לוקם. אני לא נוסעת כשביל הנוחות אלא בעיקר כדי לכחה מאנשים. זה אולי מצחיק שאני בורחת רווקא לעיר הגדולה. אכל שם זה שיכון, אפשר להסתגר כבית. פה אנחנו לא סוגרים רלת. זה עסק. אכזיב זה בית, אנל באותה מירה זה גם עסק. אם זה היה רק כית, לא הייתי נוסעת אפילו ליום אחר. לפעמים אני חולמת פה על בית גרול עם בריכה, שכל יום אוכל לשבת לכתונ צ לצייר, אכל זה מה שיש.

פעמים אני נוסעת לאילת, למלונות הכי טוכים שיש. אנשים חושבים שאני ישנה בשק שינה על התוף. כשאני בנופש אני עושה לעצמי פינוק עד הסוף. אני אהבת גם את תל־אביב. או שקט או רעש. לא יכולה כאמצע. לפעמים, כשאני נוסעת לתל־אביב אני הולכת נרגל מיפו עד רמת אביב. אוהבת ללכת". אלי אביבי מצין יוצא. "פתיחות חשובה", היא אומרת ומתכוונת לבעלה שהציץ. "חופש לכל רבר. כשאין מה שסוגר אפשר להתפתח יותר. רוב הנשים והבעלים סוגרים אחד את השני, גם ביחסים בינאישיים. בכפר פה הכל סולירי בינינו, אכל מחוץ לאכזיב זה לא מעניין אף אחר כל אחר בדרכו".

אלי אביבי מציץ שוב. מדליק את החשמל. שיהה יותר נוח. יושכים ושותקים קצת. לפני שנתיים ניקש שגריך ארצות הכרית , הוא מספר, לחגוג מסינה באכזיב. המועצה האזורית סירכה לאשר כניסה לתף הים. הפעילו לחץ. השגרירות התעקשה. דכר אחר הצליחה להשיג: חברת חשמל חיכרה את אכוינ לחשמל. כשנגמרה המסיכה וכולם חזרו לתל־אבינ נותק החשמל. מספיק.

"שלושים ושש שנים נאכקתי על הזכות שלי לשבת במקום. מאבק שכא על חשבון העצבים. נס כשוה נרגע קצת, לא חזרתי לעצמי. זה מתיש, שחק לעמוד כל הומן מול משרדים, פקידים ומשפטים ככתיידין. תאמיני לי, התנאים של המקום היו הצד הקל של המאכק. הכי גרוע במלחמה הזו, היחג העוברה שהם אף פעם לא צרקו. בסך הכל כאתי לכא כדי לשמור על המקום. מה הם רצו ממניז"

"לא איכפת לי שזה קוריוז. עם

היתה רינה. מה פתאום פחר.

בגיל שש הגיעה מגרמניה לחברת נוער בקיבוץ. אבל רשמית לא השתנה כלום. אני משלם מיסים, צריכה להתגיים. אלי אמר לה, כואי נתחתן תישארי

הם יורים גם בילדים

הפרוע" עם המושגים המיוחדים על הצורך כהגנה עצמית. אכל בפלורידהי

"מאפיה" היספאנית רבת כוח, ואוכלוסיית מהגרים ניתן לגילוי במכשירי הבריקה המקובלים במקומות ענקית מסתגלת שם לאורה החיים האמריקני כנוסה ציבור ובנמלרתעופה. את החוק יום המימשל, בתמיכה האלים שהיה מקובל על גלי הגירה קודמים. מיאמי היתה מקום מסוכן עוד לפני שנחקק החוק. התרעה, שמעתה אפשר לשאת שם נשק כהכתר בלא לחשוש למעצר או עוגש – הכניסה להיסטריה חלק מהאורתים שומרי התוק, כולל נשים צעירות שקלטו את המסר: מעתה כל אדם כרווב, כחנות אי על שפת הים עלול לשלוף פתאום נשק חם מחיקו, אם נימוקים אחרים כמשאיומתן לא יעורו. האורחים המכוהלים הגיבו בדרך שהצדיקה כל סנט שהושקע בתעמולה למען המוק החרשו הם הלכו לחנויות הנשק והצטיירו

1136010 56

מצלצלות.

כמישור הלאומי, לעומת־זאת, נחלה האגורה לאחרונה מבוסה נרירה. היא נכשלה בנסיונה למנוע במיאמי של "מחלק המוטר", מתכרר, שולטת חקיקת חוק נגד ייצור כלי־נשק מוזמר פלאסטי שאינו מלאה של האופוזיציה ושל העתונות ברחבי ארה"ב. לכאורה, לפחות, רק טרוריסטים, פושעים מקצועיים וחובכים ומטורפים רצחניים היו בעלי עניין להתנגד לחקיקה כל־כך הגיונית. אבל לא, "אגודת הרובים הלאומית" לא אמרה נואש, והתחייבה להמשיך להילתם כהוראה החרשה. הסיבה: לדעתם היא פוגעת ב... פרטיות של נושאי הנשק למיניהם.

ככמה מרינות נחלו המחוקקים נצחון קטן נוסף, שאף הוא נתקל כהתנגדות עוה של כמה יצרנים: אקדחי צעצוע, כולל רובים ותת־מקלעים, שבשנים באקרותם. בחנויות הנשק של פלורירת הקופות עריון האחרונות מעוצבים בותות מחלטת לירבר האמיתיי,

נמכרים רק כשצבע ארום או כתום עו מקשט צת קניהם, כדי להבדיל ביניהם לבין כלי נשק אמיחיים. הסיכה פשוטה: כמקרים רבים מדי השתמשו שודרים וחוטפי־מטוסים כ"צעצועים" כרי לאיים על קרבנותיהם המפוחדים, בסיסמה הירועה - דהחיים א הכסף". מאחר שהם יצוקים מפלאטטיק, אקרהי הצעצוע אינם ניתנים לגילוי, אך יעילותם היכחה בשורה של מעשי שוד.

בעבור הילרים הגדלים בשכונות העוני של שי אמריקה הנדולות, החוק לסימון אקרחי צעצוע הוא חסר משמעות. ב"סלאמס" של וושינגטון, ניון יווק ודטרויט, הצעצועים האלה – שאינם מסוגלים לירוק אש חיה – אינם מצרך מכוקש. הרי מי צריך אותם. כשאפשר – במחירי מציאה ובתנאים מצוייניה ברכישה או בשכירות - להשיג את התוחחים עפרה ישועה לייה האמיתיים.

לרפישות שהעסים אותו ולגרות את מותו ודמיונו למי מצים שאף ום אינם מושלמים כל עיפר".

על אחר הטלפון צילצל והכנים מימר חדש תניגית וסכין בלבה לתח שבין אב ונתו, גליה ענתה. מהפשים את הארון וגן נקלע אורי לפרשת רצח שהסעירה את היחה הארץ, גבר כשנות ה־40 לחייו. גבר שחור אפונ, וקי למות את כתו אחרי שהאשים אותה הא נוחה ופנעה ככבוד המשפתה. ולה התרגלה לשיחות סכיב שולחן ארוחת הערב. מי נג לובר בקול רם כל אימת שביקש לשתף את

> אוני להתעניין את ניר להתעניין שמו שנו את בתן. התקשורת הכתירה אותו

"הרוצח בעל הסכין" או "תסביך אדיפוס במהופך". ספק זהו רצח. הסכין נשאה את תכיעות אצבעותיו, גולל סביב השולחן את פרשת חייו של גבר, שלפני איש איננו יודע אם המעשה נבע, מסיכות כנות, או זה היה נסיון להחליף אקלים ולהחליף אווירה. ברחוב שבו גר. זכה לשם "קרוש" וכתו, לתואר "זונה". הקרוש והזונה הפכו כמעט סמל. מאז שנפטרה אמה, גידל אותה האב בעשר אצבעותיו. למרות שהבת טענה לא בעסקים שהשתיקה יפה להם, עד שבוקר אחד, כדברי הבת "ציתצח את הילת הקרוש ושם אותה לראשו", מאותו רגע השתנו לחלוטין יחסיהם.

כל עוד עסק האכ בעסקיו האפלים, היתה בו לא

לא בדיוק זונה. שניהם בעצם חובבים".

אורי, שכבר הספיק לשוחה עם "הקרוש בעל הסכין", השכנים ששמעו את הצעקות יוכלו להעיר על מערכת יחסים קשה בין האב לבתו. לא פעם היכה אותה כמה שנים החליט לשנות את חייו ולחזור בתשובה. באכוריות. פעם שעשר האצבעות האלה היו די זריוות לעסוק במשפט. "לדעתי הוא מטורף כעככרוש. יצטרכו לשלוח אותו לטיפול פסיכיאטרי ולא לכלא ואני אוכיה את זה". אותו לילה פרש אורי את כו ההגנה, נהנה לראות

כיצר בנו, צוער צער אחר צער בעקכות מסכת הרעיונות שפיתה. "נסיתי להכין מה פרוש אמנוציה הק רוח סלחנות אלא גם הומור, לכן יכול היה לקבל היסטרית. הפסיכיאטר הגדיר לי את זה בכמה דרכים. את תעלוליה של הבת, כמשובות בעורים. אבל מהרגע הוא שאל את הגבר, איזה כלי סכו"ם יש להם ככית. שבו עשה את הצער הנוסף, נשארה הבת מאחור, תוהה, האיש מנה אחר לאחר מולג, כף, מצקת, תרוור. אכל, איך אבר לה אביה, ואיננה מבינה מדוע הוא נעשה הוא 'שכח', להזכיר את הסכין. אחריכך הציג בפניו אכזר, עד שלא פעם היה נועל אותה כבית לימים הדוקטור מגזין אופנה. ביקש ממנו לקרוא בשמות

השמלות. הוא תאר שמלות אדומות, ירוקות, כתולות, המאבק הזה בין "הקרוש" וה"זונה" היה לשם רבר צהובות. על שמלה אחת דלג, השמלה הלכנה. אכל מה בשכונה. אנשים אמרו "הוא לא בריוק קרוש, כמו שהיא שאופייני יותר מכל, היה כשבקשתי ממנו למנות את עשרת הרכרות. הוא זכר הכל. מ'כבר את אביך ואת הבית שעמר בקצה הרחוב, בפרבר של שכונה אמך', דרך 'לא תנאף' ו'לא תעשה לך פסל'. הוא זכר תל־אביבית, הפך בית מסתורין. לפעמים עלו ממנו בדיוק תשע דברות. אבל הדיברה השישית, 'לא תרצח'

אורי דיבר על התהומות האפלים שירד אליהם

צעקות. רוב הזמן היו החלונות כבויים ושתיקה הרת נשמטה מוכרונו. לא שהוא לא יודע, משוט הרחיק אסון ירדה עליו. ואו, כאשר הגיעה אחת מתברוחיה של מוכרונו כל דבר שקשור ברצח..."

> היסטרית" והסיכה לרצח הבת, היה נסיון לרצוח את העולם האפל והעמוק של נכר, מאוהב בבתו, מעולם לא העו לתרגם את מחשבותיו למלים. מעולם לא הירשה לעצמו לקשר בין מערכת היחסית האכהית עם את שהעסיש אותו ולגרות את מותו ודמיונו הילדה שבידל אותה, למערכת יחסים בין בה החוק העלי נלתי מושלם להגנה חברתית. כי הוא נתון לפי מיים מושלם להגנה חברתית. כי הוא נתון

תנערה לבית, מצאה אותה מוטלת בשמלה לכנה

יוצאת למסיכה ותחזור בשעות הקטנות. ניר, שיסע אותה בגסות ואמר "בגילך את צריכה להיות במיטה ב־12 משום שמחר לומרים". גליה נטתה לצירו של החולים, העלה שהוא סובל ממה שנקרא "אמנזיה פרס נוסף. אורי הכריע לטוכת רינה. שחורה) שאלה את אורי "למהי"

בערב בו נשלח "הקרוש בעל הסכין" למחלקה סגורה בכית תולים לחולי נפש, הוריעה רינה כי חיא

הילדה שגידל אותה, למערכת יחסים בין גבר לאשת ' המשפט".

חוטי האתבה הנופנית שקשרו אותו לכת ניר ניטה ללמוד על קו ההגנה שינקוט אכין. כלי

אורי סיפר כי הפסיביאטר שברק את הגבר בבית ניר, היא יוצאת מספיק ורמת הציונים שלה לא מצריפה בלילה, מאותר, כאשר ישבו שניהם ממחינים לבואה של רינה, נגליה מעולם לא הלכה לישון לפני

אורי חייך "בגלל המשפט, את מכינה... בגלל

57 Blagaio

אל תפסיד אף חיה.

מעכשיו. מעריב נותן לך את כל אפשרניות הבילוי תחת קורת גג אחת. בסוף השבוע – המדריך מעריב, מוסף צבע חדש ובו כל השידורים, הבילויים, המסעדות והסרטים , בעריכה ובעיצוב חושניים, מכל זווית אפשרית.

בימי חול – יום יום, מוסף פנאי וכן כתבות ועדכונים על הנעשה בתחומי הבידור והשידור

צוות כתבים חדש ורענן הצטרף בימים אלה למעריב כדי להכין עבורך את מוסף פנאי ואת המדריך מעריב, המבטיחים שגם אם תישאר בבית, מדע כל מה שהפסדת.

עם מוסף פנאי והמדריך מעריב - אין סיכוי שתפסיד ביני

והורוסקופ

מזל דגים

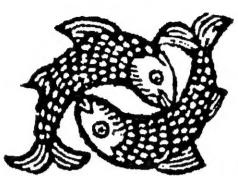
נים הוא המול המורכב ביותר בגלגל המולות. איאפשר להבינו מבלי לעמוד על הרינמיקה הפנימית המיוחדת המפעילה אותו. סימלו נכתב האסטרולוגי – €כשני קווים קעורים, ניצים, הפוגים לכיוונים מנוגדים ובמרכזם קשורים זה לה נקשר שאינו מאפשר להם להתפרק ולהתפצל. אד ם אינו מאפשר להם תנועה לשום כיוון. סימלו זה של הנים משקר, למעשה, את אופיר.

הונים המצוי אכן לוקה בפיצול פנימי עמוק. הוא מל רגישות אמוציונאלית אדירה, יש בו כמיהה ישקה להשתייכות, להתמזגות עם מישהו או משהו ומקון עבודה, רעיון, אלהים)... העיסר - להשתייר. לכן הרנים הקלאסי ידבק בבת־זוגו גם אם הוא אינו מששר איתה: קשה עליו ההתנתקות! לעתים, בתהליך שו של השתייכות והתמזגות, הוא אף מקריב את לישריות שלו כרי לזכות בתחושת המוגנות שמענים מצר שני, הוא לומד עוד בגיל צעיר שסור בילוה נחיים טמון בעצמאות, ביכולת התמודדות מנישלים אוכייקטיביים.

: הדגים הקלאסי, אם כן, נמצא בין שני עולמות: נין הנמיהה הפנימית להתמונות אוהכת, עד תמוסטת וחידלון אישי – לבין הרצון לתפקד ממן ייחודי ונחרץ במציאות הנראית לו קרה מונח. כמקרים קיצוניים הוא לא שייך בכירור לאף משני העולמות, וכל האנרגיות של מנותבות משק לשרוד בתוך תהום הנשייה שיצר לעצמו. הוא א נמין חלל פנימי, חוסר סיפוק ותחושת החמצה, לו אנו מוצאים אותו לעתים שקוע בתוך עצמו, לשה נאפס מעשה אך בעצם הוא עסוק בחלומות אול על אהכה שהחמיצה, על עוולות שנעשו לו, שנ מגיע לו כשהוא כליכך בסדר ועוד כהנה

ודנים המצוי לעולם לא יהיה כולו אתך ושלך, מורב אותר מאור: חלק ממנו תמיד נודד שלישת אחרת, לחלומות, הזיות, האדרה עצמית או – שלופן לרחמים עצמיים.

חג הרגים הם סיפוסים סנטימנטליים, רומנטיים, סונים... ועסיביים. המציאות אפורה ואכורית מדי לה ואין להן לא הרצון ולא הכוח הנפשי

להתמודר עמה. אין זאת אומרת שה"רג" אינו מתפקר ביום־יום. הוא ממלא את חובותיו כנאמנות ובשקדנות, יוצא לעכודה, מטפל בעבודות הבית ועושה מה שצריך להיעשות ומה שהוא רגיל לעשות. אר הוא לא ינסוט

הפרטי (וגם זה לא תמיד), ולא יקבל החלטות משמעותיות ויוצאות־דופן. אסטרולוגית ידועה אמרה על הדגים: אשתו תעזוב אותו, ילריו יתעללו כו, מס הכנסה ירושש אותו, שיניו תיכאכנה ומכוניתו תגלה סימני התפרקות. אם הוא רגים קלאסי – הוא לא יעשה דבר למנוע את רוע הגזרות. בסופו של עניין, כל שיוותר

כשום יוזמה – אלא אם כן היא תשרת את חלומו

לו לעשות יהיה להתנחם בעצב שלו. מובן שלא כל הדגים לוקים בפסיביות כל־כך קיצונית. אך רבים מהם נוטים לשכת על הגדר כאפס מעשה ועם תקווה מעורפלת בלב שאם יחכו זמן מספיק – העניינים יסתררו מעצמם, או מישהו יוציא אותם מהבוץ.

ישנו גם "דג" אחר, נדיר יותר, שבזכות גורמים מסויימים במפת לידתו ניחן בכל־זאת ביוזמה ובכושר ביצוע. תכונות אלה, כצירוף שאפתגות, רגישות, חן, טקט וכושר התיחמון האופיניים לכל הדגים, הופכות אותו למצליתן אמיתי. גם ל"דג" זה יש חלום, ברומה לאחיו הפסיבי. אלא שהוא מתמכר לחלום על האדרה עצמית ושליטה – בעולם, כמרינה, כמיפעל, במשפחה בהתאם לכישוריו וכשרונותיו; אך בניגוד ל"דג" – האחר הוא כן מממש את חלומו, בעזרתם האריבה של כל הסוכבים אותו השבויים בקסמיו ונרתמים למענו.

את המירב. - למעשה, כל מה שהרגים עושה (או לא עושה)

דבק כו מימד של התמכרות. בין אם ההתמכרות היא לפסיביות או לסכל, להצלחה חברתית או לכוח ושליטה, לכת זוג או לילד וויש לא מעט דגים המתמכרים לסם או לטיפה המרהג מאחורי ההתמכרות הזו יש עצמה רגשית כה רבה, עד שהיא מעניקה למהלך חייו נופך של גורליות.

התופעה המוזרה ביותר אצל הדגים היא המיזוג של אהבה ואנוכיות ביחסו לאשתו. הוא מסוגל להעניק לזוגתו שפע כלתיינרלה של אהבה, אך כאשר טוכתה דורשת ממנו וויתור שיפגע בנוחותו או כצורך פנימי שלו – יוצא ה"רג" (אם הוא אינו טיפוס פסיבי קיצוני) למאנק חורמה כדי למנוע ממנה את הגשמת שאיפתה.

לרגים שיטת מאבק אופיינית: הוא תתחיל ברמזים מתוחכמים שמטרתם להכהיר לאשתו שרעתו אינה נוחה מציפיותיה. בהמשך הוא מסלים את המאכק ומטיח כנגדה האשמות בוטות: מכאן הוא עובר לעלבונות אישיים, מוך הרגשת הצרק וההגינות שבעמרתו: לאחר מכן – למעשי נקם קטנים אך מכאיבים: ולסיום – איום גלוי: אם היא לא תתקן דרכיה – הוא יתרחק ממנה, יעזוב אותה, יתגרש ממנה.

שיטת לוחמה זו בדרך־כלל יעילה למדי. כוחות האויב (במקרה זה, האשה) נשחקים ער דק, ובשלב מסויים היא נכנעת ומוותרת. מה שהאשה אינה יודעת הוא שבמרבית המקרים ולא תמירון, איום העזיבה הוא הקלף האחרון באמתחתו של ה"רג"; כך שאם היא לא תיכוע כשלב זה, הוא יכצע תפנית של 180 מעלות, ישוב ויצהיר על אהבתו לה, יכפיל וישליש את חיזורין וישלים עם המצב הקיים.

סתירה זו בהתנהגות הרגים היא אחת מיני רכות באופיו המורכב; עם כל רכותו זרגישותו – הדגים הוא ביקורתי וחסר סבלנות: אותה קיצוניות רגשית מזינה את אהכותיו ונקמותיו; הוא בעל חוש אסטטי ואמנותי מפותח (מוסיקה, ציור, צלילים הרמוניים ושקטים, גווני פסטל ערינים) – אך מזמין חרירת צלילים צורמים לחייו האינטימיים. כעל טקט וקסם אישי – אך ררישות וציפיות נוקשות: עדין כרגשות – ונוקשה ברעות. סנטימנטלי - אך לא נרתע מלהסב כאכ יצירתי – ומקובע: פסימיסט מרכא – או אופטימיסט שופע: הוא קולט את המציאות על כל שפע גווניה ודקויותיה – אך מגיב רק למספר מוגבל של גרויים.

מי שרוצה להיות אשת איש במוכנה המקובל של המלה - הרגים הוא האיש שלה אך מי שמעריפה שכן הדגים יורע להתחבב על בגי־אדם ולהפיק מהם עצמאות, התפתחות אישית וחלקה פרטית קטנה בתוך מיגרש הנשואים – מוטב שתחפש לה כן מזל אחר.

(22 בנובמכר עד 21 בדצמבר)

(22 בדצמבר עד 19 בינואר)

אל תבובנו עכשיו מרע על התרגוויות

דחופים שטעווים טיפול לפני שמוציאים

כסף על בילויים. אתם עשויים לנקוט גיי

רות אלי

תחזית לשבוע שבין 19 ל־25 בפברואר

א מוחם לפחוח בעימותים גלויים עם יש לכם עכשיו רגשות מעורבים לגבי שאלות מסויימות, תקשורות בנושאים שהם עליבם, או לחציג דרישות. חחד העמקת מעורבותכם הפינוסית בעיסקה אינטימיים, עדיין לא תיפחרות השכוע. לשה מוע אליכם השבוע דוושות. הח" העמקה מעורבות בם המינוטית בסיטעה. בראי להיות אומטימיים, ולראות את משות אליכם השבוע דווקא באמצי בלשהי. השבוע תוכלו לשמר את עמדת: בראי להיות אומטימיים, ולראות את שת לפורה על פרומיל ומוך. טעם טוב בם תכללית באמצעות העבודה. חיי החישגים הקיימים. המשיכה המינית שלי משו משובה מלווים אתכם, וכדאי לצאת התברה מתחילים לפרוח, וצפוי לכם רומן כם הזקה עכשיו, אך כדאי לשמור על ניי

(וו נמאדם עד 19 באפרול) אם שואנים בימים אלה בגלל עניין הקי דה – הקפידו לשמור על הגיונים החבר" דאנות הקשורות לעבודה עלולות להעיק שי הריים ור הצלוחו להתקדם, מלוח המפתח אל תקבלו כל דבר כתורה מסעי, עלולים ולשים דגש על בילויים. בעייה ביהיה בעייה ביתי עדיין מערידה אתכם, וצפויי קהשות, מקורות וסבלנות. חיי החב" לצוץ חילוקי דעות בין שותמים, אך חק" מעסיקה אתכם בשעות הבוקר, אך בערי זת קניות חשובות. יחכן שתרצו השבוע

שר ממשיד להיות טוב.

א משרול עד 20 במאל) ל המולים אתם יוצאים חוקים יותר – ולא לתמעיט בערך עצמכם, גלו זותר בדאי להשות העשיבה שלא המצאו את המלים תוכונות לבטא שלא ממצאו את המלים תוכונות לבטא שלא מיים אלה בטחון עצמי. ענייני נסיעות וטוולים מתר: שה הקריניה, תצטירנו היכרות היי את רעיונותיכם, כשעות הבוקר משמחה מסרב – ותעניינים להסמדר. היתכן היכרות היי את רעיונותיכם, כשעות הבוקר משמחה מסרב – ותעניינים להשמחה במקום העבודה או דרך העבודה. מתחמק, אך בערב מודושת החקשורת.

21 ביותי עד 22 ביולי) הימנען מלבטא מצביירוח במקום העבוד (23) בספטמבו עד 22 באוקטובר) י תחיו מוכנים לנסות - תיים. הטו אוון לדברי מישחו קרוב, אן

(23 ביולי עד 12 באוגוסט)

(21 במאי עד 20 ביוני)

זה זמן שוב לחקון כסף, כדאי להקור עכ" (23 באוקטובו ער 21 בנובמבר)

(23 באוגוסט עד 22 בספטמבר)

זה זמן טוב לחקון כסף, כדאי לחקור על הביי של החלות או מוכלו להשיג עכשיו מטרות פינוטיות, אך מוכלו להשיג עכשיו מטרות פינוטיות, אך מוכלו שחת החלום החליירה יציאה בלתו שתרוב החלום החליירה יציאה בלתו שתרוב בתו שחת וייים שחת לראונ יותר מדי. יחלו לים עלכם, אתם יוצאים חזקים יותר – ולא להמעיט בערך עצמכם, גלו זותר י בראי להשחרל לצמצם בהוצאות. במי אתם ווטים עתה לראוג יותר מדי. יותכן על המעיט בערך עצמכם, גלו זותר י בראי להשחרל לצמצם בהוצאות. במי שלא המצאו את המלום הנכונות לבטא

. להפניש את כן הזוג החדש עם החורים. בים צמויים רגעים רומנטיים נעימים.

The transfer of the same of th

השבוע לפני 35 שנה

39 הרוסים יוצאים באניה תורכית

וכני משפחותיתם ובראשם כימי הצאר. גם הארכימנדריט חציר מאבל איבנוביץ יירשוב | הרוסי פולאקיר, העומד בראש ורעייתו קלאודיה, יפליגן מדור | 26 אנשי כהונה רוסיים נישראל, אחר מצהרים מחיסה באנית יצטרך לצאת לפי התוראה. חנוטעים התורבית יקרשיי, הכר גיעה מדור בביקר לחיפה.

בעמור זה מכחר מהיריעות

הנוסח המקורי נשמר.

ליקט: גבריאל שטרסמן.

והמודעות שפורסמו ב"מעריב"

בשבוע שבין 12.2.53 – 19.2.53

השגרירות הסוכייטית הומי־ נה הכוקר כחברת הספנות "מאסאג'ארו מריטים". המייצגת את חברת האניות התורכית, 39 כרטיסי נסיעה ומקום למטען של 5 טונות, ממצי אנשי חבר העובר רים של הצירות.

כל הרופים בישראל המחזי דרכוני שרות טוביטיים יצטרכר לצאת את הארין עם יציאתה

מר. ו. קובלב, סופר סוכנות הידי עות הסובייטית טא"ס. המחזיס רויכון שרות ועל מר וייצב, נציג החברה הפלשתינאית שליר האר קרמיה למרעים של ס.ס.ר. היושב כירושלים. הוא כא חנה לקבל לידיו את הרכוש שהיה רשום על

להגביל חסיגות חברי כנסת

הַצעה להגביל את חסינות חברי הכנטת נידונת עכשיו בדני הכואליציה הממשלחית. עד כה היו חכרי הכנסח מקבלים כאופן אומומטי דרכוני פרות, שאיפשרו להם יציאה

ללא הנכלה לחוץ לארץ. כעת מציעים שוכות זו תישלל מחברי הכנסת וכי יצטרכו להגיש כקי שות להיתרי יציאת הצעה אתרת אומרת, שוכות זו תישלל מו החברים הקופוניסטיים של הכני

ברכה ואליהו אפלכוים מודיעים בשמחה על הולדתי

חבר ולדניאל אח

מחוכבוים להומין את כל ערוביהם. ידידיונם ומסריהם לסכם מכנסחו לבריתו של אאערה שיתקים איה ביום ראשון. כי שבת חשיקב יארון בשנית בן בביתות האמותה וול ביהי in centil ciata il ce a il

unpain 60

המדינה בתש"ח במוקף "גבר לעניין" המתפרסם מדי יום שני. מטוס שוודי מתכים לאות...

עובדי מצירות הסרבייטית ן שם החברה הפלשתינאית הרוסית

חבורה קטנה של תלמידוח סמינר הקיבוצים, כנות 17-18, התלקטה ביום גיתוק היחטים עם רוטית ליד בנין הצירות הסוכיי טית. הן אספו כסף וקנו זר של פרחים אדומים. התעורר ויכוח, אם לפנות צערנים או שושנים. ולכסוף גיקנה זר צפרגים - גי־ מוק חוסר הכסף הכריע, כולם הסכימו, שהצבע חייב להיות

הן רצו להגיש את הור לציר הסובייטית. עמד שם צעיר, שכי־ קש לצרפו למשלחת. "אתה אי" מפריאליסט. אסור לך להכנס" -ענו לו. שתי נערות ניגשו לשער, נכנסו פנימה ונתקבלו על ידי שומר הסף, הוא לא הביא אותו אל הציר. אמר לחן כמח מלים כרוסית, שלא הכינון, זה הכל.

באר 28

קבוצה מאורגנת של 28 עולים מבולגרית, הארץ תיחידה של הגוש הסוביישי המחירה עליה לישראל, הגיער הבוקר לחיפת באניה ייארצהיי מאים-

בשיירה זו שיצאה מכולגריה מקצועות תומשיים אוציים.

ירד מהמסלול לחל-וערבן

אסון גרול נמנע, כשממום חברת התעופה הפקנדינכיה בהמראתו מלוד לא הצליח לתתרומם, ירד ממפלול הדמר את ונפגע קשת. לנופעים ולצד ות לא אירע דכר.

"מעריב לפני 35 שנה". החל בשבוע הבא, עם

מלאת 40 שנה ל"מעריב",

יופיעו מדורים מורחבים

על אירועים שפקדו את

המטום בו 4 המנועים כהגיע ללור ב-1.30 אמר חצות מהמוח הרחוק ועמר להמריא כענור שעה קלה לסקנירנביה. על סיפר נו היו 30 נוסעים (בין היתר על"ר רוטנשטרייך מתל אביכ) ו-9 אני שי צוות עם הקברניט הטרטון ליד ההגה. המטום הגיע כרגיל לנקורת החמראה ושם חימם את מבועיו, כעכור דקות מספר הז" חיל, כרגיל, לזוו כמהירות גדלה והולכת על פני המסלול, כוי

אך נראה שבעת הנסיעה על פבי המסלול חרלו לפחות שניים ממנועיו לפעול וכירי הקבונים לא נשארה כרירה, אלא לנסת להיעצר לפני שתוא מתרומם א לא הצליח במאמצו זה והמשנ חמשיך עוד כ-15 מטר ונחקע כחרטומו בארמה הרכה כשונני פונה למעלה.

מוסלמים נגר

בחימה יהיה בינים כיות של האבודה המוסלמית לדיון למציעת כובירתו התופשית כל נח מידת גדול של בשר חזיר. ראשי חעדה המסלמית בחתה מתכוננים לשגר מברק מחו נמרין לשר הדתות, בן יחבקום לנקש בצערים מיריים לגציי מבירתו וגירולו של החזיף

סור גם על המוסלפים. לרעת ירר האנודה הש מית' בחיפה, אין כמעט פורג גדר בין המוסלמים ואין אוכלים בשר חויר בפרהסיה. אם כי אל שר שקורה שמוסלמי שהשתם ולאחר מכן אכל גם מן הכשל הארור – שכן עבירה נוררה עני

מיקונו של ז. ארו בקשר לציחטה מנה יחק פיימם" שהובאה אתמול כעה! כם, אבקשבם בואת לפוסם או הנוסח המדויק של דברי בנוסח בעין נות : בעין נות :

בעין נה :

עם כל הערבה ה

הבסורו בפרינת ישיאני רוחש לצופ
הנמש שבו דריות הישיב היחו
הנמש שבו דריות הישיב היחו
בבירונה, את השמעות ע המש
מט הבלול באנית הסובישים
השמנית מחון במני החולה מה
ברמי הבסוןן, במין ON 12

משמר משפרת החופים והנבולות ליד הצירות

ברושנית כבר מכינה את פי גנרל נאגיב, שכפי שנודע פינוי חצבא שלה מאזור תעלת ככר דרש, שבריטניה תעניק השרות שלהם בנטיטותיהם לומין בעשירי בפברואר, נמצאים שלך שאין. שלושי נרורי רגלים, ובי למצרים במתנה לכל הפחות לארץ שם ניהלו מסע תשמצה | שה רופאים ומהגרס אחר ובעלי | תוכם חיוערות של רבימנט שליש מן חמיתקנים הצבאיים ירויאל ברקשוורי, עומדים לעד שלת במצרים, ששוויים זוב בקרוב את אזור התעלה ליון לרש. נאגיב הביע את נכרי ולחזור לקסריסין. בחררגת יוצי נותו לשלם את מחירם של שאר או יחידות נוספות, לקראת שני השלישים במשך 25 שנה, לשאדמונן עם ממשלת נאגיב. אם יקבל שליש חיבם. ווו חלק מפריניות פיום כל:

נעמי ויהודה חמצבי

מודיעים בשמחה על הול דותי בכנרם ומחכבדים להמין את קרוביהם וידיריהם לטכם הכנסתו בבריתו של אאטיה שיתקיים אייה ביום חמישי 22.252, די אדר תשריל, בשעה 11 לפנהצ בביור החולים פרויד, יחוב יהודה הלוי פ, חיא.

Service of Management of

וא החלטת לכבס בנוזל, כפי שעושות שלוני נשים בעולם, קחי נוזל כביסה שסה שמאחוריו מליוני כביסות

ת.ות הינו פרי פיתוח אנגלי והוא A.וו.C הנוול היחיד בארץ המכיל פוספטים מוננים את המים ומשפרים את

(תרון השוב במיוחד בגין המים וקשים בארץ). אמכיל מרכיבים ביולוגיים 🗚 🗓 🕻

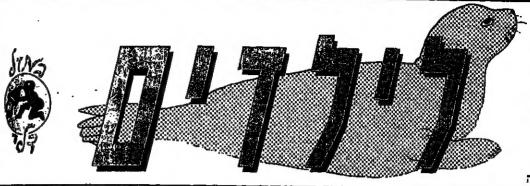
ייונדיים בעלי תכונות מיוויחדות לפרוק וינטך וכתמים.

מכיל בושם צרפתי עשיר בריח, ALEC וופווצאה... עישה נקיה במיוחד וריח נפלא שנשאר

. ולהבוזים לאורך זמן. לא מחות חשוב! למרות ש-A.M.C חוא מוני המוצרים בעולם, הוא אינו יקר יות שוולי הכביסה המקומיים.

א מאוק בנקבוק עם כוס מידה בעל דפנה

יורם אורעד

מָסֵר אֶל כּוֹכָבִים

האם נתן ליצור קשר עם יצורים

וְבוֹנֵים בֶּחֶלֶל הַחִיצוֹן בְּאָמְצְעוּת

חַלְלִית שָתִּשְׁלַח אָל עַבֶּר בּוֹכְבִים

בְּמַצַמַאַי הָחָלָל, חָלְלִית שֶׁתָּבִיל

ושיכלל פרטים על מרבותנו,

המונות שונות מעולמנו וכו"ז

עד כמה שוה ושמע דמיוני

בְּתוֹכָהּ מֶּסֶר אֵל אוֹתֶם יְצוּרִים נְבוֹנִים

מא ציים ביים ביים ביים לכוכב הלכת גדק, משרחה העקרית

שֵל הַחָלָלִית, מִשׁוּם שֶבּוּרָאָה שְׁאַין

בָּכוֹכָב זָה כָּל חַיִּים. הַמֶּסֶר יָעַדאָל

פוֹכְבִים הַרְבָּה יוֹמֵר מְרַחָקוֹם מָצֶּׁוְקְ,

מאַקר יוֹתֵר, שַּנְּרוּ מָלְלִיוֹת נוֹקְמֹּת

שֶנְשָׂאוּ עָלֵיהָן מְסָרִים לִיצוּרִים

נְבוֹנִים בֶּחָלֶל. הִיוּ אֵלֶה קְבִּינוֹת הַּחָלְל

"ווֹיאָגֶיר ז" וּ"וויאָגיר 2". אַלָּהּנְּדְּ

קיו מתחקמות יותר במקרים שלת.

בְּכָל אַסַת מָסַחָלֶלִיוֹת הַתָּקוּ פֿקּלִיע

וידאו ובו מראות שונים מנדור

הָאָרֶץ, שִּׁיחוֹת מָקְלְטוֹת, מּוּסִיקָה.

מראות של ערים ונוף טבעי ועוד

משהו - "שְלוֹם" בְּשָׁבְעִים שְׁפוֹת

מי שַּמְּמַהַר לְהַפִּיק מַסְאָעוֹת

וּלְחָאַר לְעַצְמוֹ בֵּיצְד, בַּעוֹד וְמוֹ זְזְנְי

- יצורים ובונים או שם בחלל וכוף

וּבְּקו... כֵּוְ, נַּם עַבְרִית.

כּוֹכְבִים הַנְּמְצָאִים בִּכְלָל מְחוּץ ֹ

לְמַעָרֶכֶת הַשָּׁמָש שָׁלְּנוּ.

עורכת: בת דורה, גרפיקה: ברברה הַפְּבְרַדִּים הוֹסִיפּוּ לַמַּשְקָה הָאַצְטָקִי CONTRACTOR DESIGNATION OF PROPERTY AND ADMINISTRAL TOP ADMINISTRAL TOP AND ADMINISTRAL TOP ADMINISTRAL TOP AND ADMINISTRAL TOP AND ADMINISTRAL TOP AND ADMINISTRAL TOP ADMINISTRAL TOP AND ADMINISTRAL TOP ADMINISTRAL TOP AND ADMINISTRAL TOP AND ADMINISTRAL TOP ADMINISTRATION TO ADMINISTRATION TOP ADMINISTRATION TOP ADMINISTRATION TOP ADMINISTRATION TOP ADMINISTRATION TOP ADMINISTRATION TOP ADMINISTRATIO

160 שָּוָה, כַּאָשֶר כִּימָאי הוֹלַנְדִּי הַצְּלִיחַ לְיַצֶּר אַרְאַת אָאָאוּ יְבְּשָׁה, שֲהַיא הַבְּסִיס לַשׁוֹקוֹלֵד אוֹתוֹּאָנוּ

אַיף ענישִים שוֹקוֹלָדוֹ פּוֹלַי הַקּקאוּ נקטָבִים מַהָּעַץ וּמְיַבְּשִים אוֹתָם. אַחַר־כָּדָ קוֹלִים וּמְקַלְפָים אוֹתָם. הַם ַקשׁוֹקוֹלֶד וְכֵן אֶת הָאַבְקָה מְּמֶנְּהּ אָנוּ

קריקטורה של ניסים

מַהָּם הכינוּ אַת מִשְקָה השוקולד.

ָסָאַצְעָקִים אָשֶר בְּמֶרְכֵּו אָמֶרִיקָח.

מַמְלָבֶת זוֹ וַכְבְּשָה עַל־יְדֵי הַפְּבְּרַדִּי

לאירוֹבָּה (לְסְבָּרֶד) אַת פּוֹלֵי הַקַּקְאוּ,

קוֹרְטָז וְהוּא שֶהַבִּיא לְראשוֹוֶה

1988 בפברואר 1988

א' באדר תשמ"ח

מה הולך

רחל שי

שוקולד. מי מאתנו, ילדים

קבַנָרִים, אַינוֹ אוֹהַב אָת הַתוּם

המתוק הוהו לאוהבי השוקולד

עתוון משולהם הוקרא "סדשות

הַמְצוּי בְּשֶׁפָע עַל מַדְּפָּי

שוקולד" והוא מדפס בעיר ויו־יורק.

סיום סשוקולר הוא מעדן עממי

ַספּוּפֶּרְמַרְקָּטִים. אַזִּי לְפְנֵי 400 שְׁנָה

ָדָיָה זָה מִשְׁאָה – בֵּן מִשְּאָה–מְלְכִים,

שָהַנִּשׁ בּנְבִיעִי זָקָב. הָיָה זָה בְּמַמְלֶכֶת

גליון 352(2)

ָהֶחֶדָש לְּמַשְׁקָה הָאָצוּלָה הַפְּנָרְדִּית. מִּסְּבָּרַד הַּתְבָּשְׁעָה אַהְבָּת ַטַקקאוּ־שוֹקוֹלָד עַל פְּגֵי אַירוֹפָה בַּלָּה. השוקולד המוצק "נולד" רק לפני

נטחנים תוֹךְ כָּדֵי חִפוּם וְכַךְ נוֹצֵר מִין בָצֵק אָשֶר מִמֶּנוּ מְכִינִים אֶת מִמְתַּק מְכִינִים לְעַצְמַנוּ אֶת הַאֶּקָאוּ שֶאָנוּ

מֵאוֹתוֹ הַבְּצָק אָפְשָר לְהָכִין שוֹקוֹלֶד בְּטְעָמִים שוֹנִים ע״י הוֹסְפַת חַמָּרִים נוֹסְפִים, לְמָשֶׁל חָלֶב, מֶנְהָּה אוֹ קָבָּה. טשוקוֹלֵד מִיָצְר כְּשוֹקוֹלֵד "נְקִי" אוֹ לְצָפּוּי "מַשֶּׁהוּ טוֹב" אַתַר,

סיום יש לכל חברה "הטעם שֶׁלָה", וְהָאִם תַאַמִינוּ כִּי אָפְלוּ רְגּוּל בְּבֶר יַשׁ בּשׁוֹקוֹלַדז לִפְנֵי בְּשָבֵע שְנִים מָלָאוּ הָעָתּוֹנִים סְפּוּרִים עַל רְגוּל שוֹקוֹלֵד בָּשְׁוַיִץ. עוֹבֵד שֶׁל חֶבְרַת השוקולד סושרד-טוּבְּלֶר צָּלְּם מתכונים סודיים ונקה למכר אותם לְרוּסִים, לַפִּינִים וְגַם לַעַרְב הַפְּעוּדִית. אָבָל הוּא נִתְפָּס לְסְנֵי שֶהַצְלִים לְמְפֹּר

מים וְסַבֶּר וּבְמְהַרָה הָפַּוְי הַמְּשְׁקָה

דָּבְדָּבָן לְמְשָׁל.

אָת הַסּוֹדוֹת.

יגיעו מסרים אלה אל יעדם פסקה וְצַתִּידְנִי כְּבָר נְעֲשׁוֹ בְּיָמֵינוֹ נַסְיוֹנוֹת. ' בְּבוּוּן זֶה, וְלְיוֹנוֹת רְאִשׁוֹנְיִים. הּנְּשִׁיוֹן קראשון ועשה בשנת 1972. באותה לו שלוכה קשה יחלם עוד קונה שְנָה שִנְּנָת לֶחְלֶל הַחְלְלִית בּיּוֹנִיר טוֹ: אַלְפִים שֶּל שְנִים בְּעָנְים תּנְּעָנְי ַ מַשְרָתָה הָעָקָרִית שֶׁלֵ הַחְלֶלִית לא סיתה אמום וצירת קשר או מסירה .. סבוי בלשהי שקימים בו א ספר בּלְשָׁהוּ לִיצוּרִים נְבוֹנִים, אָלָא ֹ בִּקְבִיבָתוֹ סיִים אִינְּעַלִּינְנְיֹּגְ ואת צירה החללית בלום מתכח שעליו קרות מסר ליצורים אחרים: המסר כלל ציור של ובר ואשה עירומים (כְּדִי שָאוֹתְם יְצוּרִים יִדְעוּ

חלליות שלה של לובת כוכנים משפינות התלל נושאות השקב סקלו, וצורים ובונים במעסק לא תהיה עוד האנושות אפיני דרישות השלום שלות בשביי שפות, ישמעו יצחים (בוניה בחלל החיצור, אולו מילוני ש עצקה וכן צייר שלפיו נקון לזהות את מקומו של עולמנו. עולמו של אַסָרִי שָּׁהָאָדָם (פֿרְבּוּת) יַּחְּדְּלּוּ

מסף אל כוכבים וחוקים.

ואיון עם יגאל מוסינזון

קונה ספרי 'הַסַּמְבָה'" – בְּיִסַפֶּר יר חושר מקבוץ ועו. היילד הוא בני זיוֹ, שְנַהַרג בְּמְלְחָמֶת יוֹם הַבְּפּוּרִים וְהַּנְּשָׁם יָלֶד. הוֹא בְּקָשׁ מִמֶּנְי י אקא לו אָת "טַרְוָן". לְאַחַר

לפני כבר דיננפוף. ביַרקוֹן קטפְתִי תַבּצְלוֹת הַשְּׂרוֹן וְאֶת זְרֵי הַפְּרְחִים נוֹשֵׂא הָוִיתִי עַל כְּתַנֵּי בְּבַּיְלָה (נִּיגית) בָּה נְהָגוּ לְכָבֵּס בְּכִיקה. קי לאוי מלחטת השתרור וילצוטר בּשְבִיל לְהַרְוִים בָּקַף נְהַנְתִּי לְנְרוֹר י אַ וּהְישַבְתִּי בַּכֶּלָא הַבְרִיטִיי וֹלֶאֱסוֹף כָּסְאוֹת נֹס בְּחוֹף הַיָּם שֶל תַּל יום אות מחפש נצליתי (בליתי מחפש ב אָבִיב לִמְקוֹם מָחֲטָה בְּסוֹף יוֹם ^{למינה} והתגוררתי בתל אביב, אצל קרמָצָה. עָבַרְתִּי גַּם כְּשוּלְיַת נַגָּר הוקה של לונדון. למשפחת מִתּוֹוְ הַנְּּחָה שֶׁכָּל עֲבוֹדָה מְכַבֶּדֶת אָת ישונה ילד ושמו ירון. אם השם

יָרוֹן זַהָבִי, מְפָּקָּדְם הָרְאשוֹן שֶל; חַסְמְבָּה, מַוְבָּיד לָכֶם מַשָּׁהוּ אָז וָה עַקָב הָכּרוּתִי עָם אוֹתוֹ יֶלֶד יְרוֹן לוֹנְדוֹן (כֵּן, זֶה מֵהַשָּׁלֵויזיָה...) שֶׁכְּדֵי לשמס אָת לִבּו קָרְאתִי לַמְּפָקַד הָרָאשוֹן שֶל חֻסַמְבָּה יָרוֹן. שְגֵי הקפרים הראשונים של הסמבה הַתְּפַּרְסְמוּ בְּהָמְשכים בְּ'מִשְמְר ליִלְדִים׳ וּמִאָּז הוֹבִּיעוּ 39 סבְּרוֹנִים וָהַסַבֶּר מִס' 40 נְכְתָּב בְּיָמִים אַלוּ". בְּסְבֶּר זֶה יוֹפִיעוּ כָּוּרְאָה שְלֹשְה

בְּסַבֶּר זֶה יוֹצֵא ינִאָל מוֹסִינְווֹן בְּעָוְרַת

"הָיִיתִי מְלַא מֶּבֶץ. אֲנִי לֹא זוֹכֶר מְתַי

וְהַצַּלְתִּי יָלֶדִים רַבִּים מִשְּׁבִיעָה כַיִּם

אָהַרָּתִּי לְשָׁתֵּק בְּ׳שּוֹטְרִים וְגַּנְּכִים׳

וְאַרָגּנְתִי קבוּצֵת כַּדּוּר־רָגֵל בִּשְׁכוּוְת

בחפש הגדול נהגתי לטיל על גדור

בָּאוֹתָה תְּקוּפָה הָיְתָה תֵּל אָבִיב עִיר

קטנה (ונימרה בּסוֹף רחוֹב בִּינְסְאָר

הַנַּרְקוֹן (שֶׁהָיָה נְקִי מְמֵּי בִּיּוֹב).

שְׁכוּנוֹת אֲחֵרוֹת כְּת"א.

חַסַמִּבְּמִיו בְּמַלְחַמֶּת חָרְמָה מוּל

סוֹחָרֵי הַפֶּמִּים הַמְּסְבָּנִים.

אַיזָה מִין יֶלֶד הָיִיתָּז – אַיזָה מִין

גם אני הייתי ילד הַתַּרְבּוּתִיִּים מִמְדִינְה אַבְּרִיקָנִית וּבְנוֹ של נספח אמֶריקני לעניני מדע.

> דניאל סטוקלין וֹמָה נִלְהָּבָה ״חֲסַמְבָּה״יִּ

כְּזִינֶּר יָנָאָל מּוֹסִינְווֹן – "הַּחַלְּה בִּנְלֵל לָמֶדְתִּי לִשְּׁחוֹת אָבְל תָּמִיד שְׂחִיתִּי שֶל תַּל אָבִיב וּבַ׳פַּחְגֶה׳ שֶׁבְּעַמֶּק שקטא שָבְּרָמִת הַגּוֹלֶן. כֶּן, כָּל חַיְּל תַּל נוֹרְדָאוּ, וְהַתְּחָנֵינוּ מוּל יַלְדֵי

קאוילו מאות פעמים נמאם לי קנר (אסרתי לעידו: 'אַמרנוּ עם יוווים. אוי בעצמי בותב לך ספרי. ָּ קָבּוֹר יֹתָים אוֹמָר לִי הַנְאָטוט: י אָהַתְּנְטִיח וְלֹא מְקַוְיִם׳. שָאַלְתִּי: "איפה השפרו" איפה השפרו אָתְּיה צוֹדְק, אָני אַבְל אָני עוֹמֶדֶת, אָבְל אָני מאשר יומים׳. מו קבלתי חפש מסקבוץ. זה

משתעשעים

מימי

יָּלְאָה עַד כְּ׳ הזוכים בהגרלת "מעריב לילדים" מיום האות ע.: מרק יוסף, רחוב לוחמי גלי-2. מְקוֹר הַמִּיִם חָמש וְעוֹד שְׁנִיִם. פולי 11 תל־אכיב, 67423 – זכה במח־ 3. הַמְחַיצָה שֶׁלָּה. משנה כיוון משנה מוכן: אנקינה יוסי, רחוב בן־בבא 6 חיפה, 33185 – זכה . שפט וורם. במעתק צבעוני. .5. חוֹוֵה הַפְּדִינְה בֵּין ת״א בותונה.

יון במלים: מאיר אביקור, רחוב הרצל 33 בתיים, 59326 – זכה באלבום תשבץ בית חספר: זיסברג נתנאל, קדו־ מים, ד.נ. שומרון 44856 – זכה בספר של צביקה פיק.

בין הפותרים יונרל מעתק צבעוני 10. אַבֶּר שֶׁל גָבּוֹר מְנֵלְה.

תַשְבֵץ הַמְּכוֹנִית

מְאָלָוּ: 1. נוֹהָג בָּבְלִי רָבָב: 4. נְחְמָּוֹ, מְאָלְוּ: 1. יְשׁן, נִרְדְם 2. מְכְשִיר חִיּוּנִי מְמַחָר: 6. מַכְשִׁיר בַּמְכוֹנִית לְנְגוּב השמשות: 8. מָקוֹם גָּבוֹה: 7. מְקוֹם חשוק שֶל גוּמִי עַל כֶּל גַלְנְל שֶל בְּלִי הַנְּטַלְבוּת (כּ. חָטַר); 12. מַאוֹרוֹת בָּכָב; 7. טַלע; 9. צַּחָלַת שְׁמְחָה; 10. הָרְמְזוֹר; 15. תּוֹבִיל בְּלִי דֶּכֶב בְּלְשָׁהוּ: מַקְל; 11. חְבֵּר בְּעֻוְרָת חוט וְמַחָט; 18. בְּדָה; 19. מַעֲבֶר מְרָצֶף לְהוֹלְבֵי 12. זוג; 13. בַּת קוֹל חוֹנֶרֶת; 14. הַזְיל דגל דשולי סברישו 11, עון 22 ... דמעותו 16. ווה: 17. תוו: 20. שָקטו: שומר על החק ועל התנועה בדרכים: 22. בוצם בומר. .23 העברה בכלי רבב ממקום

בְּכָל כְּלִי רֶּכֶב; 3. זוּנְתוֹ שֶל הָאָדוֹרָ; 5.

פתרונות נא לשלוח

יִשׁוּבִים מֵאָלֶף

לפְגֵיכֶם רְמָזִים לָשְׁמוֹת ישוּבִים

בְּאוֹת א׳, הַשְׁנִי בְּאוֹת ב׳ וְכְּוּ

בָּאָרֶץ כְּשָׁהַיִשׁוּב הָרָאשׁוֹן מִתְחִיל

ַעַד...בָרְ

וּ. לֶּהֶּבָה וּבוּשָׁה.

6. בָּרַח בְּצוּרָה הַנְדָּסִית.

7. יעוקילה לא שכח.

9. קח משם עובים.

8. רצוני בָּה.

"למעריב ליקדים" ת.ד. 20044 ת"א.

לְמְקוֹם: 24. בּלְבֵּר. מנ שבים (פרק 20) —כתב וצייר אורי פינק pan ir palani

63 साम्हरीय